

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-35-23

Druk nr 3196

Warszawa, 8 maja 2023 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu¹⁾

Art. 1. 1. Ustawa określa szczególne zasady oraz procedury przygotowania i realizacji biogazowni rolniczych i zasady postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczych, mające na celu ułatwienie i przyspieszenie przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także warunki dotyczące prowadzenia działalności w tych biogazowniach.

2. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie w odniesieniu do:

- 1) postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553 i ...);
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682, 553 i ...);
- 3) przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.²⁾);
- 4) zasad i warunków wykonywania działalności w zakresie wytwarzania:
 - a) energii elektrycznej,
 - b) ciepła,
 - c) biogazu rolniczego,
 - d) biometanu z biogazu rolniczego– w instalacjach odnawialnego źródła energii stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...);

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, ustawę z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, ustawę z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu, ustawę z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295 i

- 5) gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, z późn. zm.³⁾);
- 6) wytwarzania odpadów stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 i 2687).

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) biogaz rolniczy – biogaz rolniczy w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 2) biogazownia rolnicza – instalację odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii służącą do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 3) gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333), w skład którego wchodzi zabudowa zagrodowa w rozumieniu art. 4 pkt 31 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409 oraz z 2023 r. poz. ...);
- 4) prowadzący instalację – prowadzącego instalację w rozumieniu art. 3 pkt 31 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 3. 1. Podmiotem uprawnionym do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych zgodnie z przepisami ustawy jest podmiot:

- 1) będący osobą fizyczną, jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, lub osobą prawną, który w ramach działalności rolniczej prowadzi gospodarstwo rolne lub dział specjalny produkcji rolnej;
- 2) będący osobą fizyczną, o której mowa w pkt 1, wpisaną do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, której przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej obejmuje wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 3) będący grupą producentów rolnych uznaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 395 oraz z 2023 r. poz. 412) albo organizacją producentów uznaną na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295 i

- i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 671, z późn. zm.⁴⁾);
- 4) który wykonuje działalność gospodarczą w zakresie produkcji artykułów rolno-spożywczych, ich składowania lub konfekcjonowania, wpisany do centralnego rejestru podmiotów działających na rynku artykułów rolno-spożywczych, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1688, 2185 i 2254 oraz z 2023 r. poz. 177, 412 i 588);
 - 5) będący producentem wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550), który wyrabia wino lub moszcz z winogron pozyskanych wyłącznie z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy;
 - 6) będący spółdzielnią energetyczną w rozumieniu art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, spółdzielnią w rozumieniu art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. – Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) albo spółdzielnią rolników w rozumieniu art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. poz. 2073);
 - 7) będący podmiotem, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742);
 - 8) będący koordynatorem klastra energii w rozumieniu art. 2 pkt 15a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii składającego się z podmiotów wskazanych w pkt 1–7;
 - 9) będący spółką handlową, w której akcje lub udziały posiada przynajmniej jeden z podmiotów wskazanych w pkt 1–6.

⁴⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 865, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 261, Dz. Urz. UE L 130 z 19.05.2016, str. 20, Dz. Urz. UE L 135 z 24.05.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 193 z 19.07.2016, str. 17, Dz. Urz. UE L 202 z 28.07.2016, str. 5, Dz. Urz. UE L 91 z 05.04.2017, str. 44, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 350, Dz. Urz. UE L 114 z 04.05.2018, str. 39, Dz. Urz. UE L 437 z 28.12.2020, str. 437 oraz Dz. Urz. UE L 435 z 06.12.2021, str. 435.

2. Podmiotem uprawnionym do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych zgodnie z przepisami ustawy jest prowadzący instalację będący podmiotem wskazanym w ust. 1.

Art. 4. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej:

- 1) zlokalizowanej na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej;
- 2) której – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej – łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 3,5 MW,
 - b) ciepła – łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest nie większa niż 10,5 MW,
 - c) biogazu rolniczego – roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego nie przekracza 14 mln m³,
 - d) biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 8,4 mln m³;
- 3) w której do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego wykorzystuje się wyłącznie następujące substraty:
 - a) produkty rolne oraz produkty uboczne rolnictwa, w tym odchody zwierzęce,
 - b) produkty z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpady lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, pochodzące z zakładów przemysłowych,
 - c) biomasę roślinną zebraną z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne,
 - d) odchody zwierzęce pozyskane z działalności innej niż rolnicza.

2. Warunki określone w ust. 1 pkt 2 uznaje się za spełnione, jeżeli moc i wydajność biogazowni rolniczych zlokalizowanych na obszarze danej gminy, do których tytuł prawny posiada ten sam podmiot uprawiony lub podmioty uprawnione powiązane kapitałowo, lub osoby bliskie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569 oraz z 2023 r. poz. 326, 412 i 595) podmiotu uprawnionego, nie przekracza parametrów określonych w ust. 1 pkt 2.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółową listę substratów możliwych do

wykorzystania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w ust. 1, z podziałem na następujące substraty:

- 1) biomasę w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej,
- 2) inne substraty niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, z wyszczególnieniem przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny

– biorąc pod uwagę zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.

Art. 5. 1. W przypadku postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy oraz postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę do wniosku o wszczęcie takiego postępowania dotyczącego biogazowni rolniczej, poza dokumentami wymaganymi dla tych postępowań, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- 2) oświadczenie podmiotu uprawnionego, który składa ten wniosek, o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że jestem podmiotem uprawnionym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, a planowana biogazownia rolnicza, której dotyczy wniosek, spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”.

2. Zawarta w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, klauzula o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. W przypadku gdy podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnił warunki określone w art. 3 ust. 1 w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1, może on złożyć dokumenty określone w ust. 1 do organu prowadzącego postępowanie wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1.

4. W przypadku gdy podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 w toku postępowania, o którym mowa w ust. 1, jest on obowiązany poinformować organ prowadzący postępowanie o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia, w którym przestał spełniać te warunki. W takim przypadku to postępowanie toczy się dalej bez stosowania przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych

spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1, bez względu na to, czy w dalszym toku tego postępowania podmiot, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, spełnił warunki określone w art. 3 ust. 1.

Art. 6. 1. Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją, lub magazynowaniem umożliwia również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, chyba że:

- 1) ustalenia tego planu zakazują lokalizacji takich biogazowni rolniczych;
- 2) powierzchnia gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 1 ha;
- 3) zmiana przeznaczenia gruntów rolnych wymaga uzyskania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

2. Do gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się grunty zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej, a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, miejsca magazynowania odpadów i ogrodzenia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.

Art. 7. 1. W okresie 5 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego.

2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust. 1, polegająca na:

- 1) przeniesieniu własności, użytkowania wieczystego, udziału we własności albo użytkowaniu wieczystym całości albo części nieruchomości, na której jest zlokalizowana biogazownia rolnicza, na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części tej nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę lub najem innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków z tej nieruchomości przez inny podmiot niż podmiot uprawniony,
- 2) przeniesieniu własności biogazowni rolniczej na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części biogazowni rolniczej w użytkowanie, dzierżawę lub najem innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków z biogazowni rolniczej przez inny podmiot niż podmiot uprawniony,
- 3) sprzedaży akcji lub udziałów albo przeniesieniu całości praw i obowiązków w spółce osobowej oraz czynność prawna podmiotu uprawnionego obciążająca rzeczowo lub obligacyjnie akcje, udziały lub prawa i obowiązki w spółce osobowej w taki sposób, że spółka handlowa w wyniku tej czynności przestanie spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 9

– jest nieważna.

3. W przypadku gdy podmiot prowadzący biogazownię rolniczą spełniająca warunki określone w art. 4 ust. 1 przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1:

- 1) podmiot ten jest obowiązany do poinformowania, w formie pisemnej, Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, zwanego dalej „Dyrektorem

Generalnym KOWR”, o tym fakcie w terminie 30 dni od dnia, w którym przestał spełniać te warunki;

- 2) Dyrektor Generalny KOWR wyznacza temu podmiotowi termin nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym przestał spełniać te warunki, na powierzenie prowadzenia biogazowni rolniczej innemu podmiotowi uprawnionemu; w szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny KOWR może wydłużyć ten termin, jednak łączny okres wydłużenia tego terminu nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia upływu pierwotnego terminu;

4. W przypadku niedotrzymania terminu określonego na podstawie ust. 3 pkt 2 Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla podmiot, o którym mowa w ust. 3, z rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego prowadzonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 8. 1. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 7 ust. 3 pkt 1 nie poinformował Dyrektora Generalnego KOWR w terminie o tym, że przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, wymierza Dyrektor Generalny KOWR w drodze decyzji administracyjnej.

3. Do kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 175 i art. 176 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Art. 9. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r. poz. 682 i 553) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...)”.

Art. 10. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod

dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, miejsca magazynowania odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia nie jest większa niż 1 ha i wchodzą one w skład gospodarstwa rolnego;”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 1385, z późn. zm.⁵⁾) w art. 7:

- 1) w ust. 8g w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
„6) 90 dni od dnia złożenia wniosku przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW, spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...)”;
- 2) po ust. 8g⁷ dodaje się ust. 8g⁸ w brzmieniu:
„8g⁸. Podmiot ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW do sieci elektroenergetycznej, składając wniosek o określenie warunków przyłączenia, informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą warunków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 463) w art. 12 w ust. 1 w części wspólnej wyraz „grzywnie” zastępuje się wyrazami „karze grzywny”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 64:
 - a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) termin, o którym mowa w art. 51 ust. 2, wynosi 90 dni, a w przypadku decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej:

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1723, 2127, 2243, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 295.

- a) obiektu budowlanego, o którym mowa w art. 29 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, termin ten wynosi 21 dni,
 - b) biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...), termin ten wynosi 65 dni;”
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- 1a. Przepisów ust. 1 pkt 1 lit. b nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:
 - 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
 - 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
 - 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
 - 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.”;
- 2) po art. 64a dodaje się art. 64aa w brzmieniu:
- „Art. 64aa. 1. Stroną postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu jest wyłącznie wnioskodawca, podmioty, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe względem nieruchomości lub inne prawa trwale ograniczające własność nieruchomości, oraz właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu II rozdziału 14 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego, z wyjątkiem przepisów o milczącym załatwieniu sprawy.

3. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

4. Zawieszenie postępowania oraz podjęcie zawieszzonego postępowania, w odniesieniu do decyzji, o której mowa w ust. 1, może nastąpić wyłącznie na wniosek inwestora.

5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2022 r. poz. 403 i 2411) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 23:
 - a) w ust. 4 w części wspólnej po wyrazach „współczynnika redukcyjnego” dodaje się wyrazy „w wysokości 0,85”,
 - b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Rada Ministrów do dnia 15 czerwca może określić, w drodze rozporządzenia, inną wysokość współczynnika redukcyjnego, o którym mowa w ust. 4, na kolejne dwa lata, biorąc pod uwagę warunki zaopatrzenia w biokomponenty i relacje cenowe na rynku biokomponentów i paliw ciekłych.”;

- 2) w art. 23b:
 - a) w ust. 2a na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a także biokomponentów, które zostały wytworzone z surowców, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.”,
 - b) w ust. 3:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) 5,3% – w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 45, z czego 4,59% wynosi udział bioetanolu;”,
 - po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) 3,2% – w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 49;”;
- 3) po art. 35b dodaje się art. 35c i art. 35d w brzmieniu:
„Art. 35c. Wysokość Narodowego Celu Wskaźnikowego w roku 2025 wynosi 9,2%.
Art. 35d. W 2024 r. i 2025 r.:
 - 1) minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1a, wynosi 85%;
 - 2) minimalny udział biokomponentów, o którym mowa w art. 23b ust. 1, w oleju napędowym wynosi 5,2%.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w ust. 1:
 - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) warunki i tryb wprowadzania do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;”,
 - b) w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;”,
 - c) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„3) stosowanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE w rolnictwie;
4) zapobieganie zagrożeniom zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE;”;

2) w art. 2:

a) w ust. 1:

– po pkt 10a dodaje się pkt 10b w brzmieniu:

„10b) produkty pofermentacyjne – przeznaczone do rolniczego wykorzystania płynne lub stałe substancje organiczne powstające w wyniku procesu produkcji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...) wytworzonego z:

a) biomasy w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej lub

b) innych substratów służących do produkcji biogazu niezagrażających zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...).”

– w pkt 13 w lit. b w tiret drugim średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) produktu pofermentacyjnego – oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia produktu pofermentacyjnego wyprodukowanego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, zwany dalej „podmiotem uprawnionym do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Nawozy organiczne i polepszacze gleby w rozumieniu art. 3 pkt 22 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1,

z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1069/2009”, uznaje się za nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne, wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego w rozumieniu art. 3 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub z produktów pochodnych w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia nr 1069/2009 lub zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty pochodne.”;

3) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzanie do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych”;

4) w art. 3:

a) w ust. 1:

– we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyraz „nawozy”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nawozy odpowiadające typom wapna nawozowego spośród typów wapna nawozowego określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5 o dopuszczalnych rodzajach zanieczyszczeń i wartościach tych zanieczyszczeń”;

– w pkt 3:

– – przed wyrazem „naturalne” dodaje się wyraz „nawozy”,

– – kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) produkty pofermentacyjne:

a) o zadeklarowanych przez podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych w procesie produkcji biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a,

b) o dopuszczalnych rodzajach zanieczyszczeń i wartościach tych zanieczyszczeń oraz o zadeklarowanych przez podmiot

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 276 z 20.10.2010, str. 33, Dz. Urz. UE L 216 z 14.08.2012, str. 3, Dz. Urz. UE L 354 z 28.12.2013, str. 86, Dz. Urz. UE L 130 z 28.05.2018, str. 11, Dz. Urz. UE L 294 z 21.11.2018, str. 44 oraz Dz. Urz. UE L 170 z 25.06.2019, str. 1.

uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z substratami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a.”,

b) w ust. 3 po wyrazach „nawozy naturalne” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a–4c w brzmieniu:

„4a. Podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych, który po raz pierwszy przeznaczona na potrzeby własne lub wprowadza do obrotu produkt pofermentacyjny, informuje na piśmie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwego ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego podmiotu, o zamiarze przeznaczenia na potrzeby własne lub wprowadzania do obrotu tego produktu wraz z podaniem:

- 1) nazwy produktu pofermentacyjnego;
- 2) imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu podmiotu uprawnionego do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych, który wprowadza do obrotu produkt pofermentacyjny;
- 3) daty rozpoczęcia przeznaczenia na potrzeby własne lub wprowadzenia do obrotu produktu pofermentacyjnego;
- 4) adresu miejsca, w którym produkt pofermentacyjny został wytworzony;
- 5) postaci produktu pofermentacyjnego;
- 6) informacji, że produkt pofermentacyjny został wytworzony z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów pochodnych lub zawiera w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty uboczne;
- 7) informacji o substratach, z których produkt pofermentacyjny został wytworzony;

8) informacji o szacowanej ilości średniorocznie produktu pofermentacyjnego, jaką zamierza przeznaczyć na potrzeby własne lub wprowadzić do obrotu.

4b. Informacje, o którym mowa w ust. 4a, przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 14 dni przed pierwszym przeznaczeniem na potrzeby własne lub wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego.

4c. W przypadku zmiany substratów, z których produkt pofermentacyjny został wytworzony, podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych przekazuje taką informację wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 7 dni przed przeznaczeniem na potrzeby własne lub wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego.”;

5) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. 1. Zabrania się pakowania i przepakowywania produktów pofermentacyjnych.

2. Produkt pofermentacyjny wprowadzany do obrotu zaopatruje się w dokument zawierający:

- 1) imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania i adres albo nazwę oraz siedzibę i adres podmiotu uprawnionego do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych, który wprowadza do obrotu ten produkt pofermentacyjny;
- 2) postać produktu pofermentacyjnego;
- 3) informacje o masie netto produktu pofermentacyjnego;
- 4) informację o deklarowanej przez podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych zawartości procentowej (m/m):
 - a) substancji organicznej w suchej masie,
 - b) składników pokarmowych:
 - azotu całkowitego (N),
 - fosforu (P) – w przeliczeniu na pięciotlenek fosforu (P₂O₅) ogółem,
 - potasu (K) – w przeliczeniu na tlenek potasu (K₂O) ogółem.”;

6) po art. 11 dodaje się art. 11a w brzmieniu:

„Art.11a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z substratów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z

substratami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.”;

7) w art. 16f skreśla się wyrazy „ochrony roślin i nasiennictwa, zwany dalej „wojewódzkim inspektorem””;

8) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Stosowanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;

9) w art. 17:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne, które zostały wprowadzone do obrotu na podstawie art. 3 ust. 1 i 2 lub art. 5;”;

b) w ust. 2 po wyrazie „nawozy” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”;

10) w art. 20 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się stosowania:

1) nawozów i produktów pofermentacyjnych na glebach zamrzniętych, zalanych wodą, nasyconych wodą lub pokrytych śniegiem;

2) nawozów naturalnych i produktów pofermentacyjnych w postaci płynnej podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi.”;

11) tytuł rozdziału 4 otrzymuje brzmienie:

„Przewóz i przechowywanie nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;

12) w art. 23:

a) w ust. 1 i 2 wyrazy „Nawozy i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „Nawozy, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;

b) w ust. 3 wyrazy „i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „ , , środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;

13) w art. 24:

a) w ust. 4 po wyrazach „Podłoża do upraw” dodaje się wyrazy „i produkty pofermentacyjne”;

b) w ust. 5 wyrazy „Nawozy mineralne organiczne, organiczno-mineralne i środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „Nawozy mineralne

organiczne, organiczno-mineralne, środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;

14) w art. 28:

a) w ust. 1 po pkt 3a dodaje pkt 3b w brzmieniu:

„3b) wykonywanie badań produktów pofermentacyjnych;”;

b) w ust. 2 w pkt 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„analizy fizyczne, fizykochemiczne, chemiczne i biologiczne;”;

– w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. h w brzmieniu:

„h) produktów pofermentacyjnych;”;

15) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„Nadzór i kontrola w zakresie nawozów, nawożenia, środków wspomagających uprawę roślin, produktów pofermentacyjnych i produktów nawozowych UE”;

16) w art. 30:

a) w ust. 1 wyrazy „nawozów i środków wspomagających uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji przeprowadzają kontrole w zakresie:

- 1) spełniania przez nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz wymagań jakościowych, dokonywane na podstawie badań parametrów fizycznych, fizykochemicznych, chemicznych i biologicznych, wykonywanych w okręgowych stacjach lub w innych akredytowanych laboratoriach – dla nawozów i środków wspomagających uprawę roślin;
- 2) spełniania przez produkty pofermentacyjne wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, przeprowadzane na podstawie badań parametrów chemicznych i biologicznych wykonywanych w okręgowych stacjach lub w innych akredytowanych laboratoriach;

- 3) zgodności wapna nawozowego, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, z typami wapna nawozowego i szczegółowymi wymaganiami jakościowymi dla tych typów określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5;
 - 4) sprawdzenia, czy produkty, które są nawozami albo środkami wspomagającymi uprawę roślin, zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin;
 - 5) sprawdzenia, czy produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, zostały zaopatrzone w opakowania, etykiety lub dokumenty zawierające określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.”,
- c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
- „3. Przy przeprowadzaniu kontroli w ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:
- 1) wstępu na grunty;
 - 2) wstępu do obiektów, w których są produkowane lub przechowywane:
 - a) nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne,
 - b) produkty, które są nawozami, środkami wspomagającymi uprawę roślin lub produktami pofermentacyjnymi w rozumieniu ustawy, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne,
 - c) produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne;
 - 3) nieodpłatnego pobierania do badań próbek:
 - a) nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych,
 - b) produktów, które są nawozami lub środkami wspomagającymi uprawę roślin w rozumieniu ustawy, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin,

- c) produktów, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.

4. Organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji mogą dokonywać kontroli w zakresie, o których mowa w ust. 2, również u podmiotów, które nie wprowadzają do obrotu:

- 1) nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych;
- 2) produktów, które są nawozami lub środkami wspomagającymi uprawę w rozumieniu ustawy, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin;
- 3) produktów, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne.”;

17) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Wojewódzki inspektor właściwy ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę podmiotu wprowadzającego do obrotu nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, lub produkty, które są nawozami, środkami wspomagającymi uprawę roślin lub produktami pofermentacyjnymi w rozumieniu ustawy, a które nie zostały oznakowane w sposób wskazujący, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, lub produkty, które nie spełniają wymagań określonych w ustawie, a których opakowania, etykiety lub dokumenty, w które się je zaopatruje, zawierają określenia sugerujące, że są to nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, jeżeli w wyniku kontroli stwierdzi naruszenie przestrzegania przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu tych nawozów, środków wspomagających lub produktów, mając na uwadze zakres i stopień stwierdzonych nieprawidłowości, w drodze decyzji:

- 1) nakazuje, na koszt podmiotu, który dokonał naruszenia, usunięcie w określonym terminie tych nieprawidłowości albo
- 2) zakazuje wprowadzania do obrotu tych nawozów, środków lub produktów lub nakazuje, na koszt podmiotu, który dokonał naruszenia, wycofanie z obrotu tych

nawozów, środków lub produktów, określając termin wycofania z obrotu tych nawozów, środków lub produktów oraz ilość tych nawozów, środków lub produktów, która podlega wycofaniu z obrotu, oraz sposób postępowania z wycofanymi z obrotu nawozami, środkami lub produktami.

2. W przypadku nieusunięcia stwierdzonych nieprawidłowości w określonym terminie, wydaje się decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli wprowadzającym do obrotu nawozy, środki lub produkty, o których mowa w ust. 1, jest podmiot mający miejsce zamieszkania albo siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzję, o której mowa w ust. 1, wydaje inspektor właściwy dla województwa mazowieckiego.

4. Decyzje, o których mowa w ust. 1, podlegają natychmiastowemu wykonaniu.”;

18) w art. 32:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów nawozowych UE i produktów pofermentacyjnych w sposób określony w przepisach o Inspekcji Ochrony Środowiska.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne oraz jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.”,

b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:

„5a. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska jest uprawniony do wykorzystania informacji o produktach pofermentacyjnych zbieranych na podstawie art. 3 ust. 4a na potrzeby realizacji zadań określonych w ust. 1.

5b. Informacje, o których mowa w ust. 5a, są udostępniane nieodpłatnie, na wniosek wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska ma dostęp do danych i informacji, o których mowa w ust. 4 i 5a, i wykorzystuje udostępnione dane i informacje do realizacji zadań określonych w ust. 1.”;

19) w art. 32a:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmioty podlegające nadzorowi, o którym mowa w art. 30, ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzanie badań laboratoryjnych, jeżeli w ich wyniku stwierdzono, że:

- 1) nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub nie spełniają wymagań określonych w art. 5, lub nie spełniają wymagań dodatkowych zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin,
- 2) produkty pofermentacyjne nie spełniają wymagań o zawartościach procentowych substancji organicznej i składników pokarmowych, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 4, deklarowanych przez podmiot uprawniony do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych albo dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i ich wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę.

2b. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są uiszczane na rachunek bankowy właściwego wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin i nasiennictwa w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o ustaleniu wysokości opłaty stała się ostateczna.”;

20) w art. 36 wyrazy „lub środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „, , środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne”;

21) art. 37 otrzymuje brzmienie:

„Art. 37. Kto wprowadza do obrotu:

- 1) nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub art. 5,
 - 2) produkty pofermentacyjne niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3
- wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega karze pieniężnej w wysokości do 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, a w przypadku innej formy zbycia nawozów, środków wspomagających uprawę roślin lub produktów pofermentacyjnych – do 100% wartości

korzyści majątkowej, którą uzyskał lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy, środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne, jednak nie mniej niż 5000 zł.”;

22) w art. 37a:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne:

- 1) pakuje i przepakuje te produkty lub
 - 2) nie dołącza do danego produktu pofermentacyjnego dokumentu, o którym mowa w art. 9a ust. 2, lub
 - 3) deklaruje nieprawdziwe informacje, o których mowa w art. 9a ust. 2
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 zł do 50 000 zł.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne:

- 1) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 3 ust. 4a–4c,
 - 2) w których występują niedopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń lub zanieczyszczenia, które przekraczają dopuszczalne ich wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11a,
 - 3) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub art. 37 pkt 2, nie wycofał danego produktu pofermentacyjnego wprowadzonego do obrotu
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 2000 zł do 100 000 zł.”;

23) w art. 37c w ust. 1 wyrazy „nawozu lub środka wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „nawozu, środka wspomagającego uprawę roślin lub produktu pofermentacyjnego”;

24) w art. 41:

- a) w pkt 2 po wyrazie „nawozy” dodaje się wyrazy „ , środki wspomagające uprawę roślin i produkty pofermentacyjne”;
- b) w pkt 3 po wyrazach „środki wspomagające uprawę roślin” dodaje się wyrazy „ , produkty pofermentacyjne”;
- c) w pkt 6 wyrazy „lub środki wspomagające uprawę roślin” zastępuje się wyrazami „ , środki wspomagające uprawę roślin lub produkty pofermentacyjne”.

Art. 16. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących:

- 1) produkty przetworzenia drewna, takich jak: kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszczarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji;
- 2) substraty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...), wykorzystywane do produkcji biogazu w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687 oraz z 2023 r. poz. ...) lub biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej:

- a) produktów rolnych oraz produktów ubocznych rolnictwa, w tym odchodów zwierzęcych,
- b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, pochodzących z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków,
- c) produktów spożywczych przeterminowanych lub nieprzydatnych do spożycia,
- d) tłuszczów i mieszanin olejów z separacji olej/woda zawierających wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze,
- e) biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne,
- f) odchodów zwierzęcych pozyskanych z działalności innej niż rolnicza

- z wyłączeniem biogazu pozyskanego z odpadów komunalnych, ze składowisk odpadów, a także z substratów pochodzących z oczyszczalni ścieków innych niż wymienione w lit. b;”;
- 2) w art. 26 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) wskazanie, czy ten wniosek jest składany przez podmiot uprawniony spełniający warunki określone w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...), który zrealizował inwestycję w zakresie biogazowni rolniczej, która spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”;
- 3) w art. 30 w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) naruszenia warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu lub obowiązku, o którym mowa w art. 7 ust. 3 pkt 1 tej ustawy.”;
- 4) w art. 31 w ust. 4 po wyrazach „art. 25 pkt 3,” dodaje się wyrazy „lub warunku określonego w art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu”.

Art. 18. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., w przypadku gdy biogazownia rolnicza ma być lokalizowana na tym samym obszarze co inwestycje, o których mowa w:

- 1) ustawie z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2022 r. poz. 1624 oraz z 2023 r. poz. 261), w zakresie inwestycji dotyczących infrastruktury portowej oraz infrastruktury zapewniającej dostęp do portów lub przystani morskich,
- 2) ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162),
- 3) ustawie z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (Dz. U. z 2023 r. poz. 602),
- 4) ustawie z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 1079 oraz z 2022 r. poz. 1846),
- 5) ustawie z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836 oraz z 2022 r. poz. 1261),
- 6) ustawie z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 733),

- 7) ustawie z dnia 8 lipca 2010 r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1812),
- 8) ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1484 oraz z 2023 r. poz. 595),
- 9) ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 273 i 1846 oraz z 2023 r. poz. 595),
- 10) ustawie z dnia 24 lutego 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy drogi wodnej łączącej Zalew Wiślany z Zatoką Gdańską (Dz. U. z 2021 r. poz. 1644),
- 11) ustawie z dnia 7 kwietnia 2017 r. o inwestycjach w zakresie budowy lub przebudowy toru wodnego Świnoujście – Szczecin do głębokości 12,5 metra (Dz. U. poz. 990),
- 12) ustawie z dnia 10 maja 2018 r. o Centralnym Porcie Komunikacyjnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1354 oraz z 2022 r. poz. 807, 1079, 1390 i 1846),
- 13) ustawie z dnia 22 lutego 2019 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w sektorze naftowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1275 i 1846)

– inwestycje, o których mowa w pkt 1–13, mają pierwszeństwo przed taką biogazownią rolniczą.

Art. 19. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., biogazowni rolniczej nie lokalizuje się na terenach podlegających ochronie przed lokalizowaniem lub zabudową na podstawie odrębnych przepisów, chyba że w trybie przepisów przewidujących tę ochronę podmiot uprawniony, o którym mowa w art. 3 ust. 1, zwany dalej „inwestorem”, uzyska zgodę na jej lokalizację.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do otulin form ochrony przyrody i obszarów szczególnego zagrożenia powodzią.

3. Biogazownię rolniczą realizuje się na podstawie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

4. Dopuszcza się realizację biogazowni rolniczej niezależnie od istnienia lub ustaleń planu miejscowego, pod warunkiem że nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uchwałą o utworzeniu parku kulturowego, a rada gminy uchwaliła uchwałę o ustaleniu lokalizacji biogazowni rolniczej.

5. Warunek niesprzeczności ze studium jest spełniony, jeżeli lokalizacja biogazowni rolniczej będzie miała miejsce na terenach, dla których przewidziano kierunek zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją.

Art. 20. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 2025 r., w przypadku lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, inwestor występuje, za pośrednictwem wójta (burmistrza, prezydenta miasta), z wnioskiem o ustalenie lokalizacji biogazowni rolniczej do właściwej miejscowo rady gminy.

2. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może obejmować terenów przeznaczonych pod inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

3. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w 19 ust. 4, nie może obejmować terenów wymagających uzyskania zgody na przeznaczenie gruntów rolnych poza granicami administracyjnymi miast na cele nierolnicze, wynikającej z przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

4. Rada gminy podejmuje uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, lub odmowie ustalenia tej lokalizacji w terminie 60 dni od dnia złożenia przez inwestora wniosku, o którym mowa w ust. 1. Rada gminy, podejmując uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, bierze pod uwagę potrzeby i możliwości rozwoju gminy wynikające z ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

5. Jeżeli uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może być podjęta w terminie określonym w ust. 4, przewodniczący rady gminy jest obowiązany w tym terminie powiadomić inwestora, podając powody opóźnienia oraz wskazując nowy termin podjęcia tej uchwały, nie dłuższy jednak niż 30 dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) mapę zasadniczą lub, w przypadku jej braku, mapę ewidencyjną, pochodzące z państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego, obejmujące teren, którego wniosek dotyczy, wraz z obszarem, na który inwestycja będzie oddziaływać, w skali 1:500 lub 1:1000 w postaci:
 - a) elektronicznej – w obowiązującym państwowym systemie odniesień przestrzennych albo
 - b) papierowej;
- 2) określenie granic terenu objętego wnioskiem;
- 3) dla biogazowni rolniczej, której – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej – określenie maksymalnej łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej,

- b) ciepła – określenie maksymalnej łącznej mocy cieplnej,
 - c) biogazu rolniczego – określenie maksymalnej rocznej wydajności produkcji biogazu rolniczego,
 - d) biometanu – określenie maksymalnej rocznej wydajności produkcji biometanu z biogazu rolniczego;
- 4) określenie substratów, które wykorzystuje się do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
 - 5) analizę powiązania biogazowni rolniczej z uzbrojeniem terenu;
 - 6) charakterystykę biogazowni rolniczej, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, jak również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,
 - c) charakterystycznych parametrów technicznych biogazowni rolniczej oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
 - 7) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, na których mają być zlokalizowane obiekty biogazowni rolniczej;
 - 8) wskazanie, w jakim zakresie planowana inwestycja nie uwzględnia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, w przypadku wniosku dotyczącego lokalizacji biogazowni rolniczej na terenie, dla którego obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego;
 - 9) wskazanie, że planowana inwestycja nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz nie jest sprzeczna z uchwałą o utworzeniu parku kulturowego.

7. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający spełnienie warunków określonych w art. 3 ust. 1;
- 2) oświadczenie podmiotu uprawnionego, który składa ten wniosek, o następującej treści:
„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 Kodeksu karnego oświadczam, że jestem podmiotem uprawnionym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w

przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, a planowana biogazownia rolnicza, której dotyczy wniosek, spełnia warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”;

- 3) oświadczenie inwestora, że nie zachodzi kolizja lokalizacji biogazowni rolniczej z inwestycjami, o których mowa w art. 18 pkt 1–13;
- 4) decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, jeżeli jest wymagana zgodnie z ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

8. Zawarta w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, klauzula o świadomości odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

9. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 6 i 7, wójt (burmistrz, prezydent miasta) wzywa do usunięcia braków formalnych, wskazując termin na ich usunięcie, nie dłuższy jednak niż 14 dni, pouczając jednocześnie, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia.

10. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, zamieszcza ten wniosek wraz z dołączonymi do niego dokumentami na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, określając formę, miejsce i termin składania uwag do wniosku, liczony od dnia zamieszczenia. Informację o zamieszczeniu wniosku, o którym mowa w ust. 1, wójt (burmistrz, prezydent miasta) podaje do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości.

11. Uwagi do wniosku, o którym mowa w ust. 1, wnosi się w postaci papierowej lub elektronicznej za pomocą środków komunikacji elektronicznej, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2020 r. poz. 344), w terminie 21 dni od dnia zamieszczenia wniosku na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy.

12. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, powiadamia o możliwości przedstawiania opinii:

- 1) gminną lub inną właściwą, w rozumieniu art. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, komisję urbanistyczno-architektoniczną;
- 2) ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do inwestycji zlokalizowanych na obszarach, którym został nadany status uzdrowiska albo status obszaru ochrony uzdrowiskowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 151);
- 3) dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do inwestycji obejmujących wykonanie urządzeń wodnych;
- 4) organ właściwy w sprawach ochrony gruntów rolnych – w odniesieniu do gruntów rolnych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych;
- 5) właściwy organ Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – w odniesieniu do nieruchomości, na których znajdują się urządzenia melioracji wodnych;
- 6) dyrektora właściwej regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – w odniesieniu do gruntów leśnych stanowiących własność Skarbu Państwa;
- 7) właściwy organ nadzoru nad gospodarką leśną – w odniesieniu do gruntów leśnych innych niż określone w pkt 6;
- 8) właściwego zarządcę terenów kolejowych – w odniesieniu do obszarów kolejowych, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 9) właściwego zarządcę infrastruktury kolejowej – w odniesieniu do linii kolejowej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym;
- 10) właściwy dla proponowanej lokalizacji inwestycji organ prowadzący kataster nieruchomości – w zakresie kolizji przebiegu planowanej inwestycji z uzbrojeniem terenu;
- 11) właściwego wojewodę, marszałka województwa oraz starostę – w zakresie zadań rządowych albo samorządowych, służących realizacji inwestycji celu publicznego, o których mowa w art. 39 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – w odniesieniu do terenów nieobjętych obowiązującymi planami zagospodarowania przestrzennego;
- 12) Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego – w odniesieniu do obiektów budowanych na terenach pozostających w zasięgu ograniczeń wysokości zabudowy na lotnisku i w jego

- otoczeniu, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2022 r. poz. 1235, 1715, 1846, 2185 i 2642);
- 13) właściwego regionalnego dyrektora ochrony środowiska – w odniesieniu do form ochrony przyrody, w przypadku inwestycji, dla których nie było wymagane uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach;
 - 14) właściwego dla miejsca lokalizacji inwestycji komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – w zakresie zgodności z wymaganiami ochrony przeciwpożarowej dotyczącymi w szczególności zapewnienia wody do celów przeciwpożarowych i dojazdu dla pojazdów jednostek ochrony przeciwpożarowej oraz przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska dotyczącymi lokalizacji inwestycji od obiektów stwarzających ryzyko wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
 - 15) dyrektora właściwego urzędu morskigo – w odniesieniu do obszarów pasa technicznego, pasa ochronnego, morskich portów i przystani, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 457, z późn. zm.⁷⁾);
 - 16) starostę – w odniesieniu do terenów zagrożonych ruchami masowymi ziemi oraz terenów, na których występują te ruchy;
 - 17) właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego;
 - 18) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w zakresie sposobu zagospodarowania gruntów leżących w odległości nie większej niż 40 metrów od osi istniejącej linii elektroenergetycznej najwyższych napięć, w przypadku gdy górne napięcie tej linii elektroenergetycznej jest równe co najmniej 220 kV;
 - 19) właściwe organy wojskowe, ochrony granic oraz bezpieczeństwa państwa;
 - 20) właściwy organ nadzoru górniczego w zakresie zagospodarowania terenów górniczych;
 - 21) zarząd województwa w zakresie uwzględnienia wyników audytu krajobrazowego, o którym mowa w art. 38a ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
 - 22) Ministra Obrony Narodowej – w odniesieniu do inwestycji mogących oddziaływać na tereny zamknięte niezbędne dla obronności państwa określone na podstawie ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1990, z 2022 r.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1079, 1250, 1604, 2185, 2515 i 2687 oraz z 2023 r. poz. 261.

poz. 1846 i 2185 oraz z 2023 r. poz. 803) oraz na ich strefy ochronne, o których mowa w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

13. Organy, o których mowa w ust. 12, przekazują opinię w terminie 21 dni od dnia otrzymania powiadomienia. Nieprzekazanie opinii w tym terminie uznaje się za brak zastrzeżeń. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje inwestorowi do wiadomości opinię nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania tej opinii.

14. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia zamieszczenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej gminy, a jeżeli gmina nie ma strony podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej na stronie internetowej gminy, występuje o uzgodnienie wniosku z właściwym:

- 1) organem administracji geologicznej – w odniesieniu do terenów występowania udokumentowanych złóż kopalin oraz przestrzeni objętych wyznaczonymi terenami górniczymi dla kopalin stanowiących przedmiot działalności wydobywczej;
- 2) wojewódzkim konserwatorem zabytków – w odniesieniu do obszarów i obiektów objętych formami ochrony konserwatorskiej na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2022 r. poz. 840) oraz ujętych w gminnej ewidencji zabytków lub wykazie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 18 marca 2010 r. o zmianie ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 474);
- 3) zarządcą drogi – w zakresie, w jakim projektowana inwestycja przebiega przez nieruchomości wchodzące w skład pasa drogowego, przylega do nieruchomości wchodzących w skład pasa drogowego lub powoduje ograniczenia w sposobie zagospodarowania pasa drogowego.

15. Organy, o których mowa w ust. 14, dokonują uzgodnień w terminie 21 dni od dnia otrzymania wystąpienia, o którym mowa w ust. 14. Nieprzedstawienie stanowiska w tym terminie uznaje się za uzgodnienie wniosku, o którym mowa w ust. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje inwestorowi do wiadomości stanowisko nie później niż w terminie 3 dni od otrzymania stanowiska w tej sprawie.

16. Do czasu podjęcia uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, inwestor może modyfikować wniosek, o którym mowa w ust. 1. Modyfikacja tego wniosku może wynikać w szczególności ze zgłoszonych uwag, uzyskanych opinii oraz dokonanych uzgodnień. W przypadku modyfikacji wniosku przepisy ust. 1–15 stosuje się.

17. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedkłada radzie gminy projekt uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wraz z opiniami i uwagami oraz wynikiem dokonanych uzgodnień. W przypadku gdy wniosek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy terenu, na którym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, wójt (burmistrz, prezydent miasta) przedkłada również opracowanie ekofizjograficzne oraz prognozę oddziaływania na środowisko, sporządzone na potrzeby tego planu.

18. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) nie później niż w terminie 3 dni od dnia podjęcia przez radę gminy uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, przekazuje ją inwestorowi wraz z informacją o nieprzedstawieniu opinii lub stanowiska w wyznaczonym terminie.

19. Ustalenie lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie może być uzależnione od zobowiązania inwestora do spełnienia świadczeń lub warunków niewynikających z odrębnych przepisów.

Art. 21. 1. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, określa:

- 1) rodzaj inwestycji;
- 2) granice terenu objętego biogazownią rolniczą;
- 3) odpowiednio do przedmiotu działalności biogazowni rolniczej w zakresie wytwarzania określenie maksymalnej:
 - a) łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej,
 - b) łącznej mocy cieplnej,
 - c) rocznej wydajności produkcji biogazu rolniczego,
 - d) rocznej wydajności produkcji biometanu z biogazu rolniczego;
- 4) określenie substratów, które wykorzystuje się do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;
- 5) charakterystykę biogazowni rolniczej, obejmującą określenie:
 - a) zapotrzebowania na wodę, energię oraz sposobu odprowadzania lub oczyszczania ścieków, a także innych potrzeb w zakresie uzbrojenia terenu, jak również sposobu zagospodarowywania odpadów,
 - b) planowanego sposobu zagospodarowania terenu oraz charakterystyki zabudowy i zagospodarowania terenu, w tym przeznaczenia projektowanych obiektów budowlanych, przedstawione w formie opisowej i graficznej,

- c) charakterystycznych parametrów technicznych biogazowni rolniczej oraz danych charakteryzujących jej wpływ na środowisko;
- 6) wskazanie nieruchomości, według katastru nieruchomości oraz księgi wieczystej, jeżeli została założona, na których mają być zlokalizowane obiekty biogazowni rolniczej;
- 7) warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska i ochrony zabytków.

2. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, podlega publikacji w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

3. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wygasa, jeżeli przed upływem 3 lat od dnia opublikowania tej uchwały w wojewódzkim dzienniku urzędowym decyzja o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczej nie stała się ostateczna. Gmina informuje inwestora o wygaśnięciu tej uchwały.

Art. 22. 1. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wiąże organ wydający pozwolenie na budowę.

2. Uchwała o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, nie rodzi praw do terenu oraz nie narusza prawa własności i uprawnień osób trzecich. Informację tej treści zamieszcza się w tej uchwale.

3. W odniesieniu do określonego terenu rada gminy może podjąć więcej niż jedną uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

4. W przypadku gdy na podstawie uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, zostanie wydana decyzja o pozwoleniu na budowę, pozostałe uchwały o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4, wydane w odniesieniu do tego samego terenu wygasają.

5. Ilekroć w przepisach ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także uchwałę, o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

6. W przypadku realizacji biogazowni rolniczej do wniosku o pozwolenie na budowę należy dołączyć uchwałę o ustaleniu lokalizacji, o której mowa w art. 19 ust. 4.

Art. 23. Przepisy art. 18–22 stosuje się do biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, której:

- 1) łączna moc zainstalowana elektryczna jest większa niż 1 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej;
- 2) łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest większa niż 3 MW – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie ciepła;
- 3) roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego przekracza 4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biogazu rolniczego;
- 4) roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego przekracza 2,4 mln m³ – w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie biometanu.

Art. 24. 1. Do postępowań o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu dotychczasowym, a jeżeli podmiot, który złożył wniosek o wszczęcie tego postępowania, złoży organowi, przed którym toczy się to postępowanie, oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 9 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. W przypadku złożenia wniosku o stosowanie w postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1, początek terminu, o którym mowa w art. 35 ust. 6 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 9, liczy się od dnia złożenia tego wniosku.

Art. 25. 1. Do postępowań o wyłączenie z produkcji użytków rolnych przeznaczonych pod realizację inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu dotychczasowym, a jeżeli podmiot, który złożył wniosek o wszczęcie tego postępowania, złoży organowi, przed którym toczy się to postępowanie, oświadczenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, wraz z wnioskiem o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1 – stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Na wniosek właściciela gruntu rolnego wyłączonego z produkcji rolniczej pod biogazownię rolniczą zlokalizowaną na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne, który jest gruntem określonym w art. 2 ust. 1 pkt

3a ustawy zmienianej w art. 10 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, organ który wydał w pierwszej instancji decyzję zezwalającą na wyłączenie tego gruntu z produkcji stwierdza jej wygaśnięcie. Uiszczona należność i opłaty roczne nie podlegają zwrotowi.

3. W przypadku stwierdzenia wygaśnięcia decyzji zezwalającej na wyłączenie gruntu z produkcji na podstawie ust. 2 organ, o którym mowa w ust. 2, przekazuje decyzję stwierdzającą wygaśnięcie tej decyzji:

- 1) właścicielowi staroście, który dokonuje w ewidencji gruntów i budynków zmiany:
 - a) oznaczenia użytku gruntowego z terenów przemysłowych na grunty rolne zabudowane,
 - b) rodzaju budynków z przemysłowych lub magazynowych na budynki produkcyjne, usługowe i gospodarcze dla rolnictwa
– jeżeli powierzchnia użytku gruntowego, stanowiącego tereny przemysłowe, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekraczała w ewidencji gruntów i budynków 1 ha (10 000 m²);
- 2) Dyrektorowi Generalnemu KOWR, który aktualizuje dane zawarte w rejestrze rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

4. Wykazanie w ewidencji gruntów i budynków zmian, o których mowa w ust. 3, następuje na podstawie wniosku właściciela gruntu rolnego, o którym mowa w ust. 2 oraz przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dokumentacji geodezyjnej zawierającej wykaz zmian danych ewidencyjnych sporządzony przez osobę posiadającą uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

5. Ujawnienie na gruntach, o których mowa w ust. 1, gruntów rolnych zabudowanych nie wymaga przeprowadzenia postępowania w sprawie ustalenia klasy bonitacyjnej gruntów. Podstawę klasyfikacji tych gruntów stanowi obowiązująca przed wybudowaniem biogazowni rolniczej mapa klasyfikacyjna.

Art. 26. Do postępowań o wydanie decyzji o warunkach zabudowy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się przepisów niniejszej ustawy, a przepisy ustawy zmienianej w art. 13 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 27. W sprawach dotyczących uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za

produkt uboczny wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, dotyczących wykorzystywania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy, stosuje się przepisy art. 11 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 16 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 28. Do postępowań dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 17 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 29. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 28 ust. 5 i art. 32a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 15 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 28 ust. 5 oraz art. 32a ust. 3 ustawy zmienianej w art. 15, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 14, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania aktu prawnego

Zgodnie z Polityką Energetyczną Polski do 2040 r. biogazownie rolnicze mogą pełnić w systemie nie tylko istotną rolę wytwórczą, ale również szybko reagować na zmieniające się zapotrzebowanie na moc. Sterowalność i związana z tym elastyczność wytwarzania energii w biogazowniach rolniczych stanowi istotny element stabilizacji polskiego systemu elektroenergetycznego wobec rosnącego udziału w nim mniej stabilnych instalacji odnawialnych źródeł energii (OZE), w szczególności instalacji fotowoltaicznych i elektrowni wiatrowych.

Według danych na 19 kwietnia 2023 r. w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego prowadzonym przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa umieszczonych jest 125 wytwórców biogazu rolniczego, prowadzących łącznie 150 instalacji o łącznej mocy zainstalowanej 144,8 MW.

Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym. Przyjmuje się, że biogazownie rolnicze mogą produkować energię nawet przez 8 000 godzin rocznie (90% czasu), w przeciwieństwie do innych instalacji OZE, których sprawność energetyczna waha się od 10 do 30%. W świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej i w dobie kryzysu energetycznego – zwiększanie udziału stabilnych i niezależnych od zewnętrznych dostawców energii instalacji jest szczególnie istotne.

Biogazownie rolnicze stanowią ponadto bardzo ważny element systemu gospodarki obiegu zamkniętego, co ma kluczowe znaczenie dla polskich gospodarstw rolnych oraz zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego. Powstająca w tych miejscach biomasa może być wykorzystywana w lokalnej biogazowni rolniczej do wytwarzania w przyjazny środowisku sposób energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu. Proponowane rozwiązania legislacyjne są adresowane do podmiotów związanych z obszarami wiejskimi i mają na celu wzmocnienie roli biogazowni w gospodarce wiejskiej.

Rozwój biogazowni rolniczych stanowi narzędzie do efektywnego wykorzystania dostępnych w gospodarstwie rolnym zasobów energetycznych. Sytuacja, w której surowce do tego rodzaju instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych stanowi sytuację

tak dalece pożądaną, że zasługuje na szczególne rozwiązania prawne, które pozwolą upowszechnić ten model w całej Polsce.

Podkreślić przy tym należy, że biogazownie rolnicze jako instalacja odnawialnego źródła energii, zastępując produkcję energii z paliw kopalnych, zmniejszają emisję dwutlenku węgla i substancji zanieczyszczających powietrze.

Zgodnie z dostępnymi danymi statystycznymi, obszary wiejskie zajmują niemal 93% powierzchni Polski i mieszka na nich lub prowadzi działalność około 30% wszystkich odbiorców energii. Nie można zapominać, że Polska dysponuje dużym potencjałem surowcowym w zakresie produkcji biogazu, w szczególności produktów ubocznych i odpadowych z produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego. Dotychczasowe szacunki, oparte jedynie na surowcach z rolnictwa, wskazywały na możliwość pozyskania ponad 7,8 mld m³ biogazu rolniczego rocznie (2000 MW). Przy uwzględnieniu surowców pochodzących z przetwórstwa rolno-spożywczego istniejący potencjał może być nawet dwukrotnie wyższy. Jednym z celów przygotowanej ustawy jest wykorzystanie tego potencjału do produkcji energii na obszarach wiejskich.

Na obszarach wiejskich z jednej strony występuje największy potencjał źródeł odnawialnych, z drugiej zaś obszary te są w największym stopniu zagrożone ubóstwem energetycznym. Dlatego konieczne jest podejmowanie działań mających na celu rozwój energetyki odnawialnej na tych terenach. Zapewnienie stabilnych dostaw energii oraz możliwość redukcji emisji poprzez zagospodarowanie pozostałości z rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego przy wykorzystaniu biogazowni rolniczych to ważny krok w kierunku zapewnienia zrównoważonej transformacji energetycznej.

Pozytywnym skutkiem rozwoju sektora biogazowni rolniczych będzie obniżenie kosztów działalności rolniczej, co związane jest z obniżeniem kosztów energii w wyniku korzystania ze stabilnej instalacji odnawialnego źródła energii w oparciu o lokalnie dostępny substrat, a także wprowadzonym ułatwieniom w zakresie wykorzystania produktu pofermentacyjnego jako nawozu. To wszystko doprowadzić może do aktywizacji lokalnej społeczności, przede wszystkim w obszarze przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną, ciepłą lub biogaz z biogazowni rolniczej. W konsekwencji, poprawie ulegnie także sytuacja na lokalnym rynku pracy, bowiem każda powstająca biogazownia rolnicza wymaga odpowiedniej ilości pracowników do prawidłowego funkcjonowania. Polskie rodziny i obywatele mogą być w wielu przypadkach beneficjentami otwarcia się branży na zatrudnienie nowych pracowników, a tym samym ograniczenie bezrobocia nie tylko w branży energetycznej i budowlanej, ale również sektorów powiązanych. Efekty wzrostu zatrudnienia będą miały

także pozytywny wpływ na rozwój regionalny. Możliwym skutkiem wprowadzonych zmian będzie powstanie nowych i wyspecjalizowanie się przedsiębiorstw w zakresie instalacji biogazowni rolniczych, co z kolei przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności i atrakcyjności lokalnej gospodarki.

Funkcjonowanie biogazowni rolniczych przynieść może także dodatkowe wpływy do budżetu gminy z tytułu podatków, dzięki którym lokalny samorząd będzie mógł finansować inwestycje potrzebne i przyjazne mieszkańcom.

Celem projektu ustawy jest wprowadzenie ułatwień dla przedsięwzięć w zakresie rozwoju biogazowni rolniczych. W zależności od lokalizacji inwestycji, jej wielkości, podmiotu uprawnionego czy wykorzystywanych substratów, projekt ustawy przewiduje różny poziom uproszczeń. Tym samym różny będzie zakres stosowania projektowanych ułatwień w zależności od złożoności poszczególnych przedsięwzięć.

2. Aktualny stan prawny

W świetle aktualnie obowiązujących przepisów przygotowanie i realizacja inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych prowadzona jest w oparciu o ogólne regulacje dotyczące procesu budowlanego, z uwzględnieniem przepisów dotyczących biogazowni rolniczych zawartych w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii. Inwestycje w tym zakresie prowadzone są zatem w oparciu o przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, a także ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane oraz w zakresie przyłączenia biogazowni do sieci – ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne. Szczegółowe zagadnienia wynikają ponadto z wydanych na podstawie tych aktów prawnych przepisów wykonawczych.

Lokalnie dostępna biomasa wykorzystana do produkcji energii, ciepła lub biogazu w świetle ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach może potencjalnie zostać zakwalifikowana jako produkt, produkt uboczny lub odpady. Przedmiot lub substancję powstające w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, w zależności od organizacji procesu produkcyjnego oraz woli podmiotu uprawnionego, może być zakwalifikowany jako odpady albo jako produkt uboczny. Warunki uznania za produkt uboczny przedmiotu lub substancji powstających w wyniku procesu produkcyjnego, którego podstawowym celem nie jest ich produkcja, są określone w art. 10 ustawy o odpadach. Wytwórca produktu ubocznego co do zasady jest obowiązany do przedłożenia marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce wytwarzania zgłoszenia uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Zgłoszenie musi

odpowiadać wymaganiom formalnym określonym w art. 11 ust. 2 oraz musi zawierać dowody potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 10 tej ustawy. Marszałek województwa, w drodze decyzji wydawanej po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska właściwego ze względu na miejsce wytwarzania przedmiotu lub substancji, potwierdza spełnienie warunków uznania za produkt uboczny albo stwierdza niespełnienie tych warunków.

Wprowadzenie produktu pofermentacyjnego do obrotu wymaga uzyskania pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu po przeprowadzeniu określonego postępowania administracyjnego (zob. m.in. rozdział 2 dotyczący obrotu nawozami i środkami wspomagającymi uprawę roślin). Wynika to z tego, że w świetle aktualnie obowiązujących przepisów produkt ten traktowany jest jako nawóz organiczny lub organiczny środek poprawiający właściwości gleby. Zastosowanie w tym zakresie znajdują także przepisy rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 18 czerwca 2008 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu, które regulują ocenę przedrejestracyjną pofermentu z biogazowni jako organicznego nawozu lub środka poprawiającego właściwości gleby.

3. Opis rozwiązań przyjętych w projekcie ustawy

3.1. Zakres podmiotowy i przedmiotowy ustawy

Projekt ustawy precyzyjnie definiuje przedmiot regulacji. W art. 1 wskazano, że rozwiązania przyjęte w projektowanej ustawie określają zasady oraz procedury przygotowania i realizacji biogazowni rolniczych i zasady postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczych, mające na celu ułatwienie i przyspieszenie przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także warunki dotyczące prowadzenia działalności w tych biogazowniach.

W projektowanym akcie prawnym w art. 1 ust. 1 – mając na uwadze cel przygotowanej regulacji, a także to, że zawiera ona przepisy o charakterze szczególnym, wobec ogólnych zasad realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, wskazano, że w sprawach nieregulowanych należy wprost stosować w odniesieniu do:

- 1) postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym;
- 2) postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane;

- 3) przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci przepisy ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 4) zasad i warunków wykonywania działalności w zakresie wytwarzania: energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego, biometanu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii, przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii;
- 5) gospodarowania odpadami przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach;
- 6) wytwarzania odpadów przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

W projektowanym akcie prawnym, w art. 2 pkt 2, zdefiniowano pojęcie „biogazowni rolniczej”. Zabieg taki był konieczny, z uwagi na fakt, że do czasu wystąpienia z tą inicjatywą ustawodawczą nie zdecydowano się na określenie definicji legalnej tego rodzaju instalacji OZE. Dlatego proponuje się, aby jako biogazownię rolniczą traktować instalację odnawialnego źródła energii służącą do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, lub ciepła z biogazu rolniczego, lub biometanu z biogazu rolniczego. Jest to czytelna i prosta definicja, która doprowadzi do usunięcia powstających w tym zakresie wątpliwości prawnych związanych z klasyfikowaniem określonych instalacji. W tym zakresie wskazać należy, że doprecyzowujący charakter mają zmiany w zakresie definicji biogazu rolniczego w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, co dokonuje się poprzez propozycję zmiany tej ustawy.

W projektowanej ustawie definiuje się także gospodarstwo rolne. Odesłanie do art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym nakazuje przyjąć, że jest to obszar gruntów, o których mowa w art. 1, o łącznej powierzchni przekraczającej 1 ha lub 1 ha przeliczeniowy, stanowiących własność lub znajdujących się w posiadaniu osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej, w tym spółki, nieposiadającej osobowości prawnej. Dopelnieniem tej definicji, w świetle art. 2 pkt 3 jest to, aby w skład tak rozumianego gospodarstwa rolnego wchodziła zabudowa zagrodowa w rozumieniu art. 4 pkt 31 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, a więc budynki mieszkalne oraz budynki i urządzenia służące wyłącznie produkcji rolniczej oraz przetwórstwu rolno-spożywczemu, jeżeli są położone na gruntach rolnych i wchodzi w skład gospodarstwa rolnego.

Projektowane rozwiązania, z uwagi na przyjęte cele ustawy, które nakierowane są przede wszystkim na zrównoważoną transformację energetyczną obszarów wiejskich, poprzez wykorzystanie potencjału biomasy do produkcji energii, ciepła lub biogazu, adresowane są do

określonego w art. 3 projektowanej ustawy kręgu podmiotów uprawnionych do przygotowania i realizacji inwestycji, a także prowadzenia działalności w zakresie biogazowni rolniczej w oparciu o przepisy projektowanej ustawy i konkretnych zamierzeń inwestycyjnych, wyczerpująco określonych w art. 4.

Naturalną konsekwencją zarysowanej istoty funkcjonowania biogazowni rolniczej jest to, że pierwszą grupę podmiotów uprawnionych stanowią podmioty z branży rolniczej i rolno-spożywczej spełniające warunki umożliwiające korzystanie z ułatwień projektowanej ustawy. Biogazownia rolnicza stanowi bowiem dla tych podmiotów swoiste domknięcie całej gospodarki prowadzonej w ramach prowadzonych przez nie działalności.

W projekcie przewidziano także możliwość skorzystania z ułatwień przewidzianych w projekcie ustawy przez inne podmioty, które związane są z sektorem odnawialnych źródeł energii, w postaci spółdzielni energetycznych, a także koordynatora klastra energii. Tworzenie tego rodzaju podmiotów jest wyraźnym sygnałem do budowy energetyki rozproszonej na obszarach wiejskich, stąd konieczne było umożliwienie im także przygotowywania i realizacji inwestycji, a także prowadzenia działalności w zakresie biogazowni rolniczej w oparciu o przepisy projektowanej ustawy.

Proponowane rozwiązania legislacyjne nie wykluczają tworzenia spółek celowych, w których akcje lub udziały posiada przynajmniej jeden z określonych w projekcie podmiotów uprawnionych (wymienionych w art. 3 ust. 1 pkt 1–6). Jest to sposób na zaangażowanie kapitałowe innych podmiotów, także spoza branży rolniczej i przetwórczej, w transformację energetyczną obszarów wiejskich. Dopuszczalne jest założenie spółki, w której tylko część akcji lub udziałów będą posiadać podmioty uprawnione. Z preferencyjnych warunków mogą skorzystać także spółdzielnie i spółdzielnie rolników. Wykorzystanie osiągnięć nauki stanowi ważny element rozwoju biogazowni rolniczych. Dlatego beneficjentami ułatwień mogą być także podmioty tworzące system szkolnictwa wyższego i nauki oraz działające na rzecz tego systemu.

Podkreślić należy, że podmioty niewymienione w zamkniętym, ustawowym katalogu zdefiniowanym w art. 3 projektowanej ustawy, mogą realizować inwestycje w zakresie biogazowni rolniczych w oparciu o aktualnie obowiązujące regulacje prawne. Projektowana ustawa nie zawiera w tym zakresie żadnych ograniczeń.

Przygotowana ustawa, jak już zaznaczono, nie dotyczy wszystkich inwestycji dotyczących biogazowni rolniczych. Ma ona stanowić swoiste narzędzie do wykorzystania w celu rozwoju gospodarki obiegu zamkniętego w gospodarstwach rolnych i zakładach

przetwórstwa rolno-spożywczego. W związku z tym proponowane zmiany dotyczą tych biogazowni rolniczych, które zgodnie z art. 4 ust. 1:

- 1) zlokalizowane są na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej;
- 2) w przypadku gdy przedmiotem działalności w tej biogazowni jest wytwarzanie:
 - a) energii elektrycznej – łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 3,5 MW,
 - b) ciepła – łączna moc osiągalna cieplna w skojarzeniu jest nie większa niż 10,5 MW,
 - c) biogazu rolniczego – roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego nie przekracza 14 mln m³,
 - d) biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 8,4 mln m³;
- 3) do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego wykorzystują wyłącznie substraty, których lista jest określona jest w rozporządzeniu wydanym przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu.

Tak określony katalog ma charakter zamknięty i nie podlega wykładni rozszerzającej. Zastosowana konstrukcja prawna wymaga przy tym, aby w każdym przypadku określone przesłanki spełnione zostały łącznie.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 1 biogazownia zawsze musi być zlokalizowana na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący gospodarstwo rolne lub działalność związaną z przetwórstwem rolno-spożywczym. Przyjęcie takiego rozwiązania jest podyktowane koniecznością ochrony gruntów należących do rolników i zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego. Posiadanie tytułu prawnego to legitymowanie się prawem umożliwiającym dysponowanie nieruchomością.

Ponadto w myśl art. 4 ust. 1 pkt 1 w biogazowni rolniczej powstałej w oparciu o rozwiązania przyjęte w projekcie ustawy konieczne jest korzystanie z substratu pochodzącego z gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno-spożywczego, na terenie którego zlokalizowana jest instalacja. Projektowane brzmienie przepisu jednoznacznie wskazuje, że wykorzystywany w biogazowni rolniczej substrat nie musi w całości powstawać w tym

miejscu. Dopuszczalne jest uzupełnianie wsadu do komory fermentacyjnej substratem pochodzącym z innych miejsc. W każdym przypadku przynajmniej część wykorzystywanej w instalacji biomasy musi pochodzić z miejscowego gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno-spożywczego, na którym znajduje się instalacja. Nie jest zasadne nakładanie wymogu w zakresie minimalnego udziału substratu wykorzystywanego w biogazowni z gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno-spożywczego, na którym jest zlokalizowana, a także maksymalnego limitu substratów pochodzących z innych miejsc. Taki kazuistyczny zabieg legislacyjny spowodować mógłby utrudnienie dla efektywnego wykorzystania w biogazowniach rolniczych dostępnych lokalnie zasobów biomasy, w tym utrudniałby spełnianie przez taką instalację warunków określonych w art. 4 ust. 1. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której substrat będzie pochodził wyłącznie z innych miejsc niż gospodarstwo rolne lub zakład przetwórstwa rolno-spożywczego, na którego terenie zlokalizowana jest biogazownia rolnicza. Wprowadzenie takiego ograniczenia uzasadnione jest tym, że powstała na podstawie projektowanych przepisów biogazownia rolnicza ma mieć zapewniony stabilny i łatwy dostęp do substratu niezbędnego do jej prawidłowego funkcjonowania i ma stanowić narzędzie do przetwarzania powstałych z tych działalności pozostałości, minimalizując negatywne konsekwencje z ich niezagospodarowania.

Podkreślić przy tym należy, że w biogazowni rolniczej funkcjonującej w oparciu o projektowane przepisy będzie mógł być wykorzystywany wyłącznie substrat, który zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu na podstawie odpowiedniej delegacji ustawowej, co wprost wynika z art. 4 ust. 3. Zdefiniowany w tym rozporządzeniu substrat będzie stanowił produkt uboczny (a nie odpad), w związku z czym nie będzie podlegał wymogom przewidzianym dla odpadów określonym przepisami ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

Z uwagi na założenie lokalnego charakteru instalacji biogazowni rolniczych, które powstawać będą w oparciu o przepisy projektowanej ustawy, przyjęto ograniczenia łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej na poziomie maksymalnym 3,5 MW albo mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 10,5 MW, albo rocznej wydajności produkcji biogazu rolniczego nieprzekraczającej 14 mln m³, albo rocznej wydajności produkcji biometanu z biogazu rolniczego nieprzekraczającej 8,4 mln m³. Przyjęty limit odpowiada aktualnie funkcjonującym w Polsce wielkościom tego rodzaju instalacji.

Warunek określony w art. 4 ust. 1 pkt 2 należy odczytywać łącznie z art. 4 ust. 2 projektowanej ustawy. W świetle powyższego tak zdefiniowane warunki uznaje się za

spełnione, jeżeli moc i wydajność biogazowni rolniczych zlokalizowanych na obszarze danej gminy, do których tytuł prawny posiada ten sam podmiot uprawiony lub podmioty uprawnione powiązane kapitałowo, lub osoby bliskie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego podmiotu uprawnionego, nie przekracza zdefiniowanych parametrów mocy i wydajności. Oznacza to, że w sytuacji, gdy podmiot posiada na terenie jednej gminy kilka biogazowni rolniczych, to łączna ich moc i wydajność (zsumowana) nie może przekraczać limitów określonych w art. 4 ust. 1 pkt 2 projektowanej ustawy. Jeśli dojdzie do przekroczenia tych wartości, konieczne jest stosowanie zasad ogólnych prowadzenia działalności w zakresie biogazowni rolniczych. Do łącznej wartości wlicza się także instalacje prowadzone przez zstępnych, wstępnych, rodzeństwo, dzieci rodzeństwa, rodzeństwo rodziców, małżonka, osoby przysposabiające i przysposobione oraz pasierbów podmiotu uprawnionego.

W związku z określeniem zamkniętego katalogu podmiotów uprawnionych do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także uprawnionych do prowadzenia działalności w biogazowniach rolniczych w oparciu o projektowane przepisy, konieczne jest także wprowadzenie mechanizmów ograniczających możliwość zbywania tej instalacji podmiotom nieposiadającym tego statusu, co dokonane zostało w art. 7. Jest to zabezpieczenie przed sytuacją, w której rzeczywistym beneficjentem łatwiejszej ścieżki inwestycyjnej będzie podmiot trzeci, nieuprawniony do skorzystania z tych ustawowych ułatwień. Ograniczenia w obrocie instalacją i oddaniu jej w posiadanie innemu podmiotowi mają charakter analogiczny do ograniczeń w obrocie gruntami rolnymi, wynikającymi z przepisów z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego. Projekt przewiduje również rozwiązania w sytuacji, gdy inwestor nabędzie status podmiotu uprawnionego w toku procesu inwestycyjnego, a także gdy starci go w jego trakcie lub na etapie funkcjonowania biogazowni.

3.2. Proces inwestycyjny

Projektowane zmiany w zakresie procesu inwestycyjnego obejmują postępowanie w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy, postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę oraz kwestie związane z wydaniem warunków przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 5 projektowanej ustawy, w odniesieniu do każdego z postępowań przyjęto zasadę autoweryfikacji spełniania przez wnioskodawcę warunków związanych z możliwością skorzystania z ułatwień przewidzianych

w projektowanej ustawie. Zabieg taki jest konsekwencją przyjęcia, że nałożenie na organy wydające decyzje obowiązku weryfikowania statusu podmiotu uprawnionego stanowiłoby zbędne obciążenie proceduralne i wydłużyłoby niezbędne procedury, zamiast ich przyspieszenia. W projekcie przewidziano zatem wykorzystanie funkcjonującego już z powodzeniem w systemie prawa rozwiązania kontrolnego. Wraz z wnioskiem o wszczęcie jednego z postępowań związanych z realizacją inwestycji dotyczącej biogazowni rolniczej wnioskodawca zobowiązany będzie do przedstawienia, pod rygorem odpowiedzialności karnej, oświadczenia, że jest podmiotem uprawnionym w rozumieniu przepisów projektowanej ustawy. Złożenie oświadczenia niezgodnego z prawdą będzie się wiązało z odpowiedzialnością karną, w związku z czym autoweryfikacja będzie musiała być przeprowadzona rzetelnie.

Jednocześnie w projektowanej ustawie zdefiniowano procedurę postępowania w przypadku, gdy podmiot realizujący inwestycję w zakresie biogazowni rolniczej spełnił warunki kwalifikujące go jako podmiot uprawniony w toku takiego postępowania lub gdy przestał je w jego trakcie spełniać (art. 5 ust. 3 i 4).

Elementem procedury inwestycyjnej jest uzyskanie decyzji o warunkach zabudowy. W tym zakresie proponuje się nowelizację ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tym zakresie przewidziano następujące ułatwienia, związane z inwestycją w zakresie małej biogazowni rolniczej o mocy zainstalowanej elektrycznej do 1 MW lub wytwarzającej ekwiwalentną ilość ciepła, biogazu lub biometanu, spełniającej warunki określone w projektowanej ustawie:

- 1) określenie, że decyzja o warunkach zabudowy powinna zostać wydana w terminie 65 dni. Zauważyć należy, że w świetle przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uchybienie temu terminowi skutkować będzie nałożeniem kary pieniężnej na organ;
- 2) ustalenie zamkniętego katalogu stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej. Będzie to wyłącznie wnioskodawca, podmioty, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe względem nieruchomości lub inne prawa trwale ograniczające własność nieruchomości, oraz właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać. Inne prawa trwale ograniczające własność nieruchomości odnoszą się do ogółu rozstrzygnięć trwale ograniczających prawo do władania nieruchomością (np. decyzja z art. 124 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami czy też decyzje wywłaszczeniowe wydane na podstawie ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczenia

nieruchomości lub ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości);

- 3) zdefiniowane, że postępowanie o wydanie decyzji o warunkach zabudowy prowadzone jest w trybie postępowania uproszczonego, z wyłączeniem jednak przepisów o milczącym załatwieniu sprawy;
- 4) wyłączenie stosowania do decyzji o warunkach zabudowy przepisów art. 10 i art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
- 5) określenie, że zawieszenie postępowania oraz podjęcie tak zawieszonych postępowania, w odniesieniu do decyzji o warunkach zabudowy, może nastąpić wyłącznie na wniosek inwestora.

Dla biogazowni rolniczej o mocy zainstalowanej elektrycznej większej niż 1 MW lub wytwarzającej ekwiwalentną ilość ciepła, biogazu lub biometanu przewidziano możliwość lokalizacji takiej inwestycji w oparciu o przepisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, z uwzględnieniem odstępstwa uzależnionego od decyzji rady gminy. W tym celu zaproponowano przepisy przejściowe (art. 18–22), które w okresie do 31 grudnia 2025 r. umożliwią realizację biogazowni rolniczej, o której mowa w art. 6 ust. 3, niezależnie od istnienia lub ustaleń planu miejscowego, pod warunkiem że nie jest sprzeczna ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz uchwałą o utworzeniu parku kulturowego. Decyzję w tym zakresie pozostawiono radzie gminy, która będzie wyrażać zgodę w drodze uchwały o ustaleniu lokalizacji biogazowni rolniczej.

Dodatkowym ułatwieniem dla rozwoju i funkcjonowania biogazowni rolniczych jest zamiana ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, polegająca na przyjęciu, że w przypadku gospodarstw rolnych, do gruntów rolnych zaliczone zostaną grunty przeznaczone pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej powstałej i funkcjonującej w oparciu o przepisy projektowanej ustawy, o ile ich łączna powierzchnia nie jest większa niż 1 ha i wchodzi w skład gospodarstwa rolnego. W projekcie ustawy wskazano zasady obliczania 1 ha powierzchni gruntu. Wskazać należy, że w sytuacji, gdy powierzchnia gruntu zajętego dla funkcjonowania biogazowni rolniczej przekroczy 1 ha, to nie jest możliwe skorzystanie z dobrodziejstwa tego przepisu – dla części nieprzekraczającej 1 ha. W takim przypadku całość gruntu zajętego dla inwestycji powinna zostać uznana jako grunt o charakterze przemysłowym. Łączna powierzchnia 1 ha dotyczy całego gospodarstwa rolnego określonego podmiotu.

Co prawda tak ukształtowane ułatwienie dotyczy jedynie części biogazowni rolniczych, ale w ocenie projektodawców, w ich przypadku nie pozwoli to na niekorzystne dla rolników

interpretacje w zakresie podatku rolnego czy konieczności wyłączenia gruntów z produkcji rolnej.

Projekt ustawy w art. 6 zakłada także ułatwienia w lokalizacji biogazowni rolniczej, spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1, w sytuacji, gdy na danym terenie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Zgodnie z projektowanymi zmianami przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją, lub magazynowaniem umożliwi również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1, chyba że:

- 1) ustalenia tego planu zakazują lokalizacji takich biogazowni rolniczych;
- 2) powierzchnia gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 1 ha;
- 3) zmiana przeznaczenia gruntów rolnych wymaga uzyskania zgody, o której mowa w art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.

W projekcie ustawy wprost określono, że do gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą zalicza się grunty zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej, a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, miejsca magazynowania odpadów i ogrodzenia. W związku z tym za grunty planowane do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą należy traktować cały obszar niezbędnego terenu do zlokalizowania na nim wszystkich elementów wchodzących w skład instalacji biogazu rolniczego. Przyjęte rozwiązania są zgodne z zasadami oraz terminologią stosowaną w przepisach rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków. W praktyce oznacza to powierzchnię wynikającą z projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Element procedury inwestycyjnej stanowi także postępowanie w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. W tym zakresie proponuje się nowelizację przepisów ustawy z dnia 17 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Organ zobowiązany będzie do wydania decyzji w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji. Obowiązujące przepisy określają termin wydania takiej decyzji na 65 dni (art. 35 ust. 6 pkt 1 ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane). W przypadku naruszenia tego terminu przez organy administracji architektoniczno-budowlanej organ wyższego stopnia wymierzy karę na zasadach określonych

w art. 35 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane. Procedura inwestycyjna w tym zakresie będzie zatem miała charakter przyspieszony.

Projektowana ustawa obejmuje także zmianę ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne w zakresie wydania warunków przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci. W myśl proponowanych zmian podmiot uprawniony ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej do sieci informuje przedsiębiorstwo energetyczne o spełnianiu przez przyłączaną instalację warunków przewidzianych w art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy. Zgodnie z przygotowanymi zmianami przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu uprawnionego w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o przyłączenie do sieci. Dotyczy to biogazowni rolniczej o mocy zainstalowanej elektrycznej nieprzekraczającej 2 MW. Ograniczenie ułatwień do określonej kategorii biogazowni rolniczych jest w tym przypadku podyktowane wymogami sporządzenia odpowiedniej ekspertyzy w sytuacji, gdy biogazownia miałaby moc zainstalowaną przekraczającą tę wartość. W takim przypadku nie byłoby faktycznej możliwości, aby organ wydał warunki przyłączenia w określonym w projekcie terminie. Zauważyć jednak należy, że także w tym zakresie projektuje się istotne przyspieszenie procesu inwestycyjnego względem aktualnie obowiązujących dla biogazowni rolniczej terminów wydania decyzji o warunkach przyłączenia do sieci. Określony 90 dniowy termin na wydanie decyzji o warunkach przyłączenia umożliwi dokonanie niezbędnych do prawidłowego rozstrzygnięcia analiz i będzie przy tym impulsem do przyspieszenia tej procedury.

Przyjęte rozwiązania w zakresie procesu inwestycyjnego wobec biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 projektu stanowią *lex specialis* względem ogólnych reguł odnoszących się do procesu inwestycyjnego tego rodzaju instalacji OZE.

Podkreślić przy tym należy, że w sprawach nieuregulowanych w projektowanych normach prawnych zastosowanie mają przepisy dotyczące realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych wynikające z aktualnie obowiązujących norm prawnych.

Z uwagi na skorzystanie z preferencyjnych warunków na etapie inwestycyjnym w projekcie przewidziano w art. 7 ust. 1 wymóg, aby w okresie 5 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym stanowi art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony mógł

prowadzić w tej biogazowni rolniczej wyłącznie działalność polegającą na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego. Inna działalność w tym okresie jest niedopuszczalna. Zauważyć jednak należy, że brzmienie projektowanych przepisów, w szczególności art. 4 ust. 1 pkt 3, jednoznacznie wskazuje, że także po upływie tego 5-letniego okresu w biogazowni rolniczej, która zrealizowana została w oparciu o przepisy tej ustawy, można wykorzystywać tylko substrat określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu. Jednocześnie należy zauważyć, że proponowany 5-letni termin jest zbieżny z maksymalnym, stosowanym dla tzw. okresu trwałości inwestycji w przypadku otrzymania pomocy publicznej.

Z tożsamyh co powyższe przyczyn, proponuje się wprowadzenie w art. 7 ust. 2 sankcji nieważności czynności prawnej, której skutkiem będzie faktyczne prowadzenie działalności przed podmiot inny niż uprawniony. Dlatego proponuje się, aby czynność podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust. 1, polegająca na:

- 1) przeniesieniu własności, użytkowania wieczystego, udziału we własności albo użytkowaniu wieczystym całości albo części nieruchomości, na której zlokalizowana jest biogazownia rolnicza, na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części tej nieruchomości w użytkowanie, dzierżawę lub najem albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony,
 - 2) przeniesieniu własności biogazowni rolniczej na inny podmiot niż podmiot uprawniony albo oddaniu całości albo części biogazowni rolniczej w użytkowanie, dzierżawę lub najem innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony albo zawarciu innej umowy uprawniającej do korzystania lub pobierania pożytków z biogazowni rolniczej przez inny podmiot niż podmiot uprawniony,
 - 3) sprzedaży akcji lub udziałów, przeniesienia całości praw i obowiązków w spółce osobowej oraz czynność prawną obciążającą zarówno rzeczowo lub obligacyjnie akcje, udziały lub prawa i obowiązki w spółce osobowej, w taki sposób, że spółka handlowa przestanie spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 9 w wyniku tej czynności
- była nieważna.

Tak skonstruowane przepisy sankcyjne stanowią gwarancję, że z ułatwień przewidzianych w projektowanej ustawie skorzystają tylko podmioty uprawnione, a sama konstrukcja ułatwień nie będzie stwarzać zachęty do obejścia obowiązujących przepisów ogólnych w zakresie realizacji inwestycji dotyczącej biogazowni rolniczych.

3.3. Dopuszczalny substrat i kwestie odpadowe

Projekt zawiera delegację ustawową do wydania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu rozporządzenia określającego listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej spełniającej kryteria określone w art. 4 ust. 1. Lista ta określona zostanie przez pryzmat bezpieczeństwa przetwarzania określonej biomasy w biogazowni rolniczej. Jak wskazano w art. 4 ust. 3 projektowanej ustawy przy wydawaniu rozporządzenia należy mieć na uwadze zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.

Ograniczenie stosowania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 projektowanej ustawy wyłącznie określonych substratów ma na celu zamknięcie obiegu biomasy wytwarzanej w ramach gospodarstw i zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego, na terenie których zlokalizowana jest biogazownia rolnicza. Jest to zatem zgodne z celem przygotowanego zamierzenia legislacyjnego.

W rozporządzeniu wykonawczym określającym dopuszczalne substraty powinny znaleźć się takie surowce jak odchody zwierzęce oraz produkty przetworzenia biomasy roślinnej takie jak np.: wysłodki buraczane, wywar gorzelniany, wytloki oraz inne pozostałości pochodzące z przetworzenia surowców rolnych. Podkreślić należy, że projektowane ułatwienie w zakresie procedury wykorzystania biomasy może być skierowane wyłącznie wobec tych substratów, które są „bezpieczne” i jako takie mogą podlegać zliberalizowanym zasadom.

W projekcie przewidziano także odpowiednie zmiany ustawy o odpadach. Proponuje się zmianę art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach, poprzez wykorzystanie w stosunku do produktu pofermentacyjnego analogicznych rozwiązań jak w przypadku aktualnie funkcjonującego mechanizmu w zakresie m.in. produktów przetwarzania drewna (art. 11 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach). W konsekwencji w określonych przypadkach nie będzie konieczne prowadzenie postępowania przed odpowiednim marszałkiem województwa w przedmiocie potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Ponadto produkty uboczne, które z samej swojej natury nie są odpadami, nie wymagają uzyskania zezwolenia na przetwarzanie odpadów. Dążenie, aby cały cykl wykorzystania surowców zamykał się w ramach jednego zakładu lub gospodarstwa jest zgodne z zasadami gospodarki o obiegu zamkniętym oraz pomaga zapobiegać powstawaniu odpadów.

3.4. Wykorzystanie pofermentu

Projektowana ustawa zakłada także nowelizację ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu w zakresie wykorzystania produktu pofermentacyjnego.

Podkreślić należy, że pozytywnym efektem prawidłowo przeprowadzonego w biogazowni rolniczej procesu fermentacji w warunkach beztlenowych, dzięki zastosowaniu naturalnie występujących mikroorganizmów, jest uzyskanie pozostałości pofermentacyjnej, która nie jest uciążliwa zapachowo dla ludzi i środowiska w porównaniu z nawozami naturalnymi.

Zauważyć należy, że w przypadku braku przetwarzania różnego rodzaju produktów ubocznych lub odpadów z przetwórstwa żywności w biogazowniach rolniczych, podlegają one składowaniu lub utylizacji, np. w zakładach spalających odpady. Taki sposób ich zagospodarowania prowadzi z jednej strony do wzrostu emisji różnego rodzaju substancji do atmosfery (wynik naturalnego rozkładu masy organicznej) lub z drugiej do utraty masy organicznej, która mogłaby powrócić do użyźniania gleby. Ponadto zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami składowanie odpadów jest najmniej pożądanym sposobem zagospodarowywania odpadów.

Odnosząc się do kwestii bezpieczeństwa produktu pofermentacyjnego pochodzącego z biogazowni rolniczych, należy wskazać, że fermentacja metanowa jest prowadzona w warunkach beztlenowych przy udziale mikroorganizmów: bakterii kwasotwórczych, bakterii octanowych i bakterii metanogennych. Podczas fermentacji metanowej prowadzonej w kontrolowanych warunkach w komorze fermentacyjnej w biogazowni następuje rozkład materii organicznej z wytworzeniem biogazu, którego głównym składnikiem jest metan (CH_4). Poza metanem w skład biogazu wchodzi dwutlenek węgla (CO_2) oraz niewielkie ilości wodoru (H_2), siarkowodoru (H_2S), azotu (N_2), pary wodnej (H_2O) oraz innych gazów.

Według danych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w 2021 r. w biogazowniach rolniczych w Polsce zużyto około 5 mln ton substratów, z czego poferment stanowi ok. 75% ich masy. Przyjmuje się, że we wspomnianym okresie w biogazowniach powstało ok. 3,8 mln ton masy pofermentacyjnej. Wykorzystanie pofermentu jako środka nawozowego wobec jego rosnącej produkcji oraz kryzysu na rynku nawozów jest zatem wskazane. Należy również przy tym podkreślić, że częściowe zastąpienie produktami pofermentacyjnymi nawozów mineralnych może się również przyczyniać do zmniejszenia emisji CO_2 , pod warunkiem właściwego ich stosowania.

Tytułem przykładu wskazać można także, że dzięki fermentacji gnojowicy w biogazowniach rolniczych ulegają poprawie warunki nawożenia pól uprawnych wskutek wzrostu zawartości azotu w formie amonowej ($N-NH_4$) do 90%, podczas gdy w gnojowicy surowej udział ten wynosi ok. 48,8%. Forma amonowa jest łatwiej przyswajalna przez rośliny, dzięki czemu rolnicy mogą liczyć na korzystny efekt plonotwórczy. Ponadto forma ta jest mniej narażona na wymywanie do wód powierzchniowych i gruntowych, w związku z tym zmniejsza się ryzyko eutrofizacji wód. Stąd też płyną wymierne korzyści z tego sposobu zagospodarowania gnojowicy związane z produkcją energii oraz nawozowego wykorzystania produktu pofermentacyjnego.

Dotychczasowe rozwiązania polegające na uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu wskazanego produktu pofermentacyjnego jako nawozu organicznego lub organicznego środka poprawiającego właściwości gleby stało się dla rozwijających się krajowych producentów rozwiązaniem bardzo czasochłonnym oraz obciążonym zbyt wysokimi kosztami, co w konsekwencji wpływa na ograniczenie produkcji i obrót tym produktem nawozowym. Zaproponowana zmiana ma na celu ułatwienie wprowadzania do obrotu produktów pofermentacyjnych i ich stosowania. Proponowane w projekcie rozwiązania dla pofermentu są konsekwencją rozwoju biogazowni rolniczych oraz odpowiadają na potrzeby wprowadzenia przepisów ułatwiających nawozowe zagospodarowanie produktów pofermentacyjnych powstających w procesie fermentacji metanowej z surowców rolniczych, produktów ubocznych, odpadów, pozostałości z produkcji rolniczej oraz przetwórstwa rolno-spożywczego.

Projekt zakłada wprowadzenie szeregu zmian zmierzających do ułatwienia wykorzystania pofermentu w działalności rolniczej, zachowując jednocześnie wymogi związane z koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska.

W projekcie zaproponowano możliwość wprowadzania do obrotu produktów pofermentacyjnych na zasadach zbliżonych do zasad przewidzianych dla nawozów naturalnych. Zasady te nie przewidują, w przeciwieństwie do pozostałych nawozów oraz środków wspomagających uprawę roślin, konieczności uzyskania pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu. Podkreślić należy, że produkty pofermentacyjne powstają w warunkach nadzorowanych i ze znanych surowców, co decyduje o możliwości liberalizacji zasad ich wprowadzania do obrotu i wykorzystania rolniczego. W projektowanych zmianach wprowadzono ograniczone obowiązki dla producenta, który po raz pierwszy wprowadza do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej produkt

pofermentacyjny. Producent ten zobowiązany będzie do zgłoszenia wojewódzkiemu inspektorowi ochrony roślin i nasiennictwa, właściwemu ze względu na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego producenta, zamiaru wprowadzenia do obrotu produktu pofermentacyjnego. Obowiązek zgłoszenia zamiaru wprowadzenia do obrotu tych produktów powinien być spełniony przed datą faktycznego wprowadzenia ich do obrotu (nie później niż 14 dni przed pierwszym wprowadzeniem do obrotu), w przeciwnym razie niedopełnienie tego obowiązku podlega opłacie sankcyjnej. Ponadto projektowana ustawa przewiduje obowiązek aktualizacji zgłoszonych danych.

Projekt wprowadza definicję produktów pofermentacyjnych, rozumianych jako płynne lub stałe substancje organiczne powstające w wyniku procesu produkcji biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.

Koniecznymi wymogami uznania takiego produktu za produkt pofermentacyjny jest również wymóg użycia do produkcji biogazu konkretnych i ściśle określonych substratów. Substraty będą obejmowały obornik, gnojówkę i gnojowicę albo inne odchody zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich oraz materiał roślinny pochodzenia rolniczego lub inne surowce niezagrożące zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, które zostaną określone w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa. Drugim z wymogów umożliwiającym uznanie produktu z produkcji biogazu za produkt pofermentacyjny jest konieczność przeznaczenia go do bezpośredniego rolniczego wykorzystania, czyli użycia go przez producenta do celów nawozowych we własnym gospodarstwie (o ile producent prowadzi także działalność rolniczą) lub zbycia albo innego przekazania podmiotowi, który prowadzi działalność rolniczą.

Produkty pofermentacyjne nie mogą być pakowane i przepakowywane, a także zbywane innym podmiotom niż podmioty prowadzące działalność rolniczą. W przypadku zamiaru dokonywania zbytu przez producenta produktu powstałego w wyniku produkcji biogazu innym podmiotom, wymagane będzie uzyskanie pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Ograniczenie to jest spowodowane faktem, że pakowanie i przepakowywanie jest metodą ich przetworzenia, co może powodować utratę lub zmianę wartości nawozowej takiego produktu.

Projekt wprowadza też obowiązek dołączania przez producenta do produktów pofermentacyjnych wprowadzanych do obrotu informacji dla rolnika identyfikujących ten produkt oraz deklaracji o zawartości substancji organicznej i składników pokarmowych, który ma umożliwić właściwe jego stosowanie.

Projekt przewiduje analogiczne jak dla nawozów luzem zasady przechowywania i transportowania produktów pofermentacyjnych.

W projekcie ustawy proponuje się zawarcie delegacji dla ministra właściwego do spraw rolnictwa do określenia dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń, jakie mogą występować w produktach pofermentacyjnych. W świetle projektowanych zmian wyklucza się możliwość zastosowania innych substratów, niż pochodzące bezpośrednio z gospodarstwa rolnego, a także tych wymienionych w rozporządzeniu, w tym w szczególności surowców pochodzących z oczyszczalni ścieków oraz składowisk odpadów.

Proponuje się także zmiany w rozdziale 6 ustawy o nawozach i nawożeniu, które polegają na wprowadzeniu zagadnień związanych ze sprawowaniem nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu i stosowaniem produktów pofermentacyjnych. Nadzór ten zostanie powierzony odpowiednio Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa w zakresie wprowadzania do obrotu tych produktów oraz w zakresie stosowania i przechowywania – Inspekcji Ochrony Środowiska, które będą prowadziły kontrole w sposób analogiczny jak dla innych produktów służących do nawożenia.

Przepisy te mają charakter porządkowy oraz doprecyzowujący dotychczasowe uprawnienia kontrolne wspomnianych inspekcji.

W projektowanych zmianach wprowadzono także przepisy dotyczące opłat sankcyjnych i przepisy karne w zakresie produktów pofermentacyjnych, w przypadku naruszenia przepisów wynikających z wprowadzanych w projekcie ustawy zmian oraz uwzględni się w brzmieniu dotychczasowych przepisów zmiany wprowadzone w projektowanej ustawie.

3.5. Przepisy sankcyjne

W związku z wprowadzeniem szeregu ułatwień na etapie inwestycji i funkcjonowania biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w projektowanej ustawie zaproponowano adekwatne, zagrożenie sankcyjne, które ma spełniać funkcję prewencyjną, zniechęcając do próby wykorzystania projektowanych ułatwień w innym celu niż ten, dla którego zostały wprowadzone. Ma to także na celu zwiększenie po stronie inwestorów i następnie prowadzących instalacje uważności w kwestii przestrzegania wymogów, a także konieczność kontrolowania go w trakcie budowy i eksploatacji biogazowni rolniczej. Sankcje związane są przede wszystkim z naruszeniem obowiązku informacyjnego wobec Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa lub wykorzystywaniem substratów spoza listy określonej w rozporządzeniu (art. 8, a także przewidziane w art. 17 zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii).

Kary wymierzone będą przez Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, który jest najlepiej do tego przystosowanym organem z uwagi na prowadzony wobec wszystkich biogazowni nadzór na podstawie przepisów ustawy o odnawialnych źródłach energii. Proponuje się sankcje pieniężne (10 tysięcy złotych, bez możliwości miarkowania jej wysokości), a także niemające takiego charakteru w postaci wykreślenia z rejestru prowadzonego przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa, a także zakazu prowadzenia działalności z wykorzystaniem tej biogazowni rolniczej przez okres 3 lat. Jest to rozwiązanie tożsame do funkcjonującego już w odniesieniu do biogazowni w ramach ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, stąd zaproponowano w tym zakresie odpowiednią nowelizację tej ustawy.

3.6. Biopaliwa i biokomponenty

Jednym z celów projektowanej ustawy jest rozwój obszarów wiejskich poprzez ich zrównoważoną transformację energetyczną. Kluczową kwestią dla zasadności inwestycji oraz praktycznych możliwości długoterminowej działalności biogazowni rolniczych jest stabilna dostępność do odpowiednich rodzajów biomasy. Lokalne zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego, obok gospodarstw rolnych, stanowią naturalne i podstawowe źródło substratów, których wykorzystanie w biogazowniach rolniczych stanowi realny przykład gospodarki obiegu zamkniętego na obszarach wiejskich. Biogazownie rolnicze stanowią synergię z gorzelniami rolniczymi i zakładami produkującymi alkohol etylowy, które nie tylko zagospodarowują znaczne ilości surowców rolniczych, ale same jednocześnie są najważniejszym ich źródłem wykorzystywanym w krajowej produkcji biogazu rolniczego. Zgodnie bowiem z wykazem surowców zużytych do produkcji biogazu rolniczego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w 2022 r. to wywar gorzelniany w ilości ponad 1 068 tys. ton był największym pod względem wolumenowym rodzajem biomasy wykorzystanej na cele biogazowe, stanowiąc 19% wszystkich rodzajów surowców wykorzystanych w tym zakresie. Jednocześnie zauważyć należy, że produkcja alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego w Polsce zanotowała w 2022 r., po wielu latach wzrostu, nieznaczny spadek i wyniosła 496 tys. m³ (w 2021 r. było to 529 tys. m³). Kluczowym rynkiem dla krajowej produkcji alkoholu etylowego pozostaje niezmiennie od lat sektor biopaliw. Na cele wytwórcze bioetanolu przeznaczono w 2022 r. 413 tys. m³ alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Chcąc rozwijać sieć biogazowni rolniczych w Polsce, konieczne jest jednocześnie wypracowanie systemowego zabezpieczenia surowcowego, które pozwoli na efektywne skonsumowanie ułatwień w przygotowaniu i realizacji inwestycji w takie instalacje, a więc spełnienie

zasadniczego celu ustawy. Zatem nie jest bez znaczenia dla rozwoju rynku biogazu rolniczego ustabilizowanie funkcjonowania rynku paliw, który w zasadniczy sposób wpływa na koszty prowadzenia działalności rolniczej i możliwość zagospodarowania surowców rolniczych, w tym zbóż. Inwazja Rosji na Ukrainę wywołała zaburzenia na europejskim rynku paliw, powodując m. in. bezprecedensowy wzrost ich cen.

W celu ograniczenia dalszego wzrostu cen paliw, a także ustabilizowania sytuacji na krajowym rynku paliwowym i biopaliwowym, konieczna jest nowelizacja ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych. Akt ten zawiera bowiem przepisy służące zapewnieniu minimalnego udziału energii odnawialnej w transporcie. Ustawa ta jest także kluczowym aktem prawnym decydującym o możliwości wykorzystania na cele paliwowe produkcji rolnej.

Narzędziem służącym osiągnięciu założonego udziału jest Narodowy Cel Wskaźnikowy. Krajowi producenci ciekłych paliw transportowych oraz importerzy tych paliw obowiązani są, na podstawie przepisów ustawy o biokomponentach, do realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego polegającego na zapewnieniu minimalnego udziału biokomponentów i innych paliw odnawialnych w paliwach (benzyna silnikowa, olej napędowy) i biopaliwach stosowanych w transporcie. Udział ten wyrażany jest w procentowej wartości energetycznej biokomponentów i paliw odnawialnych.

Realizacja Narodowego Celu Wskaźnikowego dotychczas była oparta na biokomponentach wyprodukowanych z roślin spożywczych i pastewnych (w przypadku bioetanolu – z kukurydzy, w przypadku estrów – z rzepaku). Mając na uwadze powyższe uwarunkowania, proponuje się wprowadzić następujące zmiany w zakresie realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego:

- 1) określić minimalny poziom realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego na poziomie 85%;
- 2) określić wysokość współczynnika redukcyjnego na stałym poziomie 0,85;
- 3) ustalić obligatoryjny blending dla oleju napędowego na dotychczasowym poziomie 5,2%;
- 4) doprecyzować obowiązek blendingu biokomponentami wytwarzanymi z surowców rolnych;
- 5) określić poziom Narodowego Celu Wskaźnikowego w wysokości 9,2% w 2025 r.

Dodatkowym rozwiązaniem proponowanym w przedmiotowym projekcie jest wprowadzenie, od 2024 r., do powszechnego użytku benzyny silnikowej E10, tj. o podwyższonym udziale biokomponentów. Zgodnie z przedmiotowym projektem,

sprzedawane w Polsce benzyny silnikowe 95-oktanowe miałyby być sprzedawane w formacie E10, natomiast benzyny 98-oktanowe pozostałyby w formacie E5. Takie rozwiązanie istotnie wpłynie nie tylko na ograniczenie negatywnego wpływu spalania paliw tradycyjnych na środowisko poprzez ograniczenie ich emisyjności, ale również wzmocni bezpieczeństwo paliwowe państwa – poprzez zmniejszenie zależności od importu surowców kopalnych.

Na potrzeby wdrożenia benzyny silnikowej E10 proponuje się w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych określenie nowego poziomu obligatoryjnego blendingu dla benzyn silnikowych o kodzie CN 2710 12 45 – 5,3%, jednocześnie uszczegóławiając, że 4,59% powinno zostać zrealizowane bioetanolem. Jednocześnie, dla benzyn o kodzie CN 2710 12 49 (tj. benzyn 98-oktanowych) poziom obligatoryjnego blendingu pozostaje bez zmian w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, tj. 3,2%.

3.7. Przepisy przejściowe

Z uwagi na wprowadzenie oddziałujących wprost na postępowania związane z inwestycją w zakresie biogazowni rolniczych konieczne jest wprowadzenie przepisów przejściowych.

Do postępowań o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, nowe przepisy stosuje się wyłącznie, jeśli w toku tego postępowania zostanie złożone oświadczenie o tym, że podmiot ten jest podmiotem uprawnionym oraz podmiot złoży wniosek o stosowanie w toczącym się postępowaniu przepisów dotyczących inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy.

Analogiczne zasady proponuje się do postępowań o wyłączenie z produkcji użytków rolnych przeznaczonych pod realizację inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

W świetle powyższego – brak złożenia w toku trwającego postępowania o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących biogazowni rolniczych odpowiedniego oświadczenia i wniosku skutkować będzie tym, że w takim postępowaniu stosować się będzie przepisy dotychczasowe, to znaczy nieuwzględniające zmian wprowadzonych projektowaną ustawą.

Z kolei do postępowań o wydanie decyzji o warunkach zabudowy wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy nie stosuje się przepisów projektowanej ustawy ani przepisów zmienianych projektowaną ustawą.

Projekt ustawy zakłada, że na wniosek właściciela gruntu rolnego wyłączonego z produkcji rolniczej pod biogazownię rolniczą zlokalizowaną na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne, który jest gruntem określonym w dodanej projektowanej ustawą art. 2 ust. 1 pkt 3a z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych, organ który wydał w pierwszej instancji decyzję zezwalającą na wyłączenie tego gruntu z produkcji stwierdza jej wygaśnięcie. Decyzja dotycząca wygaśnięcia ma skutki na przyszłość, zatem uiszczona należność i opłaty roczne nie podlegają zwrotowi.

Decyzja jest przekazywana do właściwego starosty, który dokonuje w ewidencji gruntów i budynków zmiany, oraz Dyrektora Generalnego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa, który aktualizuje dane zawarte w rejestrze rejestru wytwórców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie biogazu rolniczego.

Nowe przepisy dotyczące biogazowni rolniczych – niezależnie od złożenia wniosku – stosuje się zawsze:

- 1) w sprawach dotyczących uznawania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, dotyczących wykorzystywania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 projektowanej ustawy;
- 2) do postępowań dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego lub energii elektrycznej z biogazu rolniczego, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy.

Wykazanie w ewidencji gruntów i budynków zmian następuje na podstawie wniosku właściciela gruntu rolnego oraz przyjętej do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego dokumentacji geodezyjnej zawierającej wykaz zmian danych ewidencyjnych sporządzony przez osobę posiadającą uprawnienia zawodowe w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 43 pkt 2 lub 5 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne

Wyjaśnić należy, że podanie w art. 25 ust. 3 pkt 1 lit. b w nawiasie powierzchni 1ha również w m² jest konieczne, aby geodeta przyjął dane z ewidencji gruntów i budynków zgodnie z zamierzeniem niniejszej ustawy.

4. Założenia podstawowych aktów wykonawczych

W świetle projektowanych przepisów minister właściwy do spraw rolnictwa otrzyma upoważnienie do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu

rozporządzenia, w którym określi surowce możliwe do wykorzystania do produkcji biogazu rolniczego w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 projektu ustawy.

Minister właściwy do spraw rolnictwa otrzyma także upoważnienie do wydania rozporządzenia określającego dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń w niektórych surowcach wykorzystywanych do produkcji biogazu rolniczego, które mogą wystąpić w produktach pofermentacyjnych.

Lista surowców i dopuszczalnych zanieczyszczeń będzie odpowiadała potrzebie racjonalnego wykorzystania dostępnego potencjału, a także zapewnienia bezpieczeństwa dla ludzi, zwierząt i środowiska.

W rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym w porozumieniu z ministrem do spraw klimatu określającym dopuszczalne substraty powinny znaleźć się w szczególności takie surowce jak odchody zwierzęce oraz produkty przetworzenia biomasy roślinnej takie jak np.: wysłodki buraczane, wywar gorzelniany, wytloki oraz inne pozostałości pochodzące z przetworzenia surowców rolnych.

Lista substratów określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 4 ust. 3 będzie również określać substraty spełniające warunki uznania za produkt uboczny, wobec których nie będzie potrzeby przeprowadzania procedury administracyjnej przed odpowiednim marszałkiem województwa w przedmiocie potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Zastosowanie tego rodzaju surowców będzie jednocześnie stanowiło podstawę do zastosowania uproszczonej procedury zagospodarowania produktu pofermentacyjnego.

5. Przewidywane skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne

Rozwój biogazowni rolniczych przyczyni się do aktywizacji lokalnej przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną lub ciepłą z biogazowni rolniczej.

Wprowadzone zmiany pozytywnie wpłyną na rynek pracy, tworząc dodatkowe miejsca pracy.

Rozwój inwestycji w postaci biogazowni rolniczych może doprowadzić także do powstania impulsu dla rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym dostawców i poddostawców usług i komponentów (tzw. *local content*) w cyklu życia instalacji – zarówno na etapie realizacji inwestycji, jak i jej eksploatacji. To z kolei przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności i atrakcyjności lokalnej gospodarki.

Funkcjonowanie biogazowni rolniczych przynieść może także dodatkowe wpływy do budżetu gminy z tytułu podatków, dzięki którym lokalny samorząd będzie mógł finansować inwestycje potrzebne i przyjazne mieszkańcom.

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na wydatkowanie środków z budżetu państwa lub budżetu jednostek samorządu terytorialnego. Podkreślić należy, że działalność biogazowni rolniczych generuje dodatkowe wpływy do budżetu gminy w postaci podatków. Dzięki nim jednostki samorządu terytorialnego mogą finansować inwestycje potrzebne i przyjazne mieszkańcom. Jest to zatem ważny element transformacji tych obszarów.

Projektowane przepisy będą miały pośredni pozytywny wpływ na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych, co będzie konsekwencją powstania nowych miejsc pracy i rozwoju regionalnego.

6. Wejście w życie

Proponuje się, aby ustawa weszła w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, co zapewni zachowanie odpowiedniego okresu *vacatio legis*. Wyjątkiem jest zmiana ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wobec której proponuje się, aby weszła w życie 1 stycznia 2024 r.

7. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji lub uzgodnienia.

8. Pozostałe informacje

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa projekt został zamieszczony w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD485.

Rozwiązania przyjęte w przedmiotowym projekcie poddane zostały szerokim konsultacjom społecznym na etapie przygotowywania propozycji rozwiązań legislacyjnych

w ramach powołanych zespołów eksperckich przy Pełnomocniku Rządu do spraw Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich. W spotkaniach brali udział przedstawiciele branży biogazowej, przedstawiciele nauki i praktycy prawa. Projektowana ustawa została poddana roboczym konsultacjom z ministerstwami właściwymi ze względu na zakres przygotowanej regulacji, tj. Ministerstwem Aktywów Państwowych, Ministerstwem Klimatu i Środowiska, Ministerstwem Rozwoju i Technologii.

Proponowana ustawa została skierowana konsultacji publicznych, w których wzięło udział 160 podmiotów związanych z rolnictwem, przetwórstwem rolno-spożywczym oraz energetyką odnawialną. Ustawa została uzgodniona międzyresortowo i poddana opiniowaniu przez właściwe podmioty. Określenie 10-dniowego terminu konsultacji publicznych, opiniowania oraz uzgodnień międzyresortowych wynika z aktualnej sytuacji geopolitycznej i kryzysu na rynku energii, który wymaga podejmowania szybkich działań związanych z transformacją energetyczną obszarów wiejskich. Skutek ten nie może być osiągnięty inaczej niż za pomocą interwencji legislacyjnej.

Podkreślić należy, że przygotowana ustawa wprowadza ułatwienia w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, ale nie nakłada przy tym dodatkowych, nieproporcjonalnych do zakresu zmian, obowiązków na beneficjentów. Projektowana ustawa nie wprowadza żadnych nowych procedur administracyjnych, stanowiąc jedynie doprecyzowanie obowiązujących regulacji. Przygotowany akt prawny odpowiada na postulaty zgłaszane przez przedstawicieli sektora biogazu rolniczego. Jest aktem oczekiwanym i potrzebnym dla zdynamizowania rozwoju sektora biogazu rolniczego w Polsce.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Kowalski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Pełnomocnik Rządu do spraw Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wiśniewski – Radca Departament Rynków Rolnych i Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi e-mail: Jaroslaw.Wisniewski@minrol.gov.pl tel. 22 623-22-87</p>	<p>Data sporządzenia 28.04.2023 r.</p> <p>Źródło Inicjatywa własna</p> <p>Nr w Wykazie prac RM UD485</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym. Przyjmuje się, że biogazownie rolnicze mogą produkować energię nawet przez 8 000 godzin rocznie (90% czasu), w przeciwieństwie do innych instalacji OZE, których sprawność energetyczna waha się od 10 do 30%. W świetle aktualnej sytuacji geopolitycznej i w dobie kryzysu energetycznego – zwiększanie udziału stabilnych i niezależnych od zewnętrznych dostawców energii instalacji jest szczególnie istotne. Według danych na 19 kwietnia 2023 r. w rejestrze wytwórców biogazu rolniczego prowadzonym przez Krajowy Ośrodek Wsparcia Rolnictwa umieszczonych jest 125. wytwórców biogazu rolniczego, prowadzących łącznie 150 instalacji o łącznej mocy zainstalowanej 144,8 MW.

Biogazownie rolnicze stanowią domknięcie systemu gospodarowania odpadami powstającymi w polskich gospodarstwach rolnych czy zakładach przetwórstwa rolno-spożywczego. Powstająca w tych miejscach biomasa może być wykorzystywana w lokalnej biogazowni rolniczej do wytwarzania w przyjazny środowisku sposób energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu. Proponowane rozwiązania legislacyjne adresowane są przede wszystkim do obszarów wiejskich i mają na celu wzmocnienie roli biogazowni w gospodarce wiejskiej, w szczególności w zakresie rozwoju gospodarki obiegu zamkniętego na tych terenach.

Biogazownie rolnicze jako instalacja odnawialnego źródła energii, zastępując produkcję energii z paliw kopalnych, zmniejszają emisję dwutlenku węgla i substancji zanieczyszczających powietrze.

Zgodnie z dostępnymi danymi statystycznymi obszary wiejskie zajmują niemal 93% powierzchni Polski i mieszka na nich lub prowadzi działalność około 30% wszystkich odbiorców energii. Nie można zapominać, że Polska dysponuje dużym potencjałem surowcowym w zakresie produkcji biogazu, w szczególności produktów ubocznych i odpadów z produkcji rolnej i przetwórstwa rolno-spożywczego. Dotychczasowe szacunki, oparte jedynie na surowcach z rolnictwa wskazywały na możliwość pozyskania ponad 7,8 mld m³ biogazu rolniczego rocznie (2000 MW). Przy uwzględnieniu surowców pochodzących z przetwórstwa rolno-spożywczego istniejący potencjał może być nawet dwukrotnie wyższy. Jednym z celów przygotowanej ustawy jest wykorzystanie tego potencjału do produkcji energii na obszarach wiejskich.

Na obszarach wiejskich z jednej strony występuje największy potencjał źródeł odnawialnych, z drugiej zaś obszary te są w największym stopniu zagrożone ubóstwem energetycznym. Dlatego konieczne jest podejmowanie działań mających na celu rozwój energetyki odnawialnej na tych terenach. Zapewnienie stabilnych dostaw energii oraz możliwość redukcji emisji poprzez zagospodarowanie pozostałości z rolnictwa i przemysłu rolno-spożywczego przy wykorzystaniu biogazowni rolniczych to ważny krok w kierunku zapewnienia zrównoważonej transformacji energetycznej.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania, z uwagi na przyjęte cele ustawy, które nakierowane są przede wszystkim na zrównoważoną transformację energetyczną obszarów wiejskich, poprzez wykorzystanie potencjału biomasy do produkcji energii, ciepła lub biogazu, adresowane są do określonego w art. 3 projektowanej ustawy kręgu podmiotów uprawnionych do

przygotowania i realizacji inwestycji, a także prowadzenia działalności w zakresie biogazowni rolniczej w oparciu o przepisy projektowanej ustawy i konkretnych zamierzeń inwestycyjnych, wyczerpująco określonych w art. 4.

Główne rozwiązania przyjęte w projekcie zakładają wprowadzenie:

- 1) ułatwień w procesie inwestycyjnym, w toku postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy oraz postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę dotyczących biogazowni rolniczych, a także wydania warunków przyłączenia biogazowni rolniczej do sieci. Strony postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy zostały określone w taki sposób, aby brały w nim udział podmioty, na które rzeczywiście może oddziaływać powstająca biogazownią rolniczą, a więc związane z nieruchomością co do zasady sąsiadującymi z nieruchomością, na której lokalizowana jest biogazownia rolnicza. Jest to odpowiedź na zgłaszane postulaty branży, wskazującej na problemy inwestycyjne na tym etapie;
- 2) ułatwień w wykorzystaniu lokalnego potencjału substratu, poprzez wskazanie, że określone w wydanym na podstawie projektowej ustawy rozporządzeniu wykonawczym substraty, spełniające warunki uznania za produkt uboczny, nie będą wymagały przeprowadzenia określonej procedury administracyjnej przed odpowiednim marszałkiem województwa w przedmiocie potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny;
- 3) ułatwień w zakresie wykorzystania produktu pofermentacyjnego, poprzez określenie, że wymieniony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw rolnictwa surowiec będzie mógł być wprowadzany do obrotu jako produkt pofermentacyjny bez konieczności uzyskania stosownego pozwolenia, co w efekcie umożliwi producentom ich zbycie lub zagospodarowanie do bezpośredniego rolniczego wykorzystania bez konieczności uzyskiwania określonej decyzji administracyjnej. Należy podkreślić, że poferment jest wynikiem fermentacji metanowej, a co za tym idzie traci właściwości odorowe, a tym samym zmniejsza uciążliwość prowadzonej działalności rolnej na okolicznych mieszkańców. Zauważyć należy, że w przypadku braku przetwarzania różnego rodzaju produktów ubocznych lub odpadów z przetwórstwa żywności w biogazowniach rolniczych mogą one podlegać unieszkodliwianiu. Taki sposób ich zagospodarowania prowadzi z jednej strony do wzrostu emisji różnego rodzaju substancji do atmosfery (wynik naturalnego rozkładu masy organicznej) lub z drugiej do utraty masy organicznej, która mogłaby powrócić do użytkowania gleby. Ponadto, zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, składowanie odpadów jest najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowywania.

W każdym przypadku przynajmniej część wykorzystywanej w instalacji biomasy musi pochodzić z miejscowego gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno-spożywczego, na którym znajduje się instalacja. Nie jest zasadne nakładanie wymogu w zakresie minimalnego udziału substratu wykorzystywanego w biogazowni z gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno-spożywczego, na którym jest zlokalizowana, a także maksymalnego limitu substratów pochodzących z innych miejsc. Taki kazuistyczny zabieg legislacyjny spowodować mógłby utrudnienie dla efektywnego wykorzystania w biogazowniach rolniczych dostępnych lokalnie zasobów biomasy, w tym utrudniałby spełnianie przez taką instalację warunków określonych w art. 4 ust. 1. Niedopuszczalna jest sytuacja, w której substrat będzie pochodził wyłącznie z innych miejsc niż gospodarstwo rolne lub zakład przetwórstwa rolno-spożywczego, na którego terenie zlokalizowana jest biogazownia rolnicza. Wprowadzenie takiego ograniczenia uzasadnione jest tym, że powstała na podstawie projektowanych przepisów biogazownia rolnicza ma mieć zapewniony stabilny i łatwy dostęp do substratu niezbędnego do jej prawidłowego funkcjonowania i ma stanowić narzędzie do przetwarzania powstałych z tych działalności pozostałości, minimalizując negatywne konsekwencje z ich niezagospodarowania.

Efektom wprowadzonych zmian będzie:

- 1) zwiększenie poziomu bezpieczeństwa energetycznego i niezależności obszarów wiejskich, które zajmują niemal 93% powierzchni Polski, gdzie mieszka lub prowadzi działalność około 30% wszystkich odbiorców energii;
- 2) zwiększenie udziału odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym, a przez to także obniżenie emisji szkodliwych substancji do atmosfery;
- 3) obniżenie kosztów działalności rolniczej, co będzie skutkiem niższych kosztów energii związanych z korzystaniem ze stabilnego odnawialnego źródła energii w oparciu o lokalnie dostępny substrat, a także wprowadzonymi ułatwieniami w zakresie wykorzystania produktu pofermentacyjnego jako nawozu;
- 4) aktywizacja lokalnej przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną lub ciepłą lub biogaz z biogazowni rolniczej;
- 5) powstanie nowych miejsc pracy;
- 6) rozwój lokalny;

- 7) potencjalne zwiększenie wpływów do budżetu gminy z tytułu podatków, dzięki którym gmina będzie mogła finansować inwestycje potrzebne i przyjazne mieszkańcom.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zgodnie z art. 194 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, państwo członkowskie posiada swobodę „określania warunków wykorzystania jego zasobów energetycznych, wyboru między różnymi źródłami energii i ogólnej struktury jego zaopatrzenia w energię”.

Trzeba podkreślić, że wprowadzane zmiany są zgodne z kierunkiem określonym w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001/WE z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, gdzie między innymi wskazana jest konieczność upraszczania procedur administracyjnych oraz przepisów związanych z procesem inwestycyjnym. Wymaga to zatem przede wszystkim zbadania i uwzględnienia istniejącego otoczenia prawnego i krajowych rozwiązań prawnych.

W związku z tym ewentualne wyniki analiz porównawczych dotyczących rozwiązań objętych projektowanymi zmianami wymagałoby daleko idącej ostrożności. Wynika to przede wszystkim z lokalnych uwarunkowań każdego państwa członkowskiego, w tym uwarunkowań o charakterze historycznym i społecznym. Te ostatnie, z uwagi na swoją specyfikę, są zmienne i podlegają ciągłej ewaluacji, co związane jest między innymi z zastosowanymi technologiami instalacji odnawialnych źródeł energii.

Podsumowując, powyżej wskazane uwarunkowania i czynniki, a także różne regulacje prawne, wnioski płynące z takich analiz nie mogłyby być w prosty sposób przeniesione na grunt krajowy.

Tytułem przykładu należy jednak wskazać, że podobne rozwiązania w zakresie kierunków rozwoju biogazowni rolniczych, a także wykorzystania pofermentu prezentowane są między innymi w systemie duńskim.

Ponadto w Niemczech obowiązuje tzw. „prawo poręczenia”. Oznacza to, że podmiot wprowadzający do obrotu nawozy przy zachowaniu wszystkich wymogów, jakie te produkty muszą spełnić (dopuszczalne surowce do ich produkcji, wymagania dla poszczególnych typów nawozów, limity zanieczyszczeń, przepisy w zakresie znakowania), mogą je na własną odpowiedzialność wprowadzić do obrotu. Ww. wymogi zawarte są w rozporządzeniu z 05.12.2012 r. w sprawie wprowadzania do obrotu nawozów, środków poprawiających właściwości gleby, podłoży uprawnych i środków wzmacniających dla roślin. W Niemczech nie funkcjonuje system dopuszczania do obrotu pojedynczych produktów ani system ich rejestracji. Jeżeli podmiot wprowadzający do obrotu ma produkt, który nie odpowiada wymogom określonym w ww. rozporządzeniu, może wystąpić do federalnego ministerstwa rolnictwa z wnioskiem o odpowiednią zmianę przepisów w zakresie prawa o nawozach. Elementem tej procedury jest sprawdzenie wniosku przez Radę Naukową do spraw Nawożenia funkcjonującą przy ministerstwie rolnictwa. Wyniki tej analizy służą ministerstwu do przygotowania decyzji w zakresie ewentualnej nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia. Proces legislacyjny w przypadku nowelizacji obejmuje uzgodnienia z krajami związkowymi, które muszą ten projekt poprzeć w Bundesracie. Rozporządzenie o nawozach należy zatem rozumieć jako wynik przeprowadzonych uzgodnień szczebla federalnego i landowego. Bez stosownych zmian w tekście rozporządzenia dany produkt nie może zostać wprowadzony do obrotu. Właściwe urzędy na szczeblu landowym są odpowiedzialne za kontrolę rynku nawozów i one przeprowadzają kontrole produktów dostępnych na rynku.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Inwestorzy	ok. 2000	Dane szacunkowe własne	Uproszczenie procedur inwestycyjnych oraz wykorzystania produktu pofermentacyjnego
Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa (KOWR)	1	KOWR	Zwiększenie obciążenia pracowników związane z prowadzeniem rejestru biogazowni rolniczych
Operatorzy Systemu Dystrybucyjnego (OSD)	197	Wykaz przedsiębiorstw energetycznych zajmujących się dystrybucją energii elektrycznej – Urząd Regulacji Energetyki (URE)	Świadczenie usługi

Organy administracji architektoniczno-budowlanej	1. Główny Urząd Nadzoru Budowlanego (1) 2. wojewodowie (16) 3. starostowie i prezydenci miast na prawach powiatu (380)	1. Główny Urząd Statystyczny (GUS) 2. przepisy prawa	Zwiększenie obciążenia pracowników
Wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin i nasiennictwa	16	Informacja ogólnodostępna	Konieczność stosowania nowych przepisów proceduralnych w zakresie wykorzystywania produktu pofermentacyjnego
Wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska	16	Informacja ogólnodostępna	Konieczność stosowania nowych przepisów w toku kontroli dotyczącej warunków stosowania i przechowywania produktów pofermentacyjnych
Sądy administracyjne	1. Naczelny Sąd Administracyjny 2. wojewódzkie sądy administracyjne (16)	1. Ustawa z dnia 25 lipca 2002 r. Prawo o ustroju sądów administracyjnych 2. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 kwietnia 2003 r. w sprawie utworzenia wojewódzkich sądów administracyjnych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości	Możliwy wpływ spraw związanych z rozpatrywaniem odwołań od decyzji oraz zażaleń na postanowienia wydawanych na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane
Minister właściwy do spraw rolnictwa	1	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi	1. Obowiązek wydania na podstawie art. 7 projektu ustawy rozporządzenia określającego listę substratów możliwych do wykorzystania w inwestycji 2. Obowiązek wydania na rozporządzenia na podstawie art. 11a ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu określającego dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą wystąpić produktach pofermentacyjnych, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. b, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska 3. Obowiązek wydania na rozporządzenia na podstawie art. 11b ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o

			nawozach i nawożeniu surowce służące do produkcji biogazu rolniczego niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska
Minister właściwy do spraw klimatu	1	Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 października 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Klimatu i Środowiska	Obowiązek wydania na podstawie art. 7 projektowanej ustawy rozporządzenia określającego listę substratów możliwych do wykorzystania w inwestycji
URE	1	Własne	Prowadzenie kontroli i monitorowania realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego zgodnie z wytycznymi wskazanymi w przedmiotowym projekcie
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej	1	Własne	Możliwy wzrost przychodów z tytułu opłaty zastępczej
Producenci biomasy, w tym do wytworzenia biokomponentów	1,3 mln gospodarstw rolnych	GUS	Zmiana zapotrzebowania na biomasę, z której wytwarzane są biokomponenty
Wytwórcy biopaliw i biokomponentów	22	Rejestr KOWR	Zmiana zapotrzebowania na biokomponenty po stronie podmiotów realizujących Narodowy Cel Wskaźnikowy
Podmioty realizujące NCW	17	Rejestr Prezesa URE	Realizacja obowiązku osiągnięcia Narodowego Celu Wskaźnikowego zgodnie z wytycznymi wskazanymi w przedmiotowym projekcie. Realizacja obowiązku zwiększonego blendingu w przypadku benzyn silnikowych
Przedsiębiorcy wykonujący działalność gospodarczą w zakresie wprowadzania do obrotu na stacjach paliwowych benzyn silnikowych	7977	Rejestr Prezesa URE	Obowiązek zaopatrzenia stacji paliw, na których prowadzona jest sprzedaż o określonych parametrach jakościowych – w odniesieniu do benzyn silnikowych 95 oktanowych i 98 oktanowych
URE	1	Własne	Prowadzenie kontroli i monitorowania realizacji Narodowego Celu Wskaźnikowego zgodnie z wytycznymi wskazanymi w przedmiotowym projekcie
Jednostki samorządu terytorialnego	2477	GUS	Podejmowanie decyzji odnośnie lokalizacji biogazowni rolniczych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie Rządowego Centrum Legislacji w zakładce „Rządowy Proces Legislacyjny” zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Rozwiązania przyjęte w przedmiotowym projekcie poddane zostały szerokim konsultacjom społecznym na etapie przygotowywania propozycji rozwiązań legislacyjnych w ramach powołanych zespołów eksperckich przy Pełnomocniku Rządu do spraw Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich. W spotkaniach brali udział przedstawiciele branży biogazowej, przedstawiciele nauki i praktycy prawa. Projektowana ustawa została poddana roboczym konsultacjom z ministerstwami właściwymi ze względu na zakres przygotowanej regulacji, tj. Ministerstwem Aktywów Państwowych, Ministerstwem Klimatu i Środowiska, Ministerstwem Rozwoju i Technologii.

W dniu 4 kwietnia 2023 r. projekt został skierowany do konsultacji publicznych, w których wzięło udział 160 podmiotów związanych z rolnictwem, przetwórstwem rolno-spożywczym oraz energetyką odnawialną. Ustawa została w tym samym czasie skierowana do uzgodnień międzyresortowych i poddana opiniowaniu przez właściwe podmioty. Określenie 10-dniowego terminu konsultacji publicznych, opiniowania oraz uzgodnień międzyresortowych wynikało z aktualnej sytuacji geopolitycznej i kryzysu na rynku energii, który wymaga podejmowania szybkich działań związanych z transformacją energetyczną obszarów wiejskich. Skutek ten nie może być osiągnięty inaczej niż za pomocą interwencji legislacyjnej.

W wyniku konsultacji publicznych uwzględniono wszystkie postulaty odpowiadające celowi ustawy. Wobec przyjęcia części postulatów projekt został uzupełniony m.in. o rozwiązania służące stabilizacji rynku paliw i wykorzystania biokomponentów. Podkreślić należy, że przygotowana ustawa wprowadza ułatwienia w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, nie nakładając przy tym dodatkowych, nieproporcjonalnych do zakresu zmian, obowiązków na beneficjentów. Projektowana ustawa nie wprowadza żadnych nowych procedur administracyjnych, stanowiąc jedynie doprecyzowanie obowiązujących regulacji. Przygotowany akt prawny odpowiada na postulaty zgłaszane przez przedstawicieli sektora biogazu rolniczego. Jest aktem oczekiwanym i potrzebnym dla zdynamizowania rozwoju sektora biogazu rolniczego w Polsce.

Lista podmiotów biorących udział w konsultacjach:

1. AGROunia, kontakt@agrounia.pl
2. Business Centre Club, instytut@bcc.org.pl
3. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych, biuro@fbzpr.org.pl, fbzpr@wp.pl
4. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP, fgzrp@fgzrp.pl
5. Federacja Grup i Producentów Wołowina Polska, kontakt@wolowinapolska.com
6. Federacja Przedsiębiorców Polskich, biuro@federacjapredsiobiorcow.pl
7. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP, federacja.zkior@wp.pl
8. Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, info@pracodawcyrolni.pl
9. Forum Związków Zawodowych, biuro@fzz.org.pl
10. Fundacja na rzecz Rozwoju Polskiego Rolnictwa, fdpa@fdpa.org.pl
11. Inicjatywa dla Środowiska, Energii i Elektromobilności, dariusz.bojsza@isee.org.pl
12. Instytut Energetyki Odnawialnej, biuro@ieo.pl
13. Instytut Gospodarki Rolnej, biuro@instytutrolny.pl
14. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie, bi.warszawa@igcp.org.pl
15. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska, sekretariat@igeos.pl
16. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz, grain@izbazp.pl
17. Konfederacja LEWIATAN, recepcja@konfederacjalewiatan.pl,
18. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj, kontakt@drobiarze.pl; zrzeszenie7@wp.pl
19. Krajowa Federacja Producentów Zbóż, biuro@kfpz.pl
20. Krajowa Grupa Spożywcza, sekretariat@kgssa.pl
21. Krajowa Izba Biopaliw, info@kib.pl
22. Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań, kig-ps@kig-ps.pl
23. Krajowa Izba Gospodarcza Społeczności Energetycznych, biuro@kigse.pl
24. Krajowa Izba Gospodarcza, kig@kig.pl
25. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz, izba_drob_pasz@kipdip.org.pl
26. Krajowa Rada Drobiarstwa - Izba Gospodarcza, krd-ig@krd-ig.com.pl

27. Krajowa Rada Izb Rolniczych, sekretariat@krir.pl
28. Krajowa Rada Spółdzielcza, krs@krs.com.pl
29. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy, biuro@mlekoland.com
30. Krajowe Stowarzyszenie Producentów Wiśni, biuro@kspw.pl
31. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego, kspt@kspt.org.pl
32. Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw, biuro@kspoiw.com.pl
33. Krajowe Stowarzyszenie Sołtysów, biuro@kss.org.pl
34. Krajowe Zrzeszenie Plantatorów Aronii "Aronia Polska", biuro@aroniapolska.pl
35. Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych, biuro@kzprib.pl
36. Krajowy Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ "Solidarność", spspoz@solidarnosc.org.pl
37. Krajowy Sekretariat Rolnictwa NSZZ "SOLIDARNOŚĆ", solidarnosc.leszno@poczta.fm
38. Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw, biuro@grupyogrodnicze.pl
39. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza, biuro@kzgrp.pl
40. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego, kzpbc@kzpbc.com.pl
41. Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG, biuro@polpig.pl
42. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych, kzrrsp@kzrrsp.pl
43. Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożywców „Społem”, kzrss@spolem.org.pl
44. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, biuro@kolkarolnicze.pl
45. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny, kzsm@kzsm.org.pl
46. Lubelska Izba Rolnicza, lublin@lir.lublin.pl
47. Mazowiecki Związek Hodowców Bydła i Producentów Mleka, biuro@mzhbipm.pl
48. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”, biuro@solidarnoscrl.pl
49. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80, kk@knszsolidarnosc80.pl
50. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Solidarność legislacja@solidarnosc.org.pl
51. Ogólnopolski Związek Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu, ozpt@wp.pl
52. Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu "POLDRÓB", biuro@ozpd-poldrob.pl
53. Ogólnopolski Związek Producentów Warzyw, ozpw.biuro@gmail.com
54. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych, biuro@opzzrior.org
55. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych, opzz@opzz.org.pl
56. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Niezależnych Energii Elektrycznej, osdnee@osdnee.pl
57. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”, polskaekologia@polskaekologia.org
58. Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie, tytoniarz@wp.pl
59. Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Kielcach, biuro@ozpt-kielce.pl
60. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka, sekretariat@pfhb.pl
61. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, biuro@pfpz.pl
62. Polska Federacja Rolna biuro@federacjarolna.pl
63. Polska Federacja Ziemiaka, biuro@federacjaziemiaka.pl
64. Polska Izba Biomasy, biuro@biomasa.org.pl
65. Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej, pigeor@pigeor.pl
66. Polska Izba Mleka, izba@izbamleka.pl
67. Polska Izba Nasienna w Poznaniu, pin.poznan@post.pl
68. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego, izba@produktyregionalne.pl
69. Polska Izba Technologii i Wyrobów Naturalnych, biuro@pitiwn.pl
70. Polska Izba Żywności Ekologicznej, biuro@pize.info.pl
71. Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych, info@kib.pl
72. Polska Organizacja Biometanu, biuro@bioCH4.org
73. Polski Klub Rolnik Farmer Roku, biuro@farmer-roku.pl
74. Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, bydlo@bydlo.com.pl
75. Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi, info@pzhpg.pl
76. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”, polsus@polsus.pl
77. Polski Związek Hodowców Koni, hodowla@pzhk.pl

78. Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych, biuro@pzhzf.net.pl
79. Polski Związek Niezależnych Producentów Świń, pznps2021@gmail.com
80. Polski Związek Ogrodnicy, wzo@wzo.com.pl
81. Polski Związek Owczański, biuro@pzow.pl
82. Polski Związek Plantatorów Tytoniu, związek@pzpt.eu
83. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego, biuro@związekmłynarzy.pl
84. Polski Związek Producentów Chmielu, pzpch@onet.pl
85. Polski Związek Producentów Kukurydzy, pzpk@kukurydza.info.pl
86. Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych, pzpz@ihar.edu.pl
87. Polski Związek Producentów Ziemniaków i Nasion Rolniczych, pzpznr1@wp.pl
88. Polski Związek Pszczelarski, biuro@związek-pszczelarski.pl
89. Polski Związek Zawodowy Rolników, pzzrolnikow@gmail.com
90. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu, pzzhipd@wp.pl
91. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., pse@pse.pl
92. Polskie Stowarzyszenie Biogazu, info@pba.org.pl
93. Polskie Stowarzyszenie Biometanu, biometan@biometan.org
94. Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii, biuro@psme.org.pl
95. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin, psor@psor.pl
96. Polskie Stowarzyszenie Plantatorów Porzeczek, matrzo@wp.pl
97. Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego, pspbr@bio-gaz.org
98. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju, biuro@pspo.com.pl
99. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju, biuro@pspo.com.pl
100. Polskie Stowarzyszenie Rolnictwa Zrównoważonego "ASAP", info@rolnictwozrownowazone.pl
101. Polskie Towarzystwo Biomasy POLBIOM, biuro@polbiom.pl
102. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej, ptpiree@ptpiree.pl
103. Polskie Towarzystwo Rolnicze, biuro@dzierzawcyrolni.pl
104. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego, biuro@pzpbm.pl
105. Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia, biuro.pz@op.pl
106. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej, sekretariat@pracodawcyrp.pl
107. Rada OZE Konfederacji Lewiatan, repcja@lewiatan.org
108. Regionalny Związek Hodowców Owiec i Kóz w Nowym Targu, rzhoik@kr.home.pl
109. Spółdzielnia Producentów Bydła Mięsnego Mazurska Wołowina, biuro@mazurskawolowina.pl
110. Stowarzyszenie „Oszukana wieś”,
111. Stowarzyszenie „Unia Owocowa”, biuro@uniaowocowa.pl
112. Stowarzyszenie Agro Biznes Klub, biuro@agrobiznesklub.com.pl
113. Stowarzyszenie Eksporterów Polskich, poczta@eksporterzy.org
114. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej, biuro@seo.org.pl
115. Stowarzyszenie na rzecz Efektywności im. prof. Krzysztofa Żmijewskiego, biuro@stowarzyszenie-zmijewski.pl
116. Stowarzyszenie Plantatorów Truskawki, info@spt-truskawka.pl
117. Stowarzyszenie Polska Izba Magazynowania Energii i Elektromobilności, biuro@pime.com.pl
118. Stowarzyszenie Polski Ziemniak z/s w Jadwisinie, biuro@polskiziemniak.pl
119. Stowarzyszenie Producentów Pomidorów i Ogórków Pod Osłonami, biuro@sppiopo.pl
120. Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”, mariusz_narew@interia.pl
121. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi EKOLAND, zarzas@stowarzyszenieceloland.pl
122. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych, kontakt@pszczelarzezawodowi.pl
123. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP, biuro@srw.org.pl
124. Stowarzyszenie Sady Grójeckie, stowarzyszenie@jablkgrojeckie.pl
125. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie, biuro@tgpe.pl
126. Towarzystwo Obrotu Energią, sekretariat@toe.pl
127. Towarzystwo Rozwoju Sadów Karłowych, kontakt@trsk.pl
128. Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego, unichlod@unichlod.pl
129. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego (UPEBI), upebi@upebi.pl

130. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI, biuro@upemi.pl
131. Unia Warzywno-Ziemniaczana, kontakt@uwz.com.pl
132. Zamojskie Towarzystwo Rolnicze, ztr.zamosc@wp.pl
133. Zrzeszenie Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu przy WPPZ S.A. Luboń, ryszard.szaroleta@gmail.com
134. Zrzeszenie Producentów Papryki RP, kontakt@producencipapryki.pl
135. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej, biuro@zgwrp.pl
136. Związek Gorzelni Polskich, biuro-dzierzawca@idsl.pl
137. Związek Hodowców Polskiego Bydła Czerwonego, zwiazek@zhpbc.pl
138. Związek Młodzieży Wiejskiej, zkmw@zmw.pl
139. Związek Polskich Plantatorów Chmielu, biuro@zppch.eu
140. Związek Polskich Przetwórców Mleka, sekretariat@zppm.pl
141. Związek Polskie Mięso, info@polskie-mieso.pl
142. Związek Pracodawców Business Centre Club, instytut@bcc.org.pl
143. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa, office@zpprw.pl
144. Związek Prywatnych Przetwórców Mleka, sekretariat@zppm.pl
145. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców, biuro@zpp.net.pl
146. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskich z/s w Teresinie, zrsoteresin@wp.pl
147. Związek Rolników Polskich, ire.ganczar@wp.pl
148. Związek Rzemiosła Polskiego, zrp@zrp.pl
149. Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej, biuro@polskiesadownictwo.pl
150. Związek Szkółkarzy Polskich, zszp@zszp.pl
151. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników, cnmrbiuro@zcnmr.pl
152. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, zzpr@onet.eu, zzprprez@wp.pl
153. Związek Zawodowy Rolnictwa "Korona", alinaojdana@wp.pl
154. Związek Zawodowy Rolnictwa „SAMOOBRONA”, zwiazek@samoobrona.net.pl
155. Związek Zawodowy Rolnictwa I Obszarów Wiejskich „Regiony”, bborysiuk@op.pl
156. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni, zzrpwolniisolidarni@wp.pl
157. Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”, mar_gol1@op.pl
158. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych Św. Franciszka z Asyżu, danuta.pilarska@wp.pl
159. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej "Solidarni", zzrrs.mb@wp.pl
160. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”, solidwiejska@gmail.com

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2022 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki													
Źródła finansowania	Projektowana zmiana nie wywołała skutków finansowych dla budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Analiza aktualnie funkcjonujących na gruncie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii rozwiązań sankcyjnych wskazuje, że wpływy z kar określonych w projekcie, będą miały charakter jednostkowy, trudny do zdefiniowania na etapie projektowania. Proponowana wysokość kar ma charakter prewencyjny, zniechęcając do próby wykorzystania projektowanych ułatwień w innym celu niż ten, dla którego zostały wprowadzone.
--	--

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2022 r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Konieczność przeprowadzenia czynności dostosowawczych w zakresie realizacji NCW oraz poniesienia kosztów z tym związanych.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Proponowane rozwiązania przyspieszą realizację inwestycji w biogazownie rolnicze w wyniku ułatwień w procedurach administracyjnych nakładanych na inwestorów. Konieczność przeprowadzenia czynności dostosowawczych w zakresie zaopatrzenia i obrotu surowcami wykorzystywanymi do wytworzenia biokomponentów: estrów metylowych i bioetanolu, innych paliw odnawialnych. Zmiana oznakowania sprzedawanego paliwa na dystrybutorach. Do obliczeń przyjęto liczbę stacji paliwowych, na których sprzedawana jest obecnie benzyna E5 (dane URE), oraz przykładową cenę oznakowania rodzaju paliwa.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Rozwój biogazowni rolniczych przyczyni się do aktywizacji lokalnej przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną lub ciepłą z biogazowni rolniczej.						
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w szczególności osoby niepełnosprawne i starsze	Brak wpływu						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Zmiana klasyfikacji pofermentu nie będzie miała decydującego wpływu na koszty funkcjonowania biogazowni rolniczych. Ułatwienia w zakresie wykorzystania pofermentu znacznie przyspieszą procedury związane z jego wprowadzaniem do obrotu, co z kolei pozytywnie wpłynie na dostępność tego rodzaju produktu na rynku oraz obniżenie kosztów działalności rolniczej. Wynika to z tego, że wykorzystanie nawozów sztucznych będzie mogło zostać z powodzeniem zastąpione wykorzystaniem produktu pofermentacyjnego, wprowadzanego do obrotu bez konieczności uzyskania pozwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa lub zastosowanie ich do nawożenia przez tryb zagospodarowania odpadów uregulowany w rozporządzeniu Ministra Środowiska w sprawie odzysku R 10. Umożliwi to szybkie przekazywanie nadmiarów wytworzonych produktów pofermentacyjnych do odbiorców, przy zachowaniu bezpieczeństwa oraz minimum formalności, a w końcowym efekcie poprawi sytuację finansową producentów biogazu rolniczego.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
--	---

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
--	---

Komentarz:
 Wśród przyjętych rozwiązań wskazać należy na proponowane istotne ułatwienia, które mają znaczenie na etapie inwestycyjnym oraz w funkcjonowaniu instalacji:

- rozwiązanie, że w przypadku biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1, lokalizowanej w gospodarstwie rolnym w zakresie uznania gruntów o powierzchni nie większej niż 1 ha zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni rolniczej, zalicza się do gruntów rolnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów i leśnych;
- brak konieczności przeprowadzenia procedury administracyjnej związanej z możliwością wykorzystania określonego substratu w biogazowni rolniczej. Lista takich „bezpiecznych” substratów wskazana zostanie w akcie wykonawczym wydanym na podstawie delegacji ustawowej z art. 4 ust. 3. Tak określony zakres surowców będzie dotyczył także możliwości zastosowania ich jako produkt pofermentacyjny bez konieczności uzyskiwania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Ułatwienia w zakresie postępowania w przedmiocie uzyskania decyzji o warunkach zabudowy to:

- określenie, że decyzja o warunkach zabudowy powinna zostać wydana w terminie 65 dni. Zauważyć należy, że w świetle przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uchybienie temu terminowi skutkować będzie nałożeniem kary pieniężnej na organ;
- ustalenie zamkniętego katalogu stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej. Będzie to wyłącznie wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać;
- zdefiniowane, że postępowanie o wydanie decyzji o warunkach zabudowy prowadzone jest w trybie postępowania uproszczonego, z wyłączeniem jednak przepisów o milczącym załatwieniu sprawy;
- wyłączenie stosowania do decyzji o warunkach zabudowy przepisów art. 10 i art. 79a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego;
- określenie, że zawieszenie postępowania oraz podjęcie tak zawieszzonego postępowania, w odniesieniu do decyzji o warunkach zabudowy, może nastąpić wyłącznie na wniosek inwestora.

W odniesieniu do decyzji o pozwoleniu na budowę biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 jednoznaczne stwierdzenie, że powinna ona zostać wydana w terminie 45 dni od dnia złożenia wniosku o wydanie tej decyzji. Aktualnie obowiązujące regulacje określają termin wydania takiej decyzji na 65 dni (art. 35 ust. 6 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane).

Wskazanie, że decyzja o warunkach przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, w przypadku instalacji o mocy elektrycznej zainstalowanej nieprzekraczającej 2MW, powinna zostać wydana w terminie 90 dni.

9. Wpływ na rynek pracy

Projekt nie będzie miał bezpośredniego wpływu na rynek pracy, niemniej jednak zaproponowane rozwiązania mogą mieć pośredni wpływ na utrzymanie miejsc pracy lub wzrost zatrudnienia wynikający z rozwoju instalacji biogazowni rolniczych.

Projekt nie spowoduje ani zwiększenia, ani zmniejszenia zatrudnienia w KOWR.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☒ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
---	--	---

Omówienie wpływu	Wpływ na środowisko naturalne: Biogazownie rolnicze jako odnawialne źródło energii, zastępując produkcję energii z paliw kopalnych, zmniejszają emisję dwutlenku węgla i substancji zanieczyszczających powietrze.
------------------	--

Według danych KOWR w 2021 r. w biogazowniach rolniczych w Polsce zużyto około 5 mln ton substratów, z czego poferment stanowi ok. 75% ich masy. Przyjmuje się, że we wspomnianym okresie w biogazowniach powstało ok. 3,8 mln ton masy pofermentacyjnej. Wykorzystanie pofermentu jako środka nawozowego wobec jego rosnącej produkcji oraz kryzysu na rynku nawozów jest zatem wskazane. Należy również przy tym podkreślić, że częściowe zastąpienie produktami pofermentacyjnymi nawozów mineralnych może się również przyczynić do zmniejszenia emisji CO₂, pod warunkiem właściwego ich stosowania.

Wpływ na sytuację i rozwój regionalny:

Rozwój inwestycji w postaci biogazowni rolniczych może doprowadzić do powstania impulsu dla rozwoju na poziomie krajowym i regionalnym dostawców i poddostawców usług i komponentów (tzw. *local content*) w cyklu życia instalacji – zarówno na etapie realizacji inwestycji, jak i jej eksploatacji. Doprowadzi to niewątpliwie do pożądanego rozwoju regionalnego i zwiększenia konkurencyjności lokalnej gospodarki.

Impulsem do rozwoju regionalnego, w ocenie projektodawców, mogą być także dodatkowe wpływy do budżetów samorządów lokalnych, które zgromadzone w ten sposób środki mogą przeznaczać na niezbędne inwestycje.

W odniesieniu do rozwoju biogazowni rolniczych należy także podkreślić przełożenie na zatrudnienie zarówno na etapie inwestycyjnym, jak również na etapie jej eksploatacji. Polskie rodziny i obywatele mogą być w wielu przypadkach beneficjentami otwarcia się branży na zatrudnienie nowych pracowników, a tym samym ograniczenie bezrobocia nie tylko w branży energetycznej i budowlanej, ale również sektorów powiązanych. Efekty wzrostu zatrudnienia będą miały także pozytywny wpływ na rozwój regionalny.

Wpływ na sądy:

Wpływ na organy wymiaru sprawiedliwości związany jest z koniecznością stosowania przez sądy na etapie odwoławczym oceny postępowania organów niższej instancji w oparciu o nowe przepisy tak proceduralne, jak i materialne, związane z procesem inwestycyjnym w zakresie biogazowni rolniczych.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się, aby ustawa weszła w życie w 2023 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Proponuje się dokonanie następującego przeglądu i ewaluacji:

1. Bieżąca ocena rozwoju biogazowni rolniczych w oparciu o zawierane umowy przyłączeniowe.
2. W okresie 6 lat od wejścia w życie przepisów zostanie wykonany przegląd, czy zaproponowane rozwiązania w sposób efektywny doprowadziły do wzrostu mocy zainstalowanej nowych biogazowni rolniczych. Miernikiem służącym ocenie efektów regulacji w tym zakresie będzie przyrost mocy zainstalowanej w biogazowniach rolniczych (w MW).
3. W okresie 6 lat od wejścia w życie przepisów zostanie sporządzona analiza ex-post dotycząca efektywności przyjętych rozwiązań, w tym dotyczących społecznej akceptacji rozwiązań zawartych w projekcie ustawy, a także analiza realizacji założeń dotyczących wpływu na rynek energii, rynek pracy i wartość nakładów inwestycyjnych. Pozyskane zostaną, w ramach przedmiotowej analizy, opinie w szczególności od władz samorządu terytorialnego, branży związanej z realizacją inwestycji w biogazowni rolniczej oraz organizacji pozarządowych związanych z OZE.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

Ministerstwo Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Raport z konsultacji
projektu ustawy o ułatwieniach
w przygotowaniu i realizacji inwestycji
w zakresie biogazowni rolniczych (UD
485)

Warszawa, 21 kwietnia 2023 r.

I. Omówienie wyników przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

Projekt ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (UD 485), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

W dniu 3 kwietnia 2023 roku projekt ustawy został przekazany do konsultacji publicznych (10 dni) do następujących podmiotów:

1. AGROunia,
2. Business Centre Club,
3. Federacja Branżowych Związków Producentów Rolnych,
4. Federacja Gospodarki Żywnościowej RP,
5. Federacja Grup i Producentów Wołowina Polska,
6. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
7. Federacja Związków Kółek i Organizacji Rolniczych RP,
8. Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych,
9. Forum Związków Zawodowych,
10. Fundacja na rzecz Rozwoju Polskiego Rolnictwa,
11. Inicjatywa dla Środowiska, Energii i Elektromobilności,
12. Instytut Energetyki Odnawialnej,
13. Instytut Gospodarki Rolnej,
14. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie,
15. Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska,
16. Izba Gospodarcza Handlowców, Przetwórców Zbóż i Producentów Pasz,
17. Konfederacja LEWIATAN,
18. Krajowa Federacja Hodowców Drobiu i Producentów Jaj,
19. Krajowa Federacja Producentów Zbóż,
20. Krajowa Grupa Spożywcza,
21. Krajowa Izba Biopaliw,
22. Krajowa Izba Gospodarcza Przemysłu Spożywczego i Opakowań,
23. Krajowa Izba Gospodarcza Społeczności Energetycznych,
24. Krajowa Izba Gospodarcza,
25. Krajowa Izba Producentów Drobiu i Pasz,
26. Krajowa Rada Drobiarstwa - Izba Gospodarcza,

27. Krajowa Rada Izb Rolniczych,
28. Krajowa Rada Spółdzielcza,
29. Krajowe Stowarzyszenie Mleczarzy,
30. Krajowe Stowarzyszenie Producentów Wiśni,
31. Krajowe Stowarzyszenie Przemysłu Tytoniowego,
32. Krajowe Stowarzyszenie Przetwórców Owoców i Warzyw,
33. Krajowe Stowarzyszenie Sołtysów,
34. Krajowe Zrzeszenie Plantatorów Aronii "Aronia Polska",
35. Krajowe Zrzeszenie Producentów Rzepaku i Roślin Białkowych,
36. Krajowy Sekretariat Przemysłu Spożywczego NSZZ "Solidarność",
37. Krajowy Sekretariat Rolnictwa NSZZ "SOLIDARNOŚĆ",
38. Krajowy Związek Grup Producentów Owoców i Warzyw,
39. Krajowy Związek Grup Producentów Rolnych – Izba Gospodarcza,
40. Krajowy Związek Plantatorów Buraka Cukrowego,
41. Krajowy Związek Pracodawców Producentów Trzody Chlewnej POLPIG,
42. Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych,
43. Krajowy Związek Rewizyjny Spółdzielni Spożyców „Społem”,
44. Krajowy Związek Rolników, Kólek i Organizacji Rolniczych,
45. Krajowy Związek Spółdzielni Mleczarskich Związek Rewizyjny,
46. Lubelska Izba Rolnicza,
47. Mazowiecki Związek Hodowców Bydła i Producentów Mleka,
48. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”,
49. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność '80,
50. Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy Solidarność
51. Ogólnopolski Związek Plantatorów Tytoniu w Grudziądzu,
52. Ogólnopolski Związek Producentów Drobiu "POLDRÓB",
53. Ogólnopolski Związek Producentów Warzyw,
54. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych Rolników i Organizacji Rolniczych,
55. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
56. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Dystrybutorów Niezależnych Energii Elektrycznej,
57. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Przetwórców i Producentów Produktów Ekologicznych „Polska Ekologia”,
58. Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Augustowie,
59. Okręgowy Związek Plantatorów Tytoniu w Kielcach,
60. Polska Federacja Hodowców Bydła i Producentów Mleka,
61. Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców,
62. Polska Federacja Rolna,

63. Polska Federacja Ziemiaka,
64. Polska Izba Biomasy,
65. Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej,
66. Polska Izba Mleka,
67. Polska Izba Nasienna w Poznaniu,
68. Polska Izba Produktu Regionalnego i Lokalnego,
69. Polska Izba Technologii i Wyrobów Naturalnych,
70. Polska Izba Żywności Ekologicznej,
71. Polska Koalicja Biopaliw i Pasz Białkowych,
72. Polska Organizacja Biometanu,
73. Polski Klub Rolnik Farmer Roku,
74. Polski Związek Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego,
75. Polski Związek Hodowców i Producentów Gęsi,
76. Polski Związek Hodowców i Producentów Trzody Chlewnej „POLSUS”,
77. Polski Związek Hodowców Koni,
78. Polski Związek Hodowców Zwierząt Futerkowych,
79. Polski Związek Niezależnych Producentów Świń,
80. Polski Związek Ogrodnicy,
81. Polski Związek Owczarski,
82. Polski Związek Plantatorów Tytoniu,
83. Polski Związek Pracodawców Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego,
84. Polski Związek Producentów Chmielu,
85. Polski Związek Producentów Kukurydzy,
86. Polski Związek Producentów Roślin Zbożowych,
87. Polski Związek Producentów Ziemiaków i Nasion Rolniczych,
88. Polski Związek Pszczelarski,
89. Polski Związek Zawodowy Rolników,
90. Polski Związek Zrzeszeń Hodowców i Producentów Drobiu,
91. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.,
92. Polskie Stowarzyszenie Biogazu,
93. Polskie Stowarzyszenie Biometanu,
94. Polskie Stowarzyszenie Magazynowania Energii,
95. Polskie Stowarzyszenie Ochrony Roślin,
96. Polskie Stowarzyszenie Plantatorów Porzeczek,
97. Polskie Stowarzyszenie Producentów Biogazu Rolniczego,
98. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju,
99. Polskie Stowarzyszenie Producentów Oleju,

100. Polskie Stowarzyszenie Rolnictwa Zrównoważonego "ASAP",
101. Polskie Towarzystwo Biomasy POLBIOM,
102. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
103. Polskie Towarzystwo Rolnicze,
104. Polskie Zrzeszenie Producentów Bydła Mięsnego,
105. Porozumienie Zielonogórskie – Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia,
106. Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej,
107. Rada OZE Konfederacji Lewiatan,
108. Regionalny Związek Hodowców Owiec i Kóz w Nowym Targu,
109. Spółdzielnia Producentów Bydła Mięsnego Mazurska Wołowina,
110. Stowarzyszenie „Oszukana wieś”,
111. Stowarzyszenie „Unia Owocowa”,
112. Stowarzyszenie Agro Biznes Klub,
113. Stowarzyszenie Eksporterów Polskich,
114. Stowarzyszenie Energii Odnawialnej,
115. Stowarzyszenie na rzecz Efektywności im. prof. Krzysztofa Żmijewskiego,
116. Stowarzyszenie Plantatorów Truskawki,
117. Stowarzyszenie Polska Izba Magazynowania Energii i Elektromobilności,
118. Stowarzyszenie Polski Ziemniak z/s w Jadwisinie,
119. Stowarzyszenie Producentów Pomidorów i Ogórków Pod Osłonami,
120. Stowarzyszenie Producentów Trzody Chlewnej „Podlasie”,
121. Stowarzyszenie Producentów Żywności Metodami Ekologicznymi EKOLAND,
122. Stowarzyszenie Pszczelarzy Zawodowych,
123. Stowarzyszenie Rzeźników i Wędliniarzy RP,
124. Stowarzyszenie Sady Grójeckie,
125. Towarzystwo Gospodarcze Polskie Elektrownie,
126. Towarzystwo Obrotu Energią,
127. Towarzystwo Rozwoju Sadów Karłowych,
128. Unia Polskiego Przemysłu Chłodniczego,
129. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego (UPEBI),
130. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego UPEMI,
131. Unia Warzywno-Ziemniaczana,
132. Zamojskie Towarzystwo Rolnicze,
133. Zrzeszenie Plantatorów i Producentów Ziemniaków w Luboniu przy WPPZ S.A. Luboń,
134. Zrzeszenie Producentów Papryki RP,
135. Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej,
136. Związek Gorzelnicy Polskich,

137. Związek Hodowców Polskiego Bydła Czerwonego,
138. Związek Młodzieży Wiejskiej,
139. Związek Polskich Plantatorów Chmielu,
140. Związek Polskich Przetwórców Mleka,
141. Związek Polskie Mięso,
142. Związek Pracodawców Business Centre Club,
143. Związek Pracodawców Polska Rada Winiarstwa,
144. Związek Prywatnych Przetwórców Mleka,
145. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
146. Związek Rewizyjny Spółdzielni Ogrodniczo-Pszczelarskich z/s w Teresinie,
147. Związek Rolników Polskich,
148. Związek Rzemiosła Polskiego,
149. Związek Sadowników Rzeczypospolitej Polskiej,
150. Związek Szkółkarzy Polskich,
151. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników,
152. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP,
153. Związek Zawodowy Rolnictwa "Korona",
154. Związek Zawodowy Rolnictwa „,
155. Związek Zawodowy Rolnictwa I Obszarów Wiejskich „Regiony”,
156. Związek Zawodowy Rolnictwa Polskiego Wolni i Solidarni,
157. Związek Zawodowy Rolników „OJCZYŻNA”,
158. Związek Zawodowy Rolników Ekologicznych Św. Franciszka z Asyżu,
159. Związek Zawodowy Rolników Rzeczypospolitej "Solidarni",
160. Związek Zawodowy Wsi i Rolnictwa „Solidarność Wiejska”.

**W dniu 10 kwietnia 2023 roku projekt ustawy został przekazany do opiniowania (10 dni)
do następujących podmiotów:**

1. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki
2. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
3. Prezes Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
4. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
5. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa
6. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
7. Sekretarz Narodowej Rady Rozwoju
8. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucji dialogu społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.), wobec czego nie wymagał zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego.

W ramach konsultacji publicznych uwagi do projektu zgłosili:

1. Green Genius sp. z o.o.,
2. Konfederacja Lewiatan,
3. Opolski Związek Producentów Rolnych,
4. Osoba fizyczna (10 osób fizycznych) ,
5. PGE Polska Grupa Energetyczna S.A.,
6. PKN Orlen S.A.,
7. Polska Federacja Rolna,
8. Polska Izba Biopaliw,
9. Polska Izba Gospodarcza Energetyki Odnawialnej i Rozproszonej,
10. Polska Izba Mleka,
11. Polska Organizacja Biometanu,
12. Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie,
13. Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A.,
14. Polskie Stowarzyszenie Biometanu,
15. Polskie Towarzystwo Przesyłu i Rozdziału Energii Elektrycznej,
16. Polskie Towarzystwo Rolnicze,
17. Rada Gminy Raba Wyżna,
18. Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego, Instytut Inżynierii Mechanicznej,
19. Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego.

W toku konsultacji publicznych zgłoszono 173 uwagi. Uwzględniono przy tym: 37 uwag. Nieuwzględnione uwagi wykraczały poza cel projektowanej ustawy.

W ramach opiniowania uwagi do projektu zgłosili:

1. Dyrektor Generalny Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa,
2. Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska,
3. Główny Inspektor Ochrony Roślin i Nasiennictwa,
4. Prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa,
5. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki.

W toku opiniowania zgłoszono 43 uwagi. Uwzględniono przy tym 9 uwag. Nieuwzględnione uwagi wykraczały poza cel projektowanej ustawy.

W ramach uzgodnień międzyresortowych uwagi do projektu zgłosili:

1. Koordynator Oceny Skutków Regulacji,
2. Minister Klimatu i Środowiska,
3. Minister Rozwoju i Technologii,
4. Minister Sprawiedliwości,
5. Prezes Rządowego Centrum Legislacji.

W toku uzgodnień międzyresortowych zgłoszono 24 uwagi. Uwzględniono przy tym 21 uwag.

Szczegółowe tabele uwag zgłoszonych w toku konsultacji publicznych, opiniowania i uzgodnień międzyresortowych oraz stanowisko Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi stanowią załączniki do niniejszego raportu.

II. Przedstawienie wyników zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, o których mowa w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597) i w związku z tym nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Projekt ustawy nie wymaga przedstawienia organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia, zgodnie z § 27 ust 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006 i 1204).

III. Wskazanie podmiotów, które zgłosiły zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, wraz ze wskazaniem kolejności dokonania zgłoszeń albo informację o ich braku.

Nie odnotowano zgłoszeń zainteresowanych podmiotów w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Załącznik:

1. Tabela zgłoszonych uwag w procesie konsultacji publicznych i opiniowania
2. Tabela zgłoszonych uwag w procesie uzgodnień międzyresortowych

**Tabela – Zestawienie uwag w ramach konsultacji publicznych
projektu ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (UD 485)**

Lp.	Podmiot wnoszący uwagę	Jednostka redakcyjna, do której wnoszona jest uwaga ¹⁾	Treść uwagi	Propozycja brzmienia przepisu	Stanowisko do uwagi
KONSULTACJE PUBLICZNE					
1.	Polskie Towarzystwo Rolnicze	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. dot. §3 ust. 1 pkt 47) i pkt 82)	Zaproponowane rozwiązania w projekcie ustawy o ułatwieniu w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych będą miały większy sens, jeśli wraz z takimi rozwiązaniami zostaną wprowadzone również zmiany w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a dokładniej §3 ust. 1 pkt 47) i pkt 82). Obecnie przepis ten stanowi, że inwestycje będące biogazowniami rolniczymi nie są podmiotami potencjalnie znacząco oddziaływującymi na środowisko o ile ich moc elektryczna nie przekracza 0,499 MW. W ocenie wnoszącego uwagi moc elektryczna versus konieczność badania oddziaływania na środowisko powinna zostać zwiększona i nie przekraczać 1 MW.	Wnoszący uwagi proponuje zmianę wcześniej wskazanych zapisów Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko i nadanie im brzmienia: §3 ust. 1 pkt 47): „instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 1 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;” §3 ust. 1 pkt 82) : „instalacje związane z przetwarzaniem w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 21 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach odpadów, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 41–47, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 1 MW lub wytwarzających	Uwaga kierunkowo uwzględniona.

¹⁾ W przypadku aktu nowelizującego należy wskazać jednostkę redakcyjną projektu oraz jednostkę redakcyjną zmienianego aktu prawnego.

				<p>ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej, a także miejsca retencji powierzchniowej odpadów oraz rekultywacja składowisk odpadów;”</p> <p>Zaproponowana zmiana jest wypadkową tego, że bardzo kosztowne inwestycje w biogazownie rolnicze były głównie blokowane przez przepisy administracyjne. Ułatwienia wprowadzone proponowanym projektem ustawy po raz kolejny pomijają kwestię przepisów środowiskowych, które skutecznie odstraszały potencjalnych inwestorów/rolników do budowy i inwestowania w tego typu instalacje. Nie można zapomnieć, że nakłady na biogazownie rolnicze są dużo większe niż na fotowoltaikę. Uzasadnienie poniesienia nakładów przez rolnika na inwestycję- biogazownię rolniczą jest opłacalne i atrakcyjne finansowo oraz efektywne elektrycznie dopiero przy instalacji elektrycznej o mocy 1 MW.</p>	
2.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Uwaga ogólna	<p>Rodzą się obawy, czy wdrożenie tego aktu nie doprowadzi do sytuacji, w której biogazownie staną się dla społeczeństwa uciążliwymi instalacjami. Tak znaczące ułatwienia budowy biogazowni rolniczej o mocy 3,5 MW mogą być zagrożeniem dla środowiska. W Art. 4 pkt 2 d zapisano, że biogazownią rolniczą będzie także instalacja produkująca 8,4 mln m³ biometanu - w przeliczeniu na moc to może być nawet ponad 4 MW (w zależności od rodzaju stosowanych substratów i zawartości metanu w</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona. Uwaga o charakterze ogólnym.</p>

			<p>biogazie). Łatwo można policzyć jaka masa substratów codziennie musi trafić do takiej instalacji! Dodatkowo z tej instalacji trzeba będzie wywieźć poferment. Zakładając średnią zawartość azotu w pofermencie na poziomie ok. 3,5 kg/t ś.m. - na jego zagospodarowanie niezbędne będzie ok. 3500 ha.</p> <p>Rozwój biogazowni rolniczych jest niezbędny, mają one szansę pełnić pozytywne funkcje, ale one zanikają w dużych instalacjach. W naszych warunkach dużą biogazownią jest instalacja o mocy ok. 2 - 2,5 MW, w Niemczech podwyższenie dopuszczalnej mocy do 1 MW spowodowało negatywny stosunek samych rolników do tego typu instalacji.</p>		
3.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 3	Wśród podmiotów uprawnionych brakuje rolniczych zakładów doświadczalnych, które prowadzą działalność rolniczą, ale nie mają osobowości prawnej, gdyż są częścią np. uczelni rolniczej lub przyrodniczej (mają ten sam NIP).	Dodanie: ust 8) uczelnie wyższe wchodzące w skład systemu szkolnictwa wyższego (zwane dalej JSSW) o których mowa w art. 7 ust 1 pkt 1) ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.	Uwaga kierunkowo uwzględniona.
4.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 4		<p>Wprowadzenie w Art. 4.1.2): „e) energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego, biometanu i innych, w ramach prac B+R JSSW”</p> <p>Uzupełnienie Art. 4.1.3): „ za wyjątkiem JSSW w ramach prac B+R”</p> <p>Dodanie definicji prac B+R</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.

5.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 5.	Biogazownia powinna być traktowana jako wyspa, bez powiązania z modernizacją obory o obsadzie powyżej 210 DJP (Duża Jednostka Przeliczeniowa), dla której potrzebna jest ocena oddziaływania na środowisko. Powinno to dotyczyć już istniejących obór o co najmniej takiej obsadzie (210 DJP). Jeśli jest to ustawa o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, to powinna zawierać zapisy, które jednoznacznie usuwają taką przeszkodę. Produkty uboczne, takie jak obornik, gnojowica i gnojówka lub pasze, np. kiszonki i tak są gromadzone na terenie gospodarstwa prowadzącego chów zwierząt. Postawienie biogazowni tylko poprawia sytuację oddziaływania na środowisko, gdyż wymienione materiały są bezpośrednio wykorzystywane do fermentacji beztlenowej w biogazowniach.	Dodanie: Ust 5. Budowa biogazowni rolniczej nie jest rozbudową, przebudową, ani montażem opisanym w rozporządzeniu w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2019 poz 1839 z późn. zm.) opisaną w par. 2 ust 2 oraz par. 3 ust 2.,	Uwaga kierunkowo uwzględniona.
6.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 13. ust. 2.	Wpisanie do ustawy o nawozach i nawożeniu definicji produktu pofermentacyjnego w punkcie 10 b, może sugerować, że jest on rodzajem środka wspomagającego uprawę roślin. Tymczasem z zapisów Art. 13, ust 2 pkt a-c wynika, że produkt pofermentacyjny ma być traktowany jak inna substancja, niż środek wspomagający uprawę roślin. Definicja produktu pofermentacyjnego powinna być wprowadzona do ustawy o	Dodanie: Definicji produktu pofermentacyjnego do ustawy o nawozach i nawożeniu jako pkt. 11	Uwaga nieuwzględniona.

			nawozach i nawożeniu, jako punkt 11.		
7.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 13, ust 2 lit. b	<p>Jest: „innych surowców służących do produkcji biogazu niezagrażających zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11b” – niezrozumiałe odwołanie do art. 11 b.</p> <p>W art. 4 ust. 3 opiniowanej ustawy zapisano, że w drodze rozporządzenia stworzona zostanie lista substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, spełniających warunki określone w ust. 1, uwzględniające zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska. Brak konsekwencji w określeniu rodzaju substratów dopuszczonych do stosowania w biogazowniach rolniczych, o których jest mowa w ustawie o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych.</p>	Modyfikacja: uspójnienie określenia rodzaju substratów dopuszczonych do stosowania w biogazowniach rolniczych, o których jest mowa w ustawie o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych.	Uwaga kierunkowo uwzględniona.
8.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 13, ust. 4 lit. a	<p>Jest: „a) o zadeklarowanych przez producenta zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych w procesie produkcji biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a”.</p> <p>Wydaje się, że sama deklaracja</p>	<p>Uściślenie: Art. 13, ust. 4 lit. a „a) spełniający minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6 ustawy o nawozach i nawożeniu, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych w procesie produkcji biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a”.</p> <p>Uwaga w art. 10 pkt 6 należy dodać przed słowem</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.

			<p>producenta to zdecydowanie za mała kontrola jakości. Zawartość substancji organicznej i składników pokarmowych musi być potwierdzona wynikami badań wykonanych w uprawnionym laboratorium.</p>	<p>„nawozy” – „produkty pofermentacyjne i”.</p> <p>10 b powinno być pkt 11 (uwaga 3)</p>	
9.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 13, ust. 4 lit. b	<p>Jest: „b) o dopuszczalnych rodzajach zanieczyszczeń i wartościach tych zanieczyszczeń oraz o zadeklarowanych przez producenta zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a.”,</p> <p>Brak informacji o rodzajach zanieczyszczeń i dopuszczalnych limitach.</p> <p>Ponownie: że sama deklaracja producenta to za mała kontrola jakości produktu pofermentacyjnego.</p>	<p>Modyfikacja: „b) spełniający minimalne wymagania jakościowe, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 6 ustawy o nawozach i nawożeniu i nie zawierający zanieczyszczeń w ilości przekraczającej ich dopuszczalne wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ustawy o nawozach i nawożeniu, w przypadku produktów pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a.”,</p> <p>Uwaga w art. 10 pkt 6 należy dodać przed słowem „nawozy” – „produkty pofermentacyjne i”.</p> <p>10 b powinno być pkt 11 (uwaga 3)</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
10.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego		<p>W art. 22a pkt 2 ustawy o nawozach i nawożeniu mowa jest o zaleceniach dotyczących ograniczania emisji amoniaku z rolnictwa.</p> <p>Produkt pofermentacyjny charakteryzuje się odczynem zasadowym i dużym udziałem amonowej formy azotu w tzw. azocie ogólnym. Są to idealne warunki do powstawania amoniaku. W związku z powyższym zarówno w trakcie</p>	<p>Modyfikacja pkt 3) i 4): „3) technik rozprowadzania nawozów i produktów pofermentacyjnych ograniczających emisję amoniaku; 4) sposobów przechowywania nawozów i produktów pofermentacyjnych ograniczających emisję amoniaku;”</p>	Uwaga nieuwzględniona wykraczająca poza cel ustawy.

			<p>magazynowania, jak i aplikacji na pole produktu pofermentacyjnego może dochodzić do emisji amoniaku.</p> <p>Można zatem rozważyć wprowadzenie w punkcie 3 i 4 art. 2 2a pkt 2 ustawy o nawozach i nawożeniu słów „i produktów pofermentacyjnych”.</p>		
11.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 13. pkt 16 b 2)	<p>Jest „spełniania przez produkty pofermentacyjne wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, przeprowadzane na podstawie badań parametrów chemicznych i biologicznych wykonywanych w okręgowych stacjach lub w innych akredytowanych laboratoriach;”</p> <p>Laboratoria należące do uczelni wyższych są wyposażone w odpowiedni sprzęt i posiadają wykwalifikowaną kadrę co pozwala na wykonywanie badań parametrów chemicznych i biologicznych produktów pofermentacyjnych. Niestety zazwyczaj nie są laboratoriami akredytowanymi ze względu na fakt, że odbywają się w nich zajęcia ze studentami.</p> <p>Dopisanie w art. 30 ust. 2 pkt 2 laboratoriów uczelni wyższych pozwoli</p>	<p>Dodanie:</p> <p>„spełniania przez produkty pofermentacyjne wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, przeprowadzane na podstawie badań parametrów chemicznych i biologicznych wykonywanych w okręgowych stacjach, akredytowanych laboratoriach lub w innych laboratoriach posiadających udokumentowane doświadczenie, tj. laboratoriach należących do uczelni wyższych”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, z uwagi na konieczność zachowania jednolitych standardów badań.</p>

			tym jednostkom na nawiązanie współpracy z biogazowniami rolniczymi, co może zwiększyć postęp naukowy w zakresie optymalizacji produkcji biogazu rolniczego, biometanu i zagospodarowania produktów pofermentacyjnych..		
12.	Instytut Inżynierii Mechanicznej, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego	Art. 14 pkt 2.	<p>Uznanie wszystkich substratów do produkcji biogazu rolniczego za produkty uboczne może doprowadzić do sytuacji, w której przy okazji zlikwidowany będzie obowiązek pasteryzacji odpadów kategorii III i sterylizacji odpadów kategorii II.</p> <p>W art. 15 pkt 1 podano nową definicję biogazu rolniczego, która ma zostać wprowadzona do ustawy o odnawialnych źródłach energii. Zgodnie z tą definicją biogaz rolniczy może być produkowany np. z przeterminowanej żywności (w domyśle także z przeterminowanych wędlin i mięsa). W aktualnie obowiązującym prawie przeterminowana żywność jest odpadem kategorii III, którego zastosowanie w biogazowni wymaga wcześniejszej pasteryzacji.</p> <p>Proponowana zmiana w opiniowanej ustawie pozwala traktować substrat jako produkt uboczny, a zatem przestaje on być (w podanym przykładzie) odpadem kategorii II.</p> <p>Bardzo ryzykowana propozycja!</p>	Do dyskusji – ryzykowna propozycja z punktu widzenia bezpieczeństwa	Uwaga niezasadna. Lista substratów do biogazowni zostanie określona w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 4 ust. 3.

13.	PSE S.A.	Art. 5 ust. 1	<p>PSE S.A. proponuje dodanie po punkcie 2) punktu 3). W przypadku posadowienia na nieruchomości sieci elektroenergetycznej najwyższych napięć i woli posadowienia bezpośrednio pod przewodami lub w ich bezpośrednim sąsiedztwie biogazowni materializuje się realne zagrożenie życia i zdrowia ludzi bądź wystąpienia szkody materialnej o dużych rozmiarach w przypadku potencjalnej awarii. Należy mieć na uwadze, iż jednym z podstawowych zadań biogazowni jest wytwarzanie energii elektrycznej, biogazu rolniczego i biometanu z gazu rolniczego, co w przypadku z kontaktem z linią najwyższego napięcia stwarza realne zagrożenie.</p>	<p>Propozycja brzmienia punktu 3) w art. 5 ust. 1 projektu ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych:</p> <p>„3) uzgodnienie lokalizacji zamierzenia inwestycyjnego w zakresie biogazowni rolniczych z operatorem systemu przesyłowego określonym w ustawie Prawo Energetyczne, jeśli na nieruchomości objętej wnioskiem zlokalizowana jest infrastruktura przesyłowa.”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.</p>
14.	PSE S.A.	Art. 12 pkt 2	<p>PSE S.A. zgłasza uwagę do ust. 1 w art. 64ab)</p> <p>Brak przymiotu strony względem podmiotów, które posiadają ograniczone prawa do nieruchomości lub inne prawa trwale ograniczające władztwo nad nieruchomością (np. decyzja z art. 124 ustawy o gospodarce nieruchomościami), na której planowana jest budowa biogazowni rolniczej, sprawi iż nie będzie po ich stronie świadomości toczącego się postępowania jak również nie będą miały możliwości czynnego w nim udziału. Pozbawione zostaną tym samym możliwości zapoznania się z</p>	<p>Propozycja brzmienia ust. 1 w art. 64ab ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:</p> <p>„Art. 64ab.</p> <p>1. Stroną postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jest wyłącznie wnioskodawca, podmioty, którym przysługują ograniczone prawa rzeczowe względem nieruchomości lub inne prawa trwale ograniczające własność nieruchomości oraz właściciele i użytkownicy wieczysti nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać.”.</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

			aktami sprawy oraz złożenia środka zaskarżenia w przypadku wydania rozstrzygnięcia niezgodnego z prawem lub naruszającego ich interesy.		
15.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 1 ust. 1	<p>Proponujemy rozszerzenie zakresu obowiązywania ustawy o preferencyjne stosowanie także w stosunku do postępowania w sprawie wydania:</p> <ul style="list-style-type: none"> – decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, – decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego – zgody wodnoprawnej, – pozwolenia na budowę, – pozwolenia na użytkowanie <p>W tym zakresie należałoby również zgłosić ogólny postulat wskazujący, że docelowo sektor biogazu i biometanu powinien być objęty ułatwieniami w zakresie pozyskania decyzji środowiskowej i wyłączeniem konieczności jej uzyskania dla instalacji do 10 mln m³/rok biometanu. Oczywiście wymagałoby to zmiany odpowiednich jednostek redakcyjnych Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, a nie w analizowanym projekcie ustawy, natomiast w ramach szerszej dyskusji na temat ułatwień w procesie inwestycyjno-budowlanym umożliwiającym rozwój</p>	<p>W odniesieniu do tych decyzji, należy przyjąć rozwiązania zmierzające do umożliwienia jak najszybszego wykonania ich przez wytwórcę oraz skrócenia czasu uzyskania przez te decyzje przymiotu ostateczności i prawomocności. W tym zakresie postuluje się wprowadzenie szczególnych unormowań proceduralnych, które wyznaczałby organowi prowadzącemu dane postępowanie wiążący termin na rozstrzygnięcie danej sprawy (np. 90 dni od dnia złożenia kompletnego wniosku) tak, aby dać inwestorom gwarancję sprawnego procedowania spraw dotyczących inwestycji w instalacje biometanowe.</p> <p>W tym zakresie kluczowe będzie też zabezpieczenie terminowości uzyskania stosownych uzgodnień, opinii, zgód itp. innych organów zaangażowanych w proces wydania danej decyzji administracyjnej (w szczególności Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska w przypadku decyzji środowiskowych). Postuluje się zatem, aby brak wyrażenia stosownego stanowiska w sprawie przez organ współdziałający w wyznaczonym terminie np. 14 dni traktowane było jako brak zastrzeżeń do wniosku o wydanie stosownej decyzji (wykorzystanie koncepcji tzw. milczącej zgoda organu w przypadku niedochowani terminu).</p> <p>W celu wyegzekwowania przestrzegania wskazanych powyżej szczególnych terminów na przeprowadzenie stosownego postępowania albo</p>	Uwaga kierunkowo uwzględniona.

			biogazowni rolniczych postulat ten z pewnością powinien się pojawić.	odwołania od danej decyzji byłby one zabezpieczone odpowiednią administracyjną karą pieniężną w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.	
16.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 3	<p>Postulujemy, aby preferencyjnymi rozwiązaniami przewidzianymi w tej ustawie objęte były wszystkie podmioty zainteresowane inwestycjami w biogazownie rolnicze, przynajmniej na obecnym etapie rozwoju tego rynku.</p> <p>Obecny zapis uniemożliwia skorzystanie z preferencyjnych rozwiązań podmiotom które na tym etapie mają szanse kształtować rynek biometanu (w tej grupie są przedsiębiorstwa z sektora rafineryjno-paliwowego, które realizując NCW będą stymulowały rynek biogazowy/biometanowy, jak również inni producenci np. biokomponentów).</p>	Proponujemy usunięcie z ustawy projektowanego art. 3 i dostosowanie pozostałych przepisów projektu w tym zakresie.	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
17.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 3 ust. 1 pkt 7) projektu ustawy	Przepis wymaga doprecyzowania w zakresie w jakim nie odnosi się tylko do udziałów, co literalnie można zinterpretować jako ograniczenie wyłącznie do części spółek. Ponadto dopuszczalne powinno być założenie spółki, w której tylko część akcji lub udziałów będą posiadać inne podmioty uprawnione. Umożliwi to szerszą współpracę podmiotów zainteresowanych rozwojem rynkiem biogazu i biometanu w Polsce.	Proponujemy modyfikację Art. 3 w ust. 1 pkt 7) 1. Podmiotem uprawnionym do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych zgodnie z przepisami ustawy jest podmiot: (...) 7) będący spółką handlową, w której akcje lub udziały posiada przynajmniej jeden z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1–6.	Uwaga uwzględniona.
18.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 4 ust. 1 pkt 1) projektu ustawy	Zakresem ustawy powinny być objęte także instalacje biogazowe, które będą lokalizowane na nieruchomościach, do	Art. 4 ust. 1 pkt 1): zlokalizowanej na nieruchomości, do której tytuł prawny posiada podmiot uprawniony prowadzący	Uwaga uwzględniona.

			których podmiot uprawniony posiada inny tytuł prawny niż tylko prawo własności.	gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej.	
19.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 4 ust. 1 pkt 1) projektu ustawy	W kwestii pochodzenia części substratów z gospodarstwa lub działalności - nie zostały przewidziane rozwiązania na wypadek np. załamania rynku, klęsk żywiołowych, gdy dany producent ograniczy produkcję. Czy i w jaki sposób podlegać będzie to weryfikacji, w jakich ramach czasowych.		Uwaga niezasadna.
20.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 4 ust. 1 pkt 2) lit. a projektu ustawy	Zakresem ustawy powinny być objęte instalacje, których przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii elektrycznej co najmniej do 5 MW. Zwiększenie dopuszczalnej mocy instalacji jest uzasadnione w szczególności wprowadzonym w projektowanym art. 4 ust. 2 sposobem liczenia tej mocy jako sumę wszystkich instalacji, do których tytuł prawny posiadają określone w tym przepisie podmioty.	Propozycja modyfikacji Art. 4 ust. 1 pkt 2) lit. a:a a) energii elektrycznej – łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 5 MW,	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
21.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 4 ust. 1 pkt 2)	Nieprecyzyjnie zostały opisane limity. Nie są adekwatne do sytuacji, gdy biometanownia np. skraplająca będzie działać w modelu wyspowym (na potrzeby procesów będzie wykorzystywać prąd i ciepło z kogeneracji - czy przekroczenie jednego z limitów będzie ją dyskwalifikować).	Propozycja dodania w Art. 4 ust. 4 o treści: W przypadku instalacji, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit c) i d) do spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 nie uwzględnia się mocy zainstalowanej elektrycznej oraz mocy zainstalowanej cieplnej urządzeń służących do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła na potrzeby procesu wytwarzania. biogazu rolniczego lub biometanu.	Uwaga niezasadna, wykraczająca poza cel ustawy.
22.	Polska	Art. 4 ust. 1 pkt 3)	Postuluje się rezygnację z dodatkowego	Propozycja przeformułowania Art. 4 ust. 1 pkt 3):	Uwaga

	Organizacja Biometanu		obostrzenia eliminującego część substratów możliwych do wykorzystania przy produkcji biogazu rolniczego. Wobec braku listy dalsze uwagi będą możliwe do przedstawienia po zaproponowaniu jej projektu.	3) w której do wytwarzania biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego wykorzystuje się wyłącznie substraty określone w art. 2 ust. 2 ustawy o odnawialnych źródłach energii.	niewzględzona, wykracza poza cel ustawy.
23.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 5 ust. 1	Proponujemy potraktowanie inwestycji w instalacje biogazowe/biometanowe jako inwestycje celu publicznego.	Propozycja dodania w Art. 5 ust. 5 o treści: 5. Inwestycje w zakresie biogazowni rolniczych są inwestycjami celu publicznego w rozumieniu przepisów o gospodarce nieruchomościami.	Uwaga niewzględzona, wykracza poza cel ustawy.
24.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 6 ust. 1	Proponuje się usunięcie z art. 6 ust. 1 fragmentu wprowadzającego błędne przekonanie lub poddające w wątpliwość dotychczasową praktykę, że tereny przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele produkcyjne umożliwiają lokalizację biogazowni rolniczych dopiero po wprowadzeniu art. 6 ust. 1 Zgodnie z aktualnym stanem prawnym zarówno w praktyce inwestycyjnej jak i w judykaturze nie budzi większych wątpliwości fakt, że tereny przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przeznaczone na cele przemysłowe lub produkcyjne umożliwiają również lokalizację instalacji OZE wytwarzających energię elektryczną lub paliwa gazowe.	Propozycja modyfikacji art. 6 ust. 1.: Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją umożliwia również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, chyba że: (...)	Uwaga niezasadna.
25.	Polska Organizacja Biometanu	art. 6 ust. 1 pkt 2)	Proponujemy zlikwidowanie limitu 1 ha lub zmianę wskazanego w tym punkcie areалу do poziomu 10 ha.	Proponujemy całkowite usunięcie z projektu ustawy art. 6 ust. 1 pkt. 2) albo jego następującą zmianę: 2) powierzchnia gruntów rolnych, planowanych do	Uwaga niewzględzona, wykracza poza cel

			Ograniczenie do 1 ha uniemożliwi inwestycje biometanowe (konieczność zabezpieczenia stref EX, linii UPPZ, odrębnych ścieżek), zwłaszcza że również wchodzi w to place składowe. Limit 1 ha powoduje, że de facto zapis staje się martwy, bo każda biogazownia, a w szczególności biometanownia, o mocy maksymalnej wskazanej w innych przepisach tej samej ustawy wymaga zdecydowanie większej powierzchni niż tylko 1 ha dla jej prawidłowego posadowienia i użytkowania.	przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 10 ha;	ustawy.
26.	Polska Organizacja Biometanu	art. 7 ust. 1	Proponujemy skrócenie okresu 10 lat przewidzianego w projekcie do lat 5. Projektowany przepis znacząco ogranicza swobodę działalności gospodarczej. Taki okres znacząco podnosi ryzyko biznesowe przedsięwzięcia – zwłaszcza w obecnych dynamicznych czasach. Jednocześnie preferencyjne traktowanie inwestycji określonych w projekcie ustawy, mimo że w sposób istotny ułatwia przeprowadzenie tej inwestycji, może okazać się niewystarczającą zachętą dla inwestorów w przypadku utrzymania tak długiego okresu zakazu wykonywania innych działalności.	Propozycja modyfikacji Art. 7 ust. 1: 1. W okresie 5 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego.	Uwaga uwzględniona.
27.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 7	Przepisy dotyczące okresu trwałości inwestycji w biogazownię rolniczą (art. 7) powinny zostać zmienione w sposób	Proponujemy przynajmniej zmianę w Art. 7 ust. 2 pkt 1) poprzez wykreślenie zapisu w części: 1) zbyciu biogazowni rolniczej lub oddaniu jej	Uwaga nieuwzględniona.

umożliwiający wykorzystanie różnych modeli biznesowej współpracy pomiędzy różnymi podmiotami specjalizującymi się w określonych działalnościach gospodarczych. Obecne brzmienie wyklucza wykorzystanie modelu biznesowego, w którym podmiot uprawniony dysponuje prawem własności instalacji biogazowni rolniczej oraz gruntów, na których jest posadowiona, ale biogazownię chciałby oddać w dzierżawę innemu przedsiębiorstwu, które zajmuje się tym profesjonalnie. Wątpliwa wydaje się możliwość zawierania umowy typu O&M na profesjonalne usługowe zarządzanie instalacją i wymaga się zarządzania bezpośrednio przez właściciela (co jest procesem skomplikowanym i rolnik mógłby uzyskać znaczące korzyści z przekazania instalacji profesjonalnej firmie). Takie rozumienie będzie ograniczające dla rozwoju rynku świadczenia usług profesjonalnych w obszarze biogazu oraz biometanu i będzie wymagało posiadania tych kompetencji przez każdego z właścicieli odrębnie.

W przypadku instalacji biometanowych ograniczony jest model współpracy – rolnik będzie musiał sfinansować całość inwestycji ponieważ rozwiązania polegające na użyczeniu np. modułu skraplania czy oczyszczania biogazu do

~~w posiadanie~~innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony, z zastrzeżeniem ust. 3 pkt 2)

biometanu nie są dopuszczone (kooperacja).

Dodatkowo, w obecnym brzmieniu przepisów nie przewiduje się modelu “hybrydowego”, gdzie właściciel biogazowni może dzierżawić część gruntu oraz instalacji pod instalację do upgradingu będącą własnością innego podmiotu, który kupowałby biogaz od wytwórcy i na miejscu przetwarzał go do biometanu, bioCNG, bioLNG.

Ponadto, art. 7 nie daje przestrzeni do prowadzenia działalności w zakresie:

- wytwarzania i sprzedaży biogenicznego CO₂;
- usługowego wykorzystywania ciepła z kogeneracji;
- wytwarzania biowodoru (w procesie fermentacji);
- posadowienia w ramach instalacji dodatkowych źródeł OZE, które generowałyby energię elektryczną i wprowadzały ją do systemu elektroenergetycznego.

Zapisy o zbywaniu biogazowni wyłącznie podmiotom spełniających warunek Art. 3.1, zawęża ilość podmiotów które mogą zakupić instalacje co może mieć wpływ na cenę (istotne ryzyko inwestora, który z jakiś powodów będzie chciał się pozbyć biznesu biogazowego – to że względu na

			ograniczenie podmiotów mogących zakupić instalacje może spowodować że nie otrzyma on ceny rynkowej).		
28.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 7 ust. 3 pkt 2)	Przepis ten powinien przewidywać ochronę rolnika w sytuacji, gdy z przyczyn obiektywnych nie jest w stanie spełniać warunków albo kontynuować prowadzenia biogazowni rolniczej. Przewidziane w tym przepisie powierzenie innemu podmiotowi uprawnionemu (o ile taki się znajdzie i zapewni warunki rynkowe) na 12 miesięcy przedłużone do 24 miesięcy, stanowi rozwiązanie tymczasowe. Powiązane powinno to być z możliwością zbycia w wyjątkowych sytuacjach albo powierzenia na dany okres czasu co najmniej 36 miesięcy podmiotowi, który nie spełnia warunków związanych z działalnością rolniczą, ale daje gwarancję należytego prowadzenia instalacji z zachowaniem przepisów ustawy.	Propozycja modyfikacji ostatniego zdania w Art.. 7 ust. 3 pkt 2): 2) Dyrektor Generalny KOWR wyznacza podmiotowi prowadzącemu biogazownię rolniczą, spełniającą warunki określone w art. 4 ust. 1, termin nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia, w którym przestał spełniać te warunki, na powierzenie prowadzenia instalacji innemu podmiotowi uprawnionemu. W szczególnie uzasadnionych przypadkach Dyrektor Generalny KOWR może: i. wydłużyć pierwotny termin. Łączny okres wydłużenia terminu nie może być dłuższy niż 12 miesięcy od dnia upływu pierwotnego terminu. ii. gdy pozyskanie podmiotu uprawnionego zapewniającego podmiotowi prowadzenie biogazowni rolniczej jest utrudnione lub nie oferuje on godziwych warunków prowadzenia lub nabycia biogazowni rolniczej – wyrazić zgodę na powierzenie prowadzenia biogazowni rolniczej w sposób spełniający wymagania ustawy na zasadach w niej określonych innemu podmiotowi przez okres nie dłuższy niż _____ z możliwością przedłużenia o okres _____ lub wyrazić zgodę na zbycie biogazowni rolniczej takiemu podmiotowi.	Uwaga niezasadna.
29.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 8 ust. 1	Brak spójności z art. 4. ust. 1, gdzie teoretycznie jest możliwość zainstalowania mocy do 3,5 MWe	Propozycja modyfikacji Art. 8 ust. 1: Podmiot uprawniony ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej	Uwaga niezasadna.

			<p>natomiast w niniejszym zapisie jest mowa o 2 MWe, co oznaczałoby, że przyłączenie instalacji 2,01 MWe następowałoby już standardową ścieżką.</p>	<p>elektrycznej nie większej niż 3,5 MW do sieci elektroenergetycznej informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą warunków określonych w art. 4 ust. 1.</p> <p>Zmiana ta powinna być spójna ze zmianą art. 7 ust. 8e pkt 1 ustawy – Prawo energetyczne zawierającego wyłączenie dla instalacji, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 2 lit a) ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych.</p>	
30.	Polska Organizacja Biometanu	art. 9 ust. 1	<p>Proponujemy zmniejszenie wysokości kar administracyjnych. Termin na poinformowanie Dyrektora KOWR o zaprzestaniu spełniania określonych w projekcie ustawy warunków jest stosunkowo krótki, stąd kara administracyjna za jego przekroczenie powinna być proporcjonalnie niższa. Wysoka kara administracyjna w tym zakresie stanowić może czynnik skutecznie odstrasżający potencjalnych inwestorów.</p>	<p>Art. 9 ust. 1: Kto wbrew obowiązkowi określone w art. 7 ust. 3 nie poinformował Dyrektora Generalnego KOWR w terminie o tym, że przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 1000 zł.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

31.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 11 pkt 1) projektu ustawy	Proponujemy zwiększenie wskazanego w pkt 3a zmienianej ustawy areалу do poziomu 10 ha i wykreślenie warunku, że wchodzą one w skład gospodarstwa rolnego.	Propozycja zmiany brzmienia art. 11 ust. 1: „3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia jest nie większa niż 10 ha i wchodzą one w skład gospodarstwa rolnego;”;	Uwaga nieuwzględniona
32.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 12	Proponujemy zabezpieczenie zastosowania się przez organ administracji do terminu wydania decyzji o warunkach zabudowy określonego w przepisach projektowanej ustawy poprzez nałożenie na ten organ kary pieniężnej w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki.	Propozycja nowej jednostki redakcyjnej: Art. 12 ust. 5 W przypadku niewydania przez właściwy organ decyzji o warunkach zabudowy w terminie, o którym mowa w ust. 1, organ wyższego stopnia wymierza temu organowi, w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie, karę w wysokości 1000 zł za każdy dzień zwłoki. Wpływy z kar stanowią dochód budżetu państwa.	Uwaga nieuwzględniona, konieczność zapewnienia spójności przepisów.
33.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 13 pkt 5) Projektu ustawy dotyczący dodania art. 9a do ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu	Proponujemy wykreślenie przepisu wraz z likwidacją sankcji z nim związanej. Możliwość konfekcjonowania produktu pofermentacyjnego zwiększa możliwości jego wykorzystania i znacząco poszerza liczbę potencjalnych klientów dla takiego produktu a co za tym idzie możliwość uruchomienia kolejnego strumienia przychodów biometanowni. Pozostawienie proponowanego brzmienia przepisu może doprowadzić	Proponujemy usunięcie projektowanego art. 13 pkt 5)	Uwaga nieuwzględniona.

			do ograniczenia wykorzystania produktów pofermentacyjnych - nie zawsze podmiot zarządzający biogazownią rolniczą będzie w stanie sprzedać produkt pofermentacyjny wszystkim gospodarstwom rolnym w pobliżu. Jeżeli na rynku pojawią się podmioty zainteresowane zakupem produktów pofermentacyjnych, a następnie ich dystrybucją, oraz takim, które mają wiedzę technologiczną dotyczącą jego wykorzystania, zakaz konfekcjonowania działa na szkodę.		
34.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 13 pkt 6)	<p>Postuluje się rezygnację z dodatkowego obostrzenia eliminującego część substratów możliwych do wykorzystania przy produkcji biogazu rolniczego, które następnie mogą być przekształcone w produkt pofermentacyjny</p> <p>Istotne jest określenie w drodze rozporządzenia dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń w produktach pofermentacyjnych. Wobec braku listy dalsze uwagi będą możliwe do przedstawienia po zaproponowaniu jej projektu.</p>		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
35.	Polska Organizacja Biometanu	Art. 14	<p>Postuluje się rezygnację z dodatkowego obostrzenia eliminującego część substratów możliwych do wykorzystania przy produkcji biogazu rolniczego, które następnie mogą być uznane za produkt uboczny</p>	<p>Propozycja przeformułowania Art. 14: Art. 14. W ustawie z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r. poz. 699, 1250, 1726, 2127 i 2722 oraz z 2023 r. poz. 295) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. Przepisów ust. 1–4 nie stosuje się do przedmiotów lub substancji, które spełniają</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			<p>Wobec braku listy ewentualnych substratów, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 3) dalsze uwagi będą możliwe do przedstawienia po zaproponowaniu jej projektu.</p>	<p>warunki uznania za produkt uboczny, stanowiących:</p> <p>1) produkty przetworzenia drewna, takich jak: kora, strużyny, odziomki pomanipulacyjne, wałki połuszcarskie, trociny, wióry, zrębki, zrżyny, szczapy i inne pochodzące z przetworzenia tych produktów, w tym brykiety i pelety, stanowiących mechanicznie przetworzony naturalny surowiec drzewny niezawierający jakichkolwiek innych substancji;</p> <p>2) substraty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), wykorzystywane do produkcji biogazu w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687) lub biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 tej ustawy.”.</p>	
36.	Polska Organizacja Biometanu	Dodatkowa jednostka redakcyjna	<p>Proponuje się, aby stosownemu przyspieszeniu podlegały również ewentualne postępowania sędowo-administracyjne w sprawach dotyczących decyzji administracyjnych służących realizacji inwestycji w zakresie instalacji biometanowych.</p>	<p>W tym zakresie proponuje się, aby do tego rodzaju postępowań stosować przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329 i 655), z wyłączeniem art. 61 § 3 tej ustawy, a dodatkowo także z tym zastrzeżeniem, że:</p> <p>1) przekazanie akt i odpowiedzi na skargę następuje w terminie 15 dni od dnia otrzymania skargi;</p> <p>2) skargę rozpatruje się w terminie 30 dni od dnia otrzymania akt wraz z odpowiedzią na skargę.</p> <p>Co więcej, termin rozpatrzenia skargi kasacyjnej od wskazanych decyzji administracyjnych, wynosiłby 3 miesiące od dnia jej wniesienia.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

37.	Polska Organizacja Biometanu	Dodatkowa jednostka redakcyjna	Ze względu na możliwość nieuzasadnionego blokowania potencjalnych inwestycji, kluczowe wydaje się również ograniczenie możliwości udziału tworzonych ad hoc organizacji społecznych, których jedynym celem byłoby opóźnianie inwestycji w instalacje biometanowe.	W celu wyeliminowania tego rodzaju ryzyk proponuje się, aby w postępowaniach w przedmiocie wydania wskazanych powyżej decyzji, przepis art. 31 Kodeksu postępowania administracyjnego znajdował zastosowanie jedynie do organizacji społecznej, która została wpisana do właściwego rejestru co najmniej rok przed wystąpieniem przez tę organizację z żądaniem dopuszczenia jej do udziału w postępowaniu. Proponowana regulacja potwierdzałaby rzeczywisty charakter tego rodzaju organizacji, która od dłuższego czasu byłaby zaangażowana w dbanie o zrównoważony rozwój, z uwzględnieniem kwestii środowiskowych.	Uwaga niezasadna, postulat zawarty w projekcie.
38.	Polska Organizacja Biometanu	Dodatkowa jednostka redakcyjna	Proponuje się zgodnie z postulatami POB w stosunku do instalacji biometanowych nie stosować ustaw z dnia 11.04.2003 r o kształtowaniu ustroju rolnego i z dnia 3.02.1995 r o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	Propozycja dodania w Art. 1 w ust. 2 punktu 5) o treści: 5) w odniesieniu do instalacji służącej do wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 kwietnia 2023 r. o kształtowaniu ustroju rolnego i ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych.	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
39.	Polska Organizacja Biometanu	Dodatkowa jednostka redakcyjna	Proponuje się uwzględnić możliwość budowy lub rozbudowy sieci gazowej w oparciu o realizowane instalacje biometanowe i objęcie ich unormowaniami zawartymi w ustawie z dnia 24.04.2009 o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
40.	PKN Orlen S.A.	Art. 3	W naszej ocenie przy obecnym, niskim zaawansowaniu rozwoju rynku biogazu i biometanu w Polsce preferencyjne		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel

			rozwiązania powinny dotyczyć jak najszerszego zakresu podmiotów, aby zwiększyć tempo jego rozwoju. Wnioskujemy o usunięcie Art. 3 w całości (pojęcie „podmiotu uprawnionego”) wraz z konsekwencjami dla dalszej części projektu ustawy.		ustawy.
41.	PKN Orlen S.A.	Art. 4 ust. 1 pkt 1)	Zapis nieprecyzyjnie odnosi się do wymogu wykorzystania substratu dostępnego lokalnie [„część substratów”], a zapis ten determinuje uprawnienie do zastosowania przepisów ustawy; Brak dookreślenia co dzieje się w sytuacji ograniczenia skali produkcji w danym gospodarstwie, na którego terenie będzie funkcjonował zakład lub zmiany jego profilu produkcji na taki, który nie zapewni żadnych substratów. Podobnie ogólnikowo zagadnienie jest potraktowane w uzasadnieniu [„w każdym przypadku przynajmniej część wykorzystywanej w instalacji biomasy musi pochodzić z miejscowego gospodarstwa rolnego lub zakładu przetwórstwa rolno – spożywczego, na którym znajduje się instalacja.”]	„1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5;”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
42.	PKN Orlen S.A.	Art. 4 ust. 1 pkt 2) lit. a)	W kontekście proponowanego brzmienia Art. 4 ust. 2, uważamy za uzasadnione zwiększenie dopuszczalnego poziomu mocy instalacji co najmniej do wartości 5 MW.	„energii elektrycznej – łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 5 MW,”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

43.	PKN Orlen S.A.	Art. 4 ust. 1 pkt 2) lit. d)	<p>W naszej ocenie na obecnym etapie rozwoju rynku biogazu i biometanu w Polsce preferencyjne rozwiązania powinny dotyczyć wszystkich instalacji jakie mogą być zlokalizowane na obszarach wiejskich i przyczyniać się do ich rozwoju.</p> <p>Niniejsza uwaga jest spójna z uwagą nr 3 zarówno w kontekście jej odniesienia do brzmienia Art. 4 ust. 2, jak również w kontekście proponowanego poziomu wydajności instalacji objętej projektowanymi przepisami – wydajność 10 mln m³/rok biometanu odpowiada mocy zainstalowanej elektrycznej 5 MW.</p>	„biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 10 mln m ³ ;”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
44.	PKN Orlen S.A.	Art. 6 ust. 1 pkt 2)	W naszej ocenie ograniczenie powierzchni do 1ha jest niekompatybilne z intencją ustawodawcy określoną w Art. 4, dotyczącą dopuszczalnych mocy instalacji.	„2) powierzchnia gruntów rolnych, planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 3 ha;”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
45.	PKN Orlen S.A.	Art. 7 ust. 3 pkt 2)	Bieżący zapis jest niepełny ponieważ nie wskazuje co dzieje się w sytuacji jeżeli podmiot nie dotrzyma terminu określonego przez Dyrektora Generalnego KOWR.	Po pkt 2) dodanie nowego punktu w brzmieniu: „3) W przypadku niedotrzymania ostatecznego terminu na powierzenie prowadzenia instalacji innemu podmiotowi uprawnionemu, Dyrektor Generalny KOWR z urzędu wykreśla wytwórcę z rejestru wytwórców biogazu rolniczego.”	Uwaga uwzględniona.
46.	PKN Orlen S.A.	Art. 8 ust. 1	<p>W naszej ocenie zapis jest niekompatybilny z intencją ustawodawcy określoną w Art. 4 odnośnie mocy elektrycznej zainstalowanej.</p> <p>Jednocześnie zaproponowany poziom mocy jest kompatybilny z uwagą nr 3.</p>	„Art. 8. 1. Podmiot uprawniony ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 5 MW do sieci elektroenergetycznej załącza do wniosku o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej oświadczenie o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą warunków określonych w art. 4 ust. 1.	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

47.	PKN Orlen S.A.	Art. 8 ust. 2	Zmiana redakcyjna, kompatybilna z uwagą nr 7.	„2. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o określenie warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej.”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
48.	PKN Orlen S.A.	Art. 9 ust. 1	W naszej opinii wskazana kara jest zdecydowanie za niska, a tym samym nieskuteczna w wymiarze prewencyjnym i powinna ulec podwyższeniu.	„1. Kto wbrew obowiązkowi określonymu w art. 7 ust. 3 nie poinformował Dyrektora Generalnego KOWR w terminie o tym, że przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 100 000 zł.”	Uwaga nieuwzględniona.
49.	PKN Orlen S.A.	Art. 11 pkt 1)	W naszej ocenie zaproponowane ograniczenie powierzchni do 1ha nie przyczyni się do przyspieszenia rozwoju sektora biogazu i biometanu w Polsce ponieważ określona powierzchnia jest zbyt mała na potrzeby instalacji biogazowych o mocy zainstalowanej elektrycznej powyżej 1 MW.	„3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia jest nie większa niż 5 ha i wchodzi one w skład gospodarstwa rolnego;”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
50.	PKN Orlen S.A.	Art. 13 pkt 2)	W naszej ocenie zapis tego punktu nie jest kompatybilny z intencją ustawodawcy dokonania modyfikacji listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, wyrażonej w Art. 4 ust. 3 niniejszego projektu ustawy. Z tego powodu należy założyć, że		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			aktualna lista substratów ulegnie modyfikacji przez co trudno odnieść się do kwestii pofermentu gdyż w treści ustawy mówi się o przeterminowanej żywności, o produktach z produkcji żywności; ponadto w kontekście zapisów art. 15 pkt 1 powstaje niejasność czy w grę wchodzi również odpady poubojowe - nie ma odniesienia do istotnych kwestii jak higienizacja czy pasteryzacja substratów i pofermentu.		
51.	PKN Orlen S.A.	Art. 13 pkt 5)	W naszej ocenie eliminacja możliwości konfekcjonowania produktu pofermentacyjnego nie przyczyni się do przyspieszenia rozwoju sektora biogazu i biometanu w Polsce, a jedynie ograniczy możliwości zbycia masy poprocesowej i stworzy dodatkową, nieuzasadnioną komplikację po stronie inwestora i/lub podmiotu prowadzącego instalację.	„po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu: „Art. 9a. 1. Produkt pofermentacyjny wprowadzany do obrotu zaopatrzuje się w dokument zawierający: (...)”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
52.	PKN Orlen S.A.	Art. 16 (nowy artykuł)	Ze względu na zdefiniowanie długości trwania procedury związanej z wydawaniem decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych dla biogazowni rolniczych jako jednej z głównych przeszkód dla rozwoju rynku biogazu i biometanu w Polsce w naszej ocenie uzasadnione jest wprowadzenie zapisów, które znacząco przyspieszą realizację inwestycji w tym zakresie.	W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (Dz.U.2019.1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko wprowadza się następujące zmiany: 1. W § 3. 1. pkt 47) otrzymuje brzmienie: „instalacje do produkcji paliw z produktów roślinnych, z wyłączeniem instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 5 MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego lub biometanu wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej;”	Uwaga kierunkowo uwzględniona.

53.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 3 ust. 1 pkt 2	<p>Dopuszczenie jako podmiotów uprawnionych do korzystania z uproszczonej procedury polskich spółek, których przedmiotem głównej działalności jest branża OZE.</p> <p>Obecne ograniczenie podmiotowe wykluczy większość podmiotów, których stać będzie na realizację biogazowni min. 1 MW oraz wykluczy wszystkie podmioty które będą w stanie zrealizować inwestycję z zakresu budowy biometanowni ze względu na know-how i wysokie koszty inwestycji a tym samym sprzeczne jest to z celem projektu, zawartym w „Uzasadnieniu” do ustawy: Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.</p>	<p>Art. 3 ust.1 pkt 2</p> <p>„2) o którym mowa w pkt 1, wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, będący osobą prawną, której przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej obejmuje wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego;”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.</p>
54.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 6 ust. 1	<p>Dopuszczenie jako podmiotów uprawnionych do korzystania z uproszczonej procedury polskich spółek, których przedmiotem głównej działalności jest branża OZE.</p> <p>Obecne ograniczenie podmiotowe wykluczy większość podmiotów, których stać będzie na realizację biogazowni min. 1 MW oraz wykluczy wszystkie podmioty które będą w stanie zrealizować inwestycję z zakresu budowy biometanowni ze względu na</p>	<p>Art. 6 ust. 1</p> <p>„1. (...) przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, (...).”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.</p>

			know-how i wysokie koszty inwestycji a tym samym sprzeczne jest to z celem projektu, zawartym w „Uzasadnieniu” do ustawy: Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.		
55.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 4 ust.1 pkt 1	Dopuszczenie jako podmiotów uprawnionych do korzystania z uproszczonej procedury polskich spółek, których przedmiotem głównej działalności jest branża OZE.	„1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej; ”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
56.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 4 ust.1 pkt 2 lit. d	Brak nieuzasadnionych ograniczeń dla pożądaných ekologicznych źródeł energii wpływających korzystnie dla środowiska i zapewniających gospodarkę obiegu zamkniętego. Naturalnym wolnorynkowym graniczeniem rozwoju biometanowni będzie dostępność surowców, które w przypadku ich niewykorzystania będą emitowały do atmosfery szkodliwe gazy cieplarniane. Ponadto wprowadzone ograniczenie jest sprzeczne z celem projektu, zawartym w „Uzasadnieniu” do ustawy: Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby	Wykreślenie art. 4 ust. 1 pkt 2 lit. d	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.		
57.	Green Genius sp. z o.o.	art. 4 ust. 2	<p>Brak nieuzasadnionych ograniczeń dla pożądaných ekologicznych źródeł energii wpływających korzystnie dla środowiska i zapewniających gospodarkę obiegu zamkniętego.</p> <p>Naturalnym wolnorynkowym graniczeniem rozwoju biometanowni będzie dostępność surowców, które w przypadku ich niewykorzystania będą emitowały do atmosfery szkodliwe gazy cieplarniane.</p> <p>Ponadto wprowadzone ograniczenie jest sprzeczne z celem projektu, zawartym w „Uzasadnieniu” do ustawy: Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.</p>	Wykreślenie art. 4 ust. 2	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
58.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 7	<p>Usunięcie treści art. 7 i art. 9.</p> <p>Brak nieuzasadnionych ograniczeń działalności wolnorynkowej jeśli budowa instalacji będzie pochodziła wyłącznie ze środków prywatnych. Pozostawienie takiego zapisu jest niepokojące i zniechęcające dla</p>	Wykreślenie art. 7 w całości	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			potencjalnych podmiotów rozważających przedmiotową inwestycję gdyż sami mogą nie być pewni opłacalności i obawiać się ewentualnych zdarzeń nieprzewidzianych, które uniemożliwią im prowadzenie inwestycji przez 10 lat.		
59.	Green Genius sp. z o.o.	art. 9	Usunięcie treści art. 7 i art. 9. Brak nieuzasadnionych ograniczeń działalności wolnorynkowej jeśli budowa instalacji będzie pochodziła wyłącznie ze środków prywatnych. Pozostawienie takiego zapisu jest niepokojące i zniechęcające dla potencjalnych podmiotów rozważających przedmiotową inwestycję gdyż sami mogą nie być pewni opłacalności i obawiać się ewentualnych zdarzeń nieprzewidzianych, które uniemożliwią im prowadzenie inwestycji przez 10 lat.	Wykreślenie art. 9 w całości	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
60.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 15 pkt 1 zmieniający art. 2 pkt 2 lit. b	Uwzględnienie możliwości pozyskiwania substratu z zakładów przemysłowych przetwarzających produkty spożywcze, które nie mają wprowadzonego rozdziału ścieków a jednocześnie ścieki komunalne stanowią śladowe ilości w całości ścieków.	„b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków lub <u>ścieki pozostałe stanowią poniżej 1% objętości wszystkich ścieków.</u> ”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
61.	Green Genius sp. z o.o.	Art. 17 ust. 3 pkt 1 lit. b	Usunięcie zapisu lub zmiana na minimum 4 ha.	Wykreślenie art. 17 ust. 3 pkt 1 lit. b albo następująca modyfikacja ww. przepisu:	Uwaga nieuwzględniona,

			Maksymalne moce założone w treści art. 4 ust. 1 pkt 2 wymagają terenu znacznie większego. Moc biogazowni 3,5 MW wymaga obszaru minimum 4 ha. Na obszarze 1 ha nie zmieści się biogazownia o mocy 1 MW z odpowiednim zapleczem surowcowym i ewentualna laguną na poferment.	„b) jeżeli powierzchnia użytku gruntowego, stanowiącego tereny przemysłowe, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekraczała w ewidencji gruntów i budynków 44 ha (440 000 m ²)”.	wykracza poza cel ustawy.
62.	Polska Izba Mleka	Uwaga ogólna	Powinna być dopuszczona możliwość oddawania do biogazowni rolniczych osadów ściekowych z zakładów przemysłowych wytworzonych w zakładowych oczyszczalniach ścieków z procesu oczyszczania ścieków technologicznych z procentowym udziałem domieszki osadów pochodzących ze ścieków sanitarnych np. maksymalnie 1 %.		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
63.	GK PGE	Art. 8	W odniesieniu do propozycji wprowadzenia obowiązku wydania warunków przyłączenia dla instalacji biogazowej do 2MW w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o przyłączenie zwracamy uwagę, że skrócenie tego terminu względem terminu 120-dniowego wynikającego z obecnego brzmienia ustawy – Prawo energetyczne nie jest zasadne. W praktyce skrócony termin może nie być wystarczający dla OSD do przeprowadzenia analizy wpływu przyłączenia danej instalacji do sieci na pracę tej sieci. Co ważne, instalacja o mocy 2MW może znacząco wpływać na pracę lokalnej sieci	Wykreślenie projektowanego przepisu	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			<p>(przekracza moc mikroinstalacji), ważne jest więc dokonanie dokładnej oceny możliwości jej przyłączenia.</p> <p>Zwracamy też uwagę, że przepis w żadnym przypadku nie może być interpretowany jako bezwzględny obowiązek wydania warunków przyłączenia, niezależnie od istnienia lub braku technicznych możliwości sieci. Nałożenie na przedsiębiorstwo energetyczne bezwzględnego obowiązku wydania warunków przyłączenia, bez zwracania uwagi na możliwości techniczne po stronie sieci, wywoła w wielu przypadkach trudne do przewidzenia negatywne skutki dla pozostałych użytkowników systemu elektroenergetycznego, w tym innych źródeł OZE wcześniej wybudowanych lub tych, którym wydano warunki przyłączenia. Przyłączenie źródła o mocy rzędu 2MW lokalizowanego w głębi sieci SN jest często bardzo problematyczne, mając na uwadze konieczność zachowania wymaganych parametrów jakościowych energii. Należy mieć na uwadze, że już obecnie w wielu miejscach, ze względu na techniczne warunki pracy sieci, możliwości przyłączania źródeł zostały wyczerpane.</p>		
64.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w	Tytuł	W ustawie jest mowa o biometanie, natomiast ustawa zgodnie z jej tytułem dotyczy biogazowni. Konieczne jest	USTAWA Z DNIA..... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych i biometanowni.	Uwaga nieuwzględniona.

	Tarnowie		uszczegółowienie pewnych zapisów.		
65.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 2	Biogazownia rolnicza to nie instalacja, w której powstaje biometan – należy wprowadzić odpowiednie, odrębne definicje	Art.2 Biogazownia rolnicza – instalacja odnawialnego źródła energii w rozumieniu art.2 pkt 13 ustawy z dnia 20 lutego 2005 o odnawialnych źródłach energii służąca do wytwarzania biogazu rolniczego, energii oraz ciepła z biogazu rolniczego, jak i nawozów pofermentacyjnych. Biometanownia – instalacja uszlachetniająca z mikrozanieczyszczeń, wody i innych szkodliwych substancji znajdujących się już w wytworzonym odnawialnym źródle energii – tu: biogazie rolniczym.	Uwaga nieuwzględniona.
66.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 2	W ustawie brak definicji biometanu	Art. 2 Biometan – odnawialne źródło energii powstałe w wyniku uszlachetnienia biogazu (rolniczego, wysypiskowego czy z oczyszczalni ścieków) do wartości spełniających normy dla gazu ziemnego	Uwaga niezasadna, objęta projektem ustawy.
67.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 3 ust. 1	Proponujemy rozszerzenie katalogu Podmiotów uprawnionych. Substratem jest również wywar gorzelniany	Art. 3. 1. Podmiotem uprawnionym do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych zgodnie z przepisami ustawy jest podmiot (...) 5a) będący producentem piwa...	Uwaga niezasadna, objęta projektem ustawy.
68.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 4 ust. 1	W całym procesie produktem końcowym nie jest biogaz tylko biometan – brak w ustawie wzmianek na ten temat	Art.4 ust. 1 Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej i biometanowni:	Uwaga niezasadna, objęta projektem ustawy.
69.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 4	Wytworzone ciepło podajemy w MW – więc może warto mówić o energii cieplnej. Proponujemy zamianę zapisów dotyczących „ciepła” na „energię cieplną”.		Uwaga nieuwzględniona, z uwagi na konieczność zapewnienia zbieżności z terminologią stosowaną w ustawie o OZE.

70.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 7.	<p>Proponujemy wydłużenie okresu funkcjonowania biogazowni/biometanowni do <u>co najmniej 15 lat</u>.</p> <p>Powyższe ramy czasowe będą wymagały uzgodnienia z Interesariuszami procesu konsultacji. Wydłużenie okresu funkcjonowania biogazowni pozwala na bardziej efektywne wykorzystanie wybudowanej infrastruktury biogazowni i operatorów systemów energetycznych. Doświadczenia części państw członkowskich UE pokazują, że przyjmuje się średni czas życia biogazowni/biometanowni na co najmniej 15 lat.</p> <p>W przypadku przyłączenia odbiorców biometanu (odbiorców gazu ziemnego), przedsiębiorstwa energetyczne zobligowane są do przyjmowania 20-letniego okresu zwrotu kapitału z inwestycji przyłączeniowych. Założeniem jest mitygacja ryzyka powstawania aktywów osieroconych po stronie operatorów systemów energetycznych (OSP/OSD).</p>	<p>Art. 7. 1. W okresie 10-15-20 (do uzgodnienia) lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego.</p>	Uwaga nieuwzględniona.
71.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 9 ust. 1.	<p>Wysokość opłaty karnej: 10 000 zł w odniesieniu do przychodów jakie generuje biogazownia jest stosunkowo niewielka, ponadto wskazane jest jej wyrażenie w wartości pieniężnej, która jest na bieżąco aktualizowana, np. w stosunku do wysokości minimalnego wynagrodzenia.</p>	<p>Art. 9. 1. Kto wbrew obowiązkowi określone w art. 7 ust. 3 nie poinformował Dyrektora Generalnego KOWR w terminie o tym, że przestał spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1, podlega karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł co najmniej 5-krotności (optymalnie 10-krotności – do uzgodnienia) minimalnego wynagrodzenia.</p>	Uwaga nieuwzględniona, z uwagi na konieczność zapewnienia zbieżności z systemowymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o OZE.
72.	Polska Spółka	Art.13 pkt 21)	Mając na uwadze poziom dochodów	Art. 13 pkt 21)	Uwaga

	Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie		biogazowni oraz zagrożenie dla środowiska, które może wynikać z wprowadzania do obrotu lub wykorzystania nawozów lub produktów pofermentacyjnych zawierających substancje niedopuszczalne/szkodliwe, wskazane jest zwiększenie minimalnej opłaty karnej oraz wyrażenie kwoty kary w odniesieniu do wartości pieniężnej która jest na bieżąco aktualizowana, np. do wysokości minimalnego wynagrodzenia.	art. 37 otrzymuje brzmienie: „Art. 37. Kto wprowadza do obrotu: 1) nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 lub art. 5, 2) produkty pofermentacyjne niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 – wycofuje je z obrotu na własny koszt oraz podlega karze pieniężnej w wysokości do 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, lub produkty pofermentacyjne, a w przypadku innej formy zbycia nawozów lub środków wspomagających uprawę roślin lub produktów pofermentacyjnych – do 100% wartości korzyści majątkowej, którą uzyskał lub którą mógłby uzyskać za wprowadzone do obrotu nawozy lub środki wspomagające uprawę roślin, lub produkty pofermentacyjne, jednak nie mniej niż 5000 zł.” 3-krotność minimalnego wynagrodzenia (optymalnie 5-krotność - do uzgodnienia).	niewzględniona, z uwagi na konieczność zapewnienia zbieżności z systemowymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o OZE.
73.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art.13 pkt 22) podpunkt a)	Mając na uwadze poziom dochodów biogazowni oraz zagrożenie dla środowiska, które może wynikać ze zmian wynikających z konfekcjonowania lub braku szczegółowych informacji o produkcie (brak możliwości prawidłowego dawkowania), wskazane jest zwiększenie minimalnej opłaty karnej oraz wyrażenie kwoty kary w odniesieniu do wartości pieniężnej, która jest na bieżąco aktualizowana, np. do wysokości minimalnego wynagrodzenia.	Art. 13 pkt 22) lit. a) w art. 37a: a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne: 1) konfekcjonuje te produkty lub 2) nie dołącza do danego produktu pofermentacyjnego dokumentu, o którym mowa w art. 9a ust. 2, lub 3) deklaruje nieprawdziwe informacje, o których mowa w art. 9a ust. 2 – podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 50 000 zł ” 3-krotność do 20-krotności minimalnego wynagrodzenia”	Uwaga niewzględniona, z uwagi na konieczność zapewnienia zbieżności z systemowymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o OZE.

74.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art.13. pkt 22) podpunkt b)	Mając na uwadze poziom dochodów biogazowni oraz zagrożenie dla środowiska, które może wynikać z wprowadzania do obrotu lub wykorzystania nawozów lub produktów pofermentacyjnych zawierających substancje niedopuszczalne/szkodliwe, wskazane jest zwiększenie minimalnej opłaty karnej oraz wyrażenie kwoty kary w odniesieniu do wartości pieniężnej, która jest na bieżąco aktualizowana, np. do wysokości minimalnego wynagrodzenia.	Art. 13 pkt 22) lit. b) b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Kto wprowadzając do obrotu produkty pofermentacyjne: 1) nie dopełnia obowiązków określonych w art. 3 ust. 4a–4c, 2) w których występują niedopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń lub zanieczyszczenia, które przekraczają dopuszczalne ich wartości określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11a, 3) wbrew obowiązkowi, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2 lub art. 37, nie wycofał danego produktu pofermentacyjnego wprowadzonego do obrotu – podlega karze pieniężnej w wysokości od 2 000 zł do 100 000 zł 3-krotności do 40-krotności minimalnego wynagrodzenia”	Uwaga nieuwzględniona, z uwagi na konieczność zapewnienia zbieżności z systemowymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o OZE.
75.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Art. 15.- Uwaga ogólna	Ze względu na dopuszczenie wykorzystania „produktów spożywczych przeterminowanych lub nieprzydatnych do spożycia” (tzw. Re-Food), wskazane jest ujęcie w przepisach w zakresie wymogów dot. składu (zanieczyszczeń) wytwarzanych w biogazowniach nawozów/polepszaczy gleby/ produktów pofermentacyjnych limitu zawartości plastiku – który może trafiać do komór fermentacyjnych i dalej do produktów pofermentacyjnych z opakowań produktów spożywczych na skutek niedokładnego oczyszczania w/w substratu w procesie jego przygotowania. Technologia przygotowania substratu		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			<p>typu Re-Food powinna uwzględniać oczyszczanie z tworzyw sztucznych.</p> <p>Wnioskujemy o wprowadzenie w przepisach limitów zawartości plastiku w wytwarzanych nawozach / produktach pofermentacyjnych, w wartościach zabezpieczających przed zanieczyszczeniem gleby odpadami w postaci plastiku.</p>		
76.	Polska Spółka Gazownictwa sp. z o.o. z siedzibą w Tarnowie	Dodanie nowego art. 16 i zmiana numeracji kolejnych artykułów.	<p>W celu ułatwień inwestycyjnych służących wprowadzeniu do sieci dystrybucyjnej biogazu lub biometanu, zgłaszamy postulat wprowadzenia do specustawy terminalowej przepisu o brzmieniu analogicznym do obecnego brzmienia art. 38 pkt 7) (przeznaczonego dla przyłączania do sieci dystrybucyjnej jednostek wytwórczych energii), tj. dodania do specustawy terminalowej art. 38 pkt 8): „operatora systemu dystrybucyjnego gazowego – budowa przyłączy i gazociągów stanowiących przyłączenia do systemu dystrybucyjnego gazowego instalacji do wytwarzania biogazu lub biometanu, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi”.</p> <p>W przypadku przyjęcia propozycji, numeracja kolejnych artykułów winna ulec przesunięciu.</p>	<p>Art. 16 W ustawie z dnia z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2021 r. poz. 1836) wprowadza się zmianę w art. 38 w pkt 7) poprzez zastąpienie kropki średnikiem i dodanie pkt 8) w brzmieniu:</p> <p>„8) operatora systemu dystrybucyjnego gazowego – budowa przyłączy i gazociągów niezbędnych do przyłączenia do systemu dystrybucyjnego gazowego instalacji do wytwarzania biogazu lub biometanu, wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi”.</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
77.	Opolski Związek Producentów Rolnych	art. 4 ust. 1 pkt 2) CO 2 – skraplanie jako koszt kwalifikowany	wnoszę o dodanie w po literze d) kolejnego punktu, tj e) skroplonego ciekłego dwutlenku węgla,	e) skroplonego ciekłego dwutlenku węgla,	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel

		inwestycji związanej z biogazownią			ustawy.
78.	Opolski Związek Producentów Rolnych	Art. 2 pkt 3)	Uzupełnienie art. 2 o zapis w tym produkcję warzywniczą pod osłonami.	gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333), w skład którego wchodzi zabudowa zagrodowa w rozumieniu art. 4 pkt 31 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409), w tym produkcję warzywniczą pod osłonami.	Uwaga już uwzględniona w projekcie.
79.	PTPiREE	Uwaga ogólna	W ostatnim czasie PTPiREE prowadziło rozmowy z MKiŚ dotyczące zmian prawnych w zakresie przyłączenia do sieci określonego typu biogazowni rolniczych – w związku z tym proponujemy skorelować oba projekty zmian prawnym.		Uwaga nieuwzględniona. Brak konkretnych propozycji.
80.	PTPiREE	Art. 8	Proponujemy, aby dla przejrzystości aktów prawnych, zapisy zawarte w art. 8 zostały przeniesione do ustawy Prawo energetyczne. Stąd proponujemy usunąć art. 8 oraz dodać odpowiednie zmiany w art. 7 ustawy Prawo Energetyczne.	W ustawie Prawo energetyczne w art. 7 ust 8g wprowadza się punkt 6) w brzmieniu: 6) 90 dni od dnia złożenia wniosku przez biogazownię rolniczą o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW, spełniającą warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, W ustawie Prawo energetyczne w art. 7 po ust 8g ⁷ wprowadza się ustęp 8g ⁸ w brzmieniu: 8g ⁸ Podmiot o którym mowa w art. 7 ust 8g pkt 6), ubiegający się o przyłączenie biogazowni rolniczej o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 2 MW do sieci elektroenergetycznej dołącza do wniosku o określenie warunków przyłączenia oświadczenie informuje	Uwaga uwzględniona.

				przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą warunków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych.	
81.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Dodanie nowego art. zawierającego zmianę w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553)	Jeżeli intencją Ustawodawcy było przyspieszenie procesu, m.in. przez wykluczenie w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej innych stron niż wymienione w art. 64ab. 1., to do ust. 3 należałoby dodać przepis o niestosowalności art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego. Udział organizacji społecznych, w tym ekologicznych jest wyłączony tylko w tych sprawach, w stosunku do których przepisy wprost przewidują taki wyjątek, wyrażony w stwierdzeniu, iż w danej sprawie nie stosuje się art. 31 KPA.	W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553) wprowadza się następujące zmiany: po art. 64a dodaje się art. 64ab. „Art. 64ab. ust. 3. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 10 i art. 79a i art. 31 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.	Uwaga niezasadna, postulat zawarty w projekcie.
82.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Art. 8 ust. 2	W myśl Art. 8 ust. 2 Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej. W przepisie brak rozwiązań dot. sytuacji, w której przedsiębiorstwo energetyczne nie będzie miało możliwości technicznych na przyłączenie danej	Odmawiając wydania warunków przyłączenia lub w sposób istotny zmniejszając moc przyłączeniową przedsiębiorstwo energetyczne powinno być zobowiązane do udokumentowania braku możliwości, a nie tylko stwierdzenia tego faktu.	Uwaga nieuwzględniona.

			mocy.		
83.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Art. 3. ust 1. pkt 7)	Wątpliwości w powyższym punkcie budzi brak dokładnego określenia, czy udziałowcami w spółce handlowej mają być wyłącznie podmioty wskazane w pkt 1-6., czy te wymagania powinien spełniać minimum jeden podmiot.	W zależności od intencji Ustawodawcy, proponujemy następujące brzmienie przepisu: Art. 3. ust 1. 7) będący spółką handlową wyłącznie z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1–6. lub: Art. 3. ust 1. 7) będący spółką handlową w której podmioty wskazane w pkt. 1-6 posiadają co najmniej 25 % udziałów lub akcji.	Uwaga uwzględniona kierunkowo.
84.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Art. 7 ust. 1	W utrwalonym orzecznictwie TSUE przyjęło się, że zasady prawa własności i wprowadzone ograniczenia w obrocie nieruchomościami w państwach członkowskich, muszą być zgodne z podstawowymi zasadami traktatowymi. Aby te ograniczenia zostały uznane za mające pierwszeństwo przed zasadą swobody przepływu kapitału, muszą być uzasadnione istnieniem nadrzędnego interesu publicznego. Według Polskiego Stowarzyszenia Biometanu, proponowany przepis stanowi nieproporcjonalną ingerencję w istotę prawa własności, naruszając wolność działalności gospodarczej. Rozumiejąc i zgadzając się z intencją Ustawodawcy, sugerujemy inne sformułowanie tego zapisu, tak aby uniknąć zarzutów nieproporcjonalnej ingerencji. Jeżeli byłaby taka wola ze strony Ustawodawcy, możemy w ciągu kilku dni zaproponować inny zapis.		Uwaga nieuwzględniona.

85.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Art. 4. 1. 1) (...) z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej	Brak sprecyzowania w Projekcie Ustawy dokładnej części substratów, prowadzić będzie do poważnych wątpliwości interpretacyjnych. Według Polskiego Stowarzyszenia Biometanu, powyższy przepis może być kontrproduktywny dla funkcjonowania biogazowni rolniczych. Wynika to z naszej analizy 35 substratów (lub ich grup), występujących w produkcji biogazu rolniczego w 2021 i 2022 roku, z których tylko kilkanaście procent (zarówno energetycznie jak i masowo) pochodziła z gospodarstw rolnych.	1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej; 1a) w której wykorzystuje się co najmniej część substratów pochodzących od podmiotów uprawnionych.	Uwaga nieuwzględniona.
86.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	W ustawie z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz.m569) wprowadza się następujące zmiany: w art. 2: a) w ust. 1: – po pkt 10a dodaje się pkt 10b	Według Polskiego Stowarzyszenia Biometanu, wąskie rozumienie definicji pofermentu jest przepisem szkodliwym dla funkcjonowania biogazowni rolniczych. Ograniczenie do konkretnych i ściśle określonych surowców stanowić będzie niepotrzebne utrudnienie, szczególnie biorąc pod uwagę fakt, że w 2022 (również w 2021) biogaz rolniczy wyprodukowano z 35 substratów, z których tylko 13 dostarczyło aż 85 % energii (wagowo - 10 największych dawało 86 % wagi. Źródłem 65 % energii był przemysł przetwórczy, 10 % gospodarstwa hodowlane.)		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
87.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Zmiany dot. Rozdziału 2: „Wprowadzanie do obrotu nawozów, środków	Według Polskiego Stowarzyszenia Biometanu, zmiana dotychczasowego rozwiązania polegającego na uzyskaniu pozwolenia ministra właściwego do		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

		wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych” w części braku konieczności uzyskania pozwolenia Ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu.	spraw rolnictwa na wprowadzenie do obrotu wskazanego produktu pofermentacyjnego jako nawozu organicznego lub organicznego środka poprawiającego właściwości gleby jest nieuzasadniona. Obowiązująca procedura nie jest kosztowna (badania co kwartał np. w Okręgowych Stacjach Chemiczno rolniczych kosztują po 1000 zł/kwartał). Polskie Stowarzyszenie Biometanu stoi na stanowisku, iż powyższy przepis mógłby dotyczyć mikroinstalacji biogazu rolniczego, dla których ta procedura byłaby rzeczywiście zbyt kosztowna.		
88.	Polskie Stowarzyszenie Biometanu	Ustawa z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569), „Art. 9a. 1. „Zabrania się konfekcjonowania produktów pofermentacyjnych.”	Według Polskiego Stowarzyszenia Biometanu, powyższy przepis stanowi niezrozumiałe ograniczenie i potencjalne utrudnienie dla rolnika prowadzącego biogazownię.		Uwaga nieuwzględniona, niezgodna z celem projektu ustawy.
89.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	Przepisy nie odnoszą się do problemów związanych z uzyskiwaniem decyzji środowiskowych. Realizacja projektów biogazowni do mocy 500 kW przyczynia się do polepszenia wskaźników środowiskowych i faktycznie nie przyczynia się do tzw. kumulacji przedsięwzięć (np. z produkcją zwierzęcą zlokalizowaną na działce	W art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu: „7. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż	Uwaga uwzględniona.

sąsiedniej lub na fragmencie tej samej działki ewidencyjnej), a wręcz przeciwnie wykazuje pozytywne oddziaływanie na środowisko np. poprzez redukcję śladu węglowego i emisji CO₂ oraz ograniczenie transportu kołowego. Zwracamy uwagę, iż niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której Organ błędnie interpretuje zapisy aktu wykonawczego ustawy tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (dalej jako „Rozporządzenie RM”). Dochodzi bowiem do sytuacji, w której przepis ogólny zostaje postawiony wyżej niż przepis szczególny. Ewidentny przykład stanowi tutaj paragraf 3 ust. 1 pkt 47 oraz 82 Rozporządzenia RM, które wprost wskazują konkretny rodzaj instalacji o mocy nie większej niż 0,5MW, tym samym powinny mieć pierwszeństwo (jako przepis szczególny) przed przepisem pkt. 54 w odniesieniu do biogazowni rolniczych o określonej w pkt. 47 i 82 mocy. W praktyce natomiast zauważamy wybiórcze stosowanie powyższych regulacji w zależności od indywidualnego podejścia Organów, a często wręcz nadawanie wyższej rangi przepisowi pkt. 54, w związku z tym proponujemy wprowadzenie ust. 7 w art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o

0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej przyjmuje się, że instalacja ta nie jest:

- 1) przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) instalacją przemysłową.

8. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej większej niż 0,5MW, lecz nie większej niż 1MW pod warunkiem, że instalacja ta jest przestrzennie i funkcjonalnie powiązana z:

- 1) chowem lub hodowlą nerek w liczbie nie mniejszej niż 105 DJP, a w przypadku zwierząt innych niż norki w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP oraz produkty uboczne z tego chowu lub hodowli stanowią substrat w tej instalacji albo
- 2) działalnością gospodarczą w zakresie produkcji artykułów rolno - spożywczych, ich składowania lub konfekcjonowania, wpisany do centralnego rejestru podmiotów działających na rynku artykułów rolno-spożywczych, o którym mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1688, 2185 i 2254 oraz z 2023 r. poz. 177, 412 i 588);

- przyjmuje się, że instalacja ta nie zwiększa oddziaływania na środowisko.”

			<p>środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>Proponuje się uwzględnienie biogazowni o mocy do 1 MW, w przypadku ich lokalizacji przy istniejących gospodarstwach o dużej skali produkcji lub zakładach przetwórstwa rolno - spożywczego, ponieważ w pełni wykorzystywałyby substraty którymi takie gospodarstwo/zakład dysponuje.</p>		
90.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	<p>Uwaga zasadnicza - rozszerzenia wymaga katalog podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu. Projektowane przepisy ograniczają możliwość inwestycji w biogazownie rolnicze przez duże przedsiębiorstwa nieprowadzące gospodarstw rolnych. Katalog podmiotów uprawnionych powinien zostać rozszerzony na wszystkie podmioty gospodarcze zainteresowane prowadzeniem inwestycji w sektorze biogazu i biometanu.</p>		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
91.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga ogólna	<p>Projekt uwzględnia możliwość produkcji biometanu z biogazowni rolniczej, co oceniamy bardzo pozytywnie. Jednocześnie podkreślamy, że produkcja biometanu wymaga poniesienia większych nakładów finansowych na instalacje, w tym zwłaszcza instalację do oczyszczania biogazu. Rozwój tego segmentu rynku wymaga niezwłocznego</p>		Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

			przyjęcia dedykowanego systemu wsparcia proponowanego w projekcie ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UC99).		
92.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 1 pkt 6	Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych o spółdzielnie energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) oraz o spółdzielnie rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073).	„6) będący spółdzielnią energetyczną, o której mowa w art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, spółdzielnią, o której mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) lub spółdzielni rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073);”	Uwaga uwzględniona
93.	Konfederacja Lewiatan	Art. 3 ust. 1 pkt 7	Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych o spółki handlowe w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych, niezwiązane z rolnictwem. Przepis wymaga doprecyzowania w zakresie w jakim nie odnosi się tylko do udziałów, co literalnie można zinterpretować jako ograniczenie wyłącznie do części spółek. Ponadto dopuszczalne powinno być założenie spółki, w której tylko część akcji lub udziałów będą posiadać inne podmioty uprawnione. Umożliwi to szerszą współpracę podmiotów zainteresowanych rozwojem rynkiem biogazu i biometanu w Polsce. Dopuszczenie jako podmiotów	„7) będący spółką handlową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280, 2436), w której część akcji lub udziałów posiada przynajmniej jeden z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1–6.”	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

			<p>uprawnionych do korzystania z uproszczonej procedury polskich spółek, których przedmiotem głównej działalności jest branża OZE, jest niezwykle istotne.</p> <p>Obecne ograniczenie podmiotowe wykluczy większość podmiotów, których stać będzie na realizację biogazowni min. 1 MW oraz wykluczy wszystkie podmioty które będą w stanie zrealizować inwestycję z zakresu budowy biometanowni ze względu na know-how i wysokie koszty inwestycji a tym samym sprzeczne jest to z celem projektu, zawartym w uzasadnieniu projektu: Przygotowana ustawa odpowiada na pilną potrzebę zwiększenia liczby stabilnych, sterowalnych i odpornych na zmienne uwarunkowania meteorologiczne i czynniki zewnętrzne instalacji odnawialnych źródeł energii w polskim miksie energetycznym.</p>		
94.	Konfederacja Lewiatan	Art. 4 ust. 1 pkt 1	<p>Brak odniesienia do podmiotów uprawnionych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6 i 7, które zostały zupełnie pominięte. Zarówno spółdzielnie energetyczne jak i określone spółki handlowe co do zasady nie dysponują własnym substratem, który zapewniłby choćby częściowy wsad do biogazowni. Wykluczenie tych podmiotów poprzez brak jednoznacznego zapisu skierowanego do nich, spowoduje brak możliwości realizowania projektów,</p>	<p>„1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej: zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej lub należącej do podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7;”</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.</p>

			które jedynie ze względu na strukturę prawną podmiotu nie będą mogły być zrealizowane, mimo iż byłby w stanie zapewnić wykorzystywanie substratów spełniających definicję biogazu rolniczego.		
95.	Konfederacja Lewiatan	Art. 6 ust. 1	Propozycja rozszerzenia możliwości lokalizacji biogazowni na tereny wyznaczone w MPZP jako przeznaczone pod działalność usługową i magazynową. Biogazownia rolnicza spełnia przesłanki prowadzenia działalności usługowej z uwagi na fakt, iż proces fermentacji metanowej prowadzony w biogazowni służy przetwarzaniu substratów pochodzenia rolniczego w celu uzyskania zarówno energii jak i wartościowego pofermentu. Np. biogazownia odbierająca od rolników czy zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego substraty na potrzeby procesu, przetworzy je, aby następnie zaoferować wysokowartościowy nawóz lub energię elektryczną/cieplną na potrzeby sąsiadujących przedsiębiorstw czy nawet indywidualne potrzeby Gminy. Z tego powodu istotne jest umożliwienie budowy instalacji przez podmioty prowadzące działalność na terenach o oznaczeniu innym niż „rolne” np. w otoczeniu przedsiębiorstw prowadzących działalność usługową czy magazynową. Bliskość tego typu działalności stwarza potencjał substratowy ograniczając tym	W art. 6 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem, produkcją, usługami lub magazynowaniem, umożliwi również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, chyba że:”	Uwaga uwzględniona.

			<p>samym negatywne emisje do środowiska związane z ich transportem na większe odległości. Co więcej obiekty biogazowni zapewniają odpowiednie miejsca magazynowania/przechowywania czy to substratów czy masy pofermentacyjnej, stąd brak jest przeciwskażeń dla lokalizacji na terenach przeznaczonych pod działalność magazynową.</p>		
96.	Konfederacja Lewiatan	Art. 7 ust. 1	<p>Przepisy dotyczące okresu trwałości inwestycji w biogazownię rolniczą (art. 7) powinny zostać wykreślone. Nie znajdujemy uzasadnienia za wymaganiem aby podmiot uprawniony, który przeprowadził inwestycję w biogazownię rolniczą przez 10 lat był ograniczony w możliwości jej sprzedaży, najmu albo dzierżawy. Projektowana ustawa nie wiąże się z przyznaniem wsparcia finansowego, a jedynie uproszczeniem długotrwałych procedur administracyjnych. Dodatkowo obecne brzmienie przepisów uniemożliwia wykorzystanie różnych modeli biznesowej współpracy pomiędzy podmiotami specjalizującymi się w określonych działalnościach gospodarczych. Obecne brzmienie wyklucza m.in. wykorzystanie modelu biznesowego, w którym podmiot uprawniony dysponuje prawem własności instalacji biogazowni rolniczej oraz gruntów na których jest</p>	<p>Usunięcie art. 7 i 9.</p> <p>Propozycja alternatywna: W art. 7 ust. 1 wyrazy „10 lat” zastępuje się wyrazami „5 lat”.</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>posadowiona, ale biogazownię chciałby oddać w dzierżawę innemu przedsiębiorstwu, które zajmuje się tym profesjonalnie. Przepis nie dopuszcza zawarcia umowy typu O&M na usługowe zarządzanie instalacją, a wymaga zarządzania bezpośrednio przez właściciela. Takie rozwiązanie będzie ograniczające dla rozwoju rynku świadczenia usług profesjonalnych w obszarze biogazu oraz biometanu i będzie wymagało posiadania szeregu kompetencji przez jeden podmiot - właściciela.</p> <p>Ponadto, literalne brzmienie art. 7 ust. 1 wskazuje, że w okresie 10 lat od wydania prawomocnego pozwolenia na użytkowanie (i inne) podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego. Przepis tym samym wyklucza prowadzenie działalności gospodarczej związanej z dodatkowymi produktami np. pofermentem. Zwracamy uwagę, że</p> <ol style="list-style-type: none">1. poferment, który w różnych formach może podlegać sprzedaży - postać płynna; osad może być suszony i sprzedawany jako paliwo do kotłów w różnych segmentach przemysłu;2. dodatkowo w wyniku procesu	
--	--	--	--	--

		<p>separacji biogazu i upgradingu do biometanu powstaje biogeniczne CO₂, które może podlegać sprzedaży;</p> <p>3. w biogazowni z silnikiem kogeneracyjnym powstaje ciepło, które podlega sprzedaży do odbiorców końcowych (najczęściej) lub jest wykorzystywane na miejscu na min. 2 sposoby - do procesu technologicznego oraz na cele komercyjne, np. do suszenia drewna, pelletu, produktów spożywczych;</p> <p>4. we wstępnej fazie fermentacji możliwe jest wytwarzanie biowodoru;</p> <p>5. substraty stosowane w biogazowni mogą być źródłem przychodów (gate fee);</p> <p>Nie jest też jasne czy dopuszcza się działalność polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej, w tym w innych źródłach OZE w ramach tej samej instalacji (biogazownia rolnicza może funkcjonować w ramach instalacji hybrydowej).</p> <p>Brak nieuzasadnionych ograniczeń działalności wolnorynkowej jeśli budowa instalacji będzie pochodziła wyłącznie ze środków prywatnych. Pozostawienie takiego zapisu jest niepokojące i zniechęcające dla potencjalnych podmiotów rozważających przedmiotową inwestycję gdyż sami mogą nie być pewni opłacalności i obawiać się ewentualnych zdarzeń nieprzewidzianych, które</p>		
--	--	--	--	--

			<p>uniemożliwią im prowadzenie inwestycji przez 10 lat. Konsekwencją usunięcia art. 7 niniejszego projektu jest konieczność usunięcia także art. 9.</p> <p>Propozycja alternatywna Proponuje się skrócenie terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, z 10 do 5 lat – termin ten jest zbieżny z maksymalnym, stosowanym dla tzw. okresu trwałości inwestycji w przypadku otrzymania pomocy publicznej. Należy podkreślić, iż zastosowanie przedmiotowej ustawy nie przyczynia się do zwiększenia pomocy publicznej dla instalacji OZE, a jedynie skraca proces przygotowawczy od roku do dwóch lat. W tym przypadku niezasadne jest stosowanie znacznie dłuższych okresów obostrzeń niż korzyść z nich wynikająca. Okres 5 lat to wystarczający okres, aby biogazownia wywarła trwałe efekty na gospodarkę i pozytywne zmiany w środowisku.</p>		
97.	Konfederacja Lewiatan	Art. 10	<p>W konsekwencji ułatwień pozwalających na budowę biogazowni na terenach objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie wymienających wprost tego rodzaju inwestycji, należy poza samym dopuszczeniem ich realizacji uelastyczyć charakterystyczne parametry zabudowy, które zostały ustalone pierwotnie dla innego rodzaju</p>	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany</p> <p>1) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...)”.</p>	Uwaga nieuwzględniona

			inwestycji, np. budynków inwentarskich.	2) w art. 35 ust. 6b dodaje się wyrazy „oraz w przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...)”.”	
98.	Konfederacja Lewiatan	Art. 11 pkt 1	W ostatnim czasie zmienił się sposób interpretacji powierzchni terenu objętego przedsięwzięciem. Coraz częściej branża spotyka się z podejściem Organu, który pod pojęciem „terenu podlegającego przekształceniu” czy „terenu objętego przedsięwzięciem” czy „terenu objętego wnioskiem” rozumie teren liczony wg. wyznaczonych linii rozgraniczających, poprowadzonych po obwodzie zewnętrznym układu obiektów wchodzących w skład biogazowni rolniczej, a nie jak to było w poprzednich latach tylko teren pod planowanymi do budowy obiektami. Niejednokrotnie obiekty będące niezbędnym wyposażeniem instalacji ze względów np. technologicznych zostają zaplanowane pomiędzy istniejącymi budynkami lub obiektami infrastruktury technicznej w gospodarstwie Inwestora. Dodatkowo biorąc pod uwagę strefy ochronne niektórych obiektów oraz konieczność uwzględnienia przestrzeni wokół obiektu głównego, np. podjazdu	Prośba o wydanie interpretacji w niniejszego przepisu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dodatkowo prośba o uzupełnienie uzasadnienia projektu w przedmiotowym zakresie. Analogiczna uwaga dotyczy art. 6, który jest merytorycznie powiązany z art. 11.	Uwaga uwzględniona w zakresie uzasadnienia.

lub parkingu, już nawet dla biogazowni o małej mocy np. 100-200 kW, teren będący przedmiotem inwestycji przekracza niejednokrotnie powierzchnię 0,5ha a nawet 1ha. W tej sytuacji zablokowana zostaje możliwość lokalizacji małych instalacji biogazowych (do 500 kW) bez rozpoczęcia długiej i skomplikowanej procedury środowiskowej.

Mając na uwadze zalety źródła energii odnawialnej jakim jest biogazownia rolnicza, powierzchnia którą zajmuje taka instalacja nie powinna osiągać rangi kryterium wielkości/mocy biogazowni rolniczej, decydującego o możliwości jej lokalizacji na zasadach uproszczonych (bez wymogu przeprowadzania pełnej oceny oddziaływania na środowisko). Istotna jest funkcjonalność i niewątpliwe zalety dla środowiska.

Ponadto zapis „(...) wchodzi one w skład gospodarstwa rolnego” powoduje ryzyko sztucznego zawyżenia powierzchni zabudowy (kumulacja powierzchni obiektów biogazowni i gospodarstwa)

Z uwagi jednak na brak jednoznaczności prawnej w rozróżnieniu pojęcia gruntu od pojęcia terenu proponuje się przygotowanie jednoznacznej definicji, nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych.

99.	Konfederacja Lewiatan	Art. 12 pkt 1 w zakresie zmienianego art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. b	Z uwagi na ograniczenie ilości stron postępowania oraz doprecyzowanie warunków, z których wynika brak konieczności przeprowadzania postępowania ws. oddziaływania na środowisko dla biogazowni rolniczych oraz zawartą w niniejszym opracowaniu propozycję wyjęcia w/w biogazowni z interpretacji przedsięwzięcia powodującego skumulowane oddziaływanie na środowisko w przypadku lokalizacji w sąsiedztwie innego przedsięwzięcia (propozycja zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko); brak jest przesłanek dla utrzymania tak długiego terminu na wydanie DWZ. Ponadto z uwagi na istniejące bariery w zakresie wydawania Warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej Podmiot uprawniony szybciej pozyskałby informację czy planowana inwestycja będzie możliwa do realizacji, czy ewentualnie konieczne będzie poszukiwanie innej lokalizacji co wiąże się z koniecznością złożenia nowego Wniosku o wydanie warunków zabudowy dla biogazowni.	Wyrazy „65 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni” b) biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), termin ten wynosi 30 dni;”;	Uwaga nieuwzględniona.
100.	Konfederacja Lewiatan	Art. 12 pkt 1 w zakresie dodawanego	Zawarte w ust. 4 pojęcie „inwestor” nie ma związku z treścią ust. 1		Uwaga nieuwzględniona.

		art. 64ab ust. 4	przedmiotowego przepisu. Wydaje się, iż jest to błąd legislacyjny, a pojęcie „inwestor” należy zastąpić odniesieniem do ust. 1 lub wykorzystaniem zawartych w ust. 1 pojęć.		Terminologia stosowana zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.
101.	Konfederacja Lewiatan	Art. 13. pkt 16 lit. b w zakresie zmienianego ust. 2 pkt 2	Proponuje się opublikowanie wytycznych w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych.		Uwaga nieuwzględniona, materia rozporządzenia.
102.	Konfederacja Lewiatan	Art. 15 pkt 1 w zakresie zmienianego art. 2 pkt 2 lit. b	Uwzględnienie możliwości pozyskiwania substratu z zakładów przemysłowych przetwarzających produkty spożywcze, które nie mają wprowadzonego rozdziału ścieków a jednocześnie ścieki komunalne stanowią śladowe ilości w całości ścieków.	„b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków lub ścieki pozostałe stanowią poniżej 1% objętości wszystkich ścieków,”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
103.	Konfederacja Lewiatan	Art. 17 ust. 3 pkt 1 lit. b	Usunięcie zapisu lub zmiana na minimum 4 ha. Maksymalne moce założone w treści art. 4 ust. 1 pkt 2 wymagają terenu znacznie większego. Moc biogazowni 3,5 MW wymaga obszaru minimum 4 ha. Na obszarze 1 ha nie zmieści się biogazownia o mocy 1 MW z odpowiednim zapleczem surowcowym i ewentualna laguną na poferment.	Wykreślenie art. 17 ust. 3 pkt 1 lit. b albo następująca modyfikacja ww. przepisu: „b) jeżeli powierzchnia użytku gruntowego, stanowiącego tereny przemysłowe, w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy nie przekraczała w ewidencji gruntów i budynków 44 ha (440 000 m ²)”.	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
104.	Konfederacja	Uwaga dodatkowa	Proponuje się zmianę definicji	19) mikroinstalacja - instalację odnawialnego źródła	Uwaga uwzględniona.

	Lewiatan	Art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	mikroinstalacji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającego energię elektryczną z biogazu o mocy elektrycznej do 150kW oraz odpowiednie zwiększenie mocy instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej.	energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego – instalację biogazu rolniczego o łącznej mocy odpowiednio 150 kW i 450 kW;	
105.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga dodatkowa Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Niniejsza propozycja legislacyjna jest konsekwencją powyższej propozycji brzmienia przepisu.	W art. 19 ust. 1 wyrazy „200 m3” zastępuje się wyrazami „600 m3”.	Uwaga uwzględniona.
106.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga dodatkowa Art. 39a ust. 10 ustawy o odnawialnych źródłach energii	Przepis wprowadza możliwość uwzględnienia obniżenia poziomu pomocy inwestycyjnej lub jej zwrotu przy wyliczeniu ceny skorygowanej. Obniżenie poziomu pomocy inwestycyjnej nie jest wcale tak unikalną sprawą. Proponowany przepis w uczciwy sposób „symetryzuje” sytuację w stosunku do sytuacji uzyskania dodatkowej pomocy inwestycyjnej po złożeniu pierwotnej deklaracji o wysokości pomocy inwestycyjnej.	W art. 39a ustawy o OZE zmienia się ust. 10 nadając mu następującą treść: „10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości pomocy lub jej zwrocie w całości, powoduje odpowiednią korektę ceny skorygowanej. Postanowienia ust. 7 stosuje się odpowiednio, przy czym wysokość obniżenia pomocy publicznej lub jej zwrotu, uwzględnia się przy wyliczeniu nowej ceny skorygowanej jako PI ze znakiem „-”	Uwaga nieuwzględniona.
107.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga dodatkowa Art. 70b, ust. 10a i 10b ustawy o odnawialnych źródłach energii	W systemie FIP/FIT niezbędne jest wprowadzenie przepisów jednoznacznie wyjaśniających skutek dla poziomu ceny skorygowanej, ewentualnej zmiany mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji OZE w trybie art. 70b ust. 10	po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu: „10a. Zmiana mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, powodująca zmianę pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>pkt 2. Proponowany przepis jednoznacznie potwierdza konieczność przeliczenia ceny skorygowanej do przodu oraz określa moment, od kiedy nowa cena skorygowana będzie miała zastosowanie. Na konieczność wprowadzenia takiego przepisu wskazywało URE na spotkaniu z branżą biogazową w 2020 r.</p>	<p>deklaracji, o której mowa w ust. 1, skutkuje ustaleniem nowej stałej ceny zakupu, o której mowa w art. 70e ust. 1 pkt 1, stosowanej od miesiąca następującego po miesiącu aktualizacji wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji.</p> <p>10b. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, do ustalenia nowej stałej ceny zakupu stosuje się stałą cenę zakupu obowiązującą w momencie złożenia przez wytwórcę pierwotnej deklaracji, o której mowa w ust. 1, do ustalenia której stosuje się art. 39a i coroczną waloryzację średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS, ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".,</p>	
108.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga dodatkowa Art. 70b ust. 12a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	<p>Proponuje się zawarcie w projekcie zmiany ustawy OZE, tj. umożliwienia ubiegania się ponownie o wydanie zaświadczenia o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w sytuacji, gdy instalacja takie zaświadczenie otrzymała, jednak w czasie 36 miesięcy nie wytworzyła energii. Przykład: Inwestor otrzymał zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w 2019, jednak nie wytworzył energii w ciągu 36 miesięcy. Obecnie po zapytaniu o możliwość ponownego złożenia deklaracji URE powołuje się na art. 70b ust 12a Ustawy OZE. Proponuje się zmianę brzmienia tego przepisu.</p> <p>Zgodnie z Art. 70f ust 1."Obowiązek</p>	<p>Art. 70b ust. 12a. „W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub pkt 2 lit. a, albo w przypadku niewypełnienia zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu przez okres 3 miesięcy praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1.”</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r.”</p> <p>Uznanie, że wspomniane prawa i obowiązki są nadal zachowane mimo niewypełnienia zobowiązań, prowadzą do abstrakcyjnej tezy, że są one nadawane bezterminowo.</p>		
109.	Konfederacja Lewiatan	<p>Uwaga dodatkowa Art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko</p>	<p>W przypadku planowanej lokalizacji biogazowni na działkach sąsiadujących z gospodarstwami lub różnego rodzaju zakładami rolno-przetwórczymi, lub na fragmencie tej samej działki, która fizycznie zajmuje znaczną powierzchnię; Organy podnoszą zarzuty „kumulacji przedsięwzięć” traktując przedsięwzięcia jako jedną całość. Jeżeli podmiot planuje biogazownię rolniczą w sąsiedztwie innego istniejącego lub planowanego obiektu/ przedsięwzięcia np. chlewni, fermy, zakładu przetwórczego itp. Organy stoją na stanowisku, że bliska lokalizacja obu przedsięwzięć/obiektów powoduje podwyższone emisje do środowiska czyli tzw. „skumulowane oddziaływanie”. Pominięte zostają pozytywne aspekty oddziaływania</p>	<p>13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty, z wyłączeniem sytuacji, gdy obok przedsięwzięcia planuje się zamierzenie budowlane polegające na budowie instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej albo przedsięwzięcia,</p>	<p>Uwaga kierunkowo uwzględniona.</p>

			<p>biogazowni na środowisko takie jak zmniejszenie emisji CO₂, zmniejszenie śladu węglowego, zagospodarowanie uciążliwych materiałów i właściwe ich przechowywanie, ograniczenie niepożądanych odcieków do gleby, ograniczenie transportu kołowego czy produkcja wysokowartościowego nawozu o bardziej przyjaznym zapachu niż wywożona na pola surowa gnojowica. Są to aspekty o ogromnej pozytywnej wartości dla środowiska, jednak w żaden nie mierzone i nie pokazywane w ogólnym rozrachunku. Inwestorzy zobowiązani są do właściwego zagospodarowania swoich „odpadów” a jednocześnie ogranicza im się możliwości wykorzystanie ich w ramach obiegu zamkniętego.</p>	<p>o którym mowa w art. 63 ust. 8 ustawy o udostępnianiu informacji – takie przedsięwzięcia rozumie się jako przedsięwzięcia osobne.</p>	
110.	Konfederacja Lewiatan	Uwaga dodatkowa	<p>Przepisy w żadnym z zapisów nie uwzględniają możliwości budowy w obrębie biogazowni rolniczej instalacji do produkcji BioLNG (skroplonego biometanu). W tej sytuacji zachodzi duże prawdopodobieństwo, że w przypadku, kiedy np. częścią projektowanej instalacji biogazowej będzie również zespół urządzeń i obiektów służących do produkcji BioLNG gmina odmówi wydania decyzji o warunkach zabudowy ze względu na ten fakt.</p>	<p>Propozycja zmiany definicji biogazowni rolniczej i uwzględnienia w zapisach ustawy instalacji do produkcji BioLNG</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.</p>
111.	Unia Producentów i	Uwaga ogólna	<p>Przepisy nie odnoszą się do problemów związanych z uzyskiwaniem decyzji</p>	<p>W art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>

Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego			<p>środowiskowych.</p> <p>Realizacja projektów biogazowni do mocy 500 kW przyczynia się do polepszenia wskaźników środowiskowych i faktycznie nie przyczynia się do tzw. kumulacji przedsięwzięć (np. z produkcją zwierzęcą zlokalizowaną na działce sąsiedniej lub na fragmencie tej samej działki ewidencyjnej), a wręcz przeciwnie wykazuje pozytywne oddziaływanie na środowisko np. poprzez redukcję śladu węglowego i emisji CO₂ oraz ograniczenie transportu kołowego. Zwracamy uwagę, iż niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której Organ błędnie interpretuje zapisy aktu wykonawczego ustawy tj. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (dalej jako „Rozporządzenie RM”). Dochodzi bowiem do sytuacji, w której przepis ogólny zostaje postawiony wyżej niż przepis szczególny. Ewidentny przykład stanowi tutaj paragraf 3 ust. 1 pkt 47 oraz 82 Rozporządzenia RM, które wprost wskazują konkretny rodzaj instalacji o mocy nie większej niż 0,5MW, tym samym powinny mieć pierwszeństwo (jako przepis szczególny) przed przepisem pkt. 54 w odniesieniu do biogazowni rolniczych o określonej</p>	<p>ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:</p> <p>„7. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej przyjmuje się, że instalacja ta nie jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedsięwzięciem mogącym potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko; 2) instalacją przemysłową. <p>8. W przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej większej niż 0,5MW, lecz nie większej niż 1MW pod warunkiem, że instalacja ta jest przestrzennie i funkcjonalnie powiązana z:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) chowem lub hodowlą norek w liczbie nie mniejszej niż 105 DJP, a w przypadku zwierząt innych niż norki w liczbie nie mniejszej niż 210 DJP oraz produkty uboczne z tego chowu lub hodowli stanowią substrat w tej instalacji albo 2) działalnością gospodarczą w zakresie produkcji artykułów rolno - spożywczych, ich składowania lub konfekcjonowania, wpisany do centralnego rejestru podmiotów działających na rynku artykułów rolno-spożywczych, o którym 	
---	--	--	---	--	--

			<p>w pkt. 47 i 82 mocy. W praktyce natomiast zauważamy wybiórcze stosowanie powyższych regulacji w zależności od indywidualnego podejścia Organów, a często wręcz nadawanie wyższej rangi przepisowi pkt. 54, w związku z tym proponujemy wprowadzenie ust. 7 w art. 63 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.</p> <p>Proponuje się uwzględnienie biogazowni o mocy do 1 MW, w przypadku ich lokalizacji przy istniejących gospodarstwach o dużej skali produkcji lub zakładach przetwórstwa rolno - spożywczego, ponieważ w pełni wykorzystywałyby substraty którymi takie gospodarstwo/zakład dysponuje.</p>	<p>mowa w art. 12a ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1688, 2185 i 2254 oraz z 2023 r. poz. 177, 412 i 588);</p> <p>- przyjmuje się, że instalacja ta nie zwiększa oddziaływania na środowisko.”</p>	
112.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 2 ustawy z dnia o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych	Brak odesłania do innych, istotnych z punktu widzenia branży biogazu rolniczego, aktów prawnych, których stosowanie powinno pozostać	<p>Po pkt. 4 dodać pkt. 5)-7):</p> <p>5) w odniesieniu do gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.);</p> <p>6) w odniesieniu do wytwarzania odpadów stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.);</p> <p>w odniesieniu do ubiegania się o uznanie substancji lub produktu za produkt nawozowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach</p>	Uwaga częściowo uwzględniona.

				i nawożeniu (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 569), inne niż określone w art. 13.	
113.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 3 ust. 1 pkt 6	Proponuje się rozszerzenie katalogu podmiotów uprawnionych o spółdzielnie energetyczne w rozumieniu ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) oraz o spółdzielnie rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073).	6) będący spółdzielnią energetyczną, o której mowa w art. 2 pkt 33a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, spółdzielnią, o której mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 16 września 1982 r. - Prawo spółdzielcze (Dz. U. z 2021 r. poz. 648) lub spółdzielni rolników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 4 października 2018 r. o spółdzielniach rolników (Dz. U. z 2018 r. poz. 2073);	Uwaga uwzględniona.
114.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 3 ust. 1 pkt 7	Uwaga zasadnicza - rozszerzenia wymaga katalog podmiotów uprawnionych, o których mowa w art. 3 ust. 1 projektu. Projektowane przepisy ograniczają możliwość inwestycji w biogazownie rolnicze przez duże przedsiębiorstwa nieprowadzące gospodarstw rolnych. Katalog podmiotów uprawnionych powinien zostać rozszerzony na wszystkie podmioty gospodarcze zainteresowane prowadzeniem inwestycji w sektorze biogazu i biometanu.	7) będący spółką handlową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1467, 1488, 2280, 2436), w której część akcji lub udziałów posiada przynajmniej jeden z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1–6.	Uwaga kierunkowo uwzględniona.
115.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 3	Należy wyraźnie podkreślić, iż dotychczasowa działalność podmiotów innych, niż określona w ust. 1 jest dozwolona na dotychczasowych warunkach	Dodać ust. 3: 3. Podmiot inny, niż określony w ust. 1, jest uprawniony do budowy i eksploatacji biogazowni rolniczych, na zasadach ogólnych, określonych w przepisach odrębnych, w szczególności wskazanych w art. 1 ust. 2.	Uwaga nieuwzględniona.
116.	Unia Producentów i	Art. 4 ust. 1 pkt 1	Brak odniesienia do podmiotów	1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do	Uwaga nieuwzględniona,

	Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego		uprawnionych wymienionych w art. 4 ust. 1 pkt 6 i 7, które zostały zupełnie pominięte. Zarówno spółdzielnie energetyczne jak i określone spółki handlowe co do zasady nie dysponują własnym substratem, który zapewniłby choćby częściowy wsad do biogazowni. Wykluczenie tych podmiotów poprzez brak jednoznacznego zapisu skierowanego do nich, spowoduje brak możliwości realizowania projektów, które jedynie ze względu na strukturę prawną podmiotu nie będą mogły być zrealizowane, mimo iż były w stanie zapewnić wykorzystywanie substratów spełniających definicję biogazu rolniczego.	biogazowni rolniczej: 1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego lub dzierżawionej przez podmiot prowadzący gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić co najmniej część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej lub należącej do podmiotów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 lub dzierżawionej przez podmioty o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 6 i 7 ;	wykracza poza cel ustawy.
117.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 4 ust. 2	Zniesienie ograniczenia mocowego instalacji na terenie jednej gminy	2. Warunki określone w ust. 1 pkt 2 uznaje się za spełnione, jeżeli moc i wydajność biogazowni rolniczych zlokalizowanych na obszarze danej gminy, do których tytuł prawny posiada ten sam podmiot uprawiony lub podmioty uprawnione powiązane kapitałowo, lub osoby bliskie w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy z dnia 11 kwietnia 2003 r. o kształtowaniu ustroju rolnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2569 oraz z 2023 r. poz. 326, 412 i 595) podmiotu uprawnionego, nie przekracza parametrów określonych w ust. 1 pkt 2 Usunięcie zapisu	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
118.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu	Art. 4 ust. 3	Doprecyzowanie uprawnienia Ministerstwa Rolnictwa w zakresie listy substratów	3. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia,	Uwaga nieuwzględniona.

	Biogazowego i Biometanowego			listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej, która działa na podstawie przepisów ustawy i spełniającej warunki określone w ust. 1, biorąc pod uwagę zasady zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska.	
119.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 4. pkt.2 c	Należy określić ilość wytworzonego biogazu i rolniczego w jednostkach energii a nie objętości.	c) biogazu rolniczego – roczna wydajność produkcji biogazu rolniczego nie przekracza 70 000 MWh energii w paliwie	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
120.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 4. pkt.2 d	Należy określić ilość wytworzonego biometanu rolniczego w jednostkach energii a nie objętości.	d) biometanu – roczna wydajność produkcji biometanu z biogazu rolniczego nie przekracza 70 000 MWh energii w paliwie;	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
121.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 6 ust. 1	<p>Propozycja rozszerzenia możliwości lokalizacji biogazowni na tereny wyznaczone w MPZP jako przeznaczone pod działalność usługową i magazynową.</p> <p>Biogazownia rolnicza spełnia przesłanki prowadzenia działalności usługowej z uwagi na fakt, iż proces fermentacji metanowej prowadzony w biogazowni służy przetwarzaniu substratów pochodzenia rolniczego w celu uzyskania zarówno energii jak i wartościowego pofermentu. Np. biogazownia odbierająca od rolników czy zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego substraty na potrzeby</p>	<p>W art. 6 w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Przeznaczenie terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, przewidujące możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem, produkcją, usługami lub magazynowaniem, umożliwia również lokalizację biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, chyba że:”</p>	Uwaga uwzględniona.

			<p>procesu, przetworzy je, aby następnie zaoferować wysokowartościowy nawóz lub energię elektryczną/cieplną na potrzeby sąsiadujących przedsiębiorstw czy nawet indywidualne potrzeby Gminy. Z tego powodu istotne jest umożliwienie budowy instalacji przez podmioty prowadzące działalność na terenach o oznaczeniu innym niż „rolne” np. w otoczeniu przedsiębiorstw prowadzących działalność usługową czy magazynową. Bliskość tego typu działalności stwarza potencjał substratowy ograniczając tym samym negatywne emisje do środowiska związane z ich transportem na większe odległości. Co więcej obiekty biogazowni zapewniają odpowiednie miejsca magazynowania/przechowywania czy to substratów czy masy pofermentacyjnej, stąd brak jest przeciwwskazań dla lokalizacji na terenach przeznaczonych pod działalność magazynową</p>		
122.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 6 ust. 1 punkt 2)	Zmiana powierzchni nieruchomości pod inwestycje biogazową	„powierzchnia gruntów rolnych, planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą jest większa niż 4 2 ha;”	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
123.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu	Art. 6 ust. 2	Doprecyzowanie części składowych biogazowni rolniczej w ramach ustawowej powierzchni gruntów	Do gruntów rolnych planowanych do przeznaczenia pod biogazownię rolniczą, o których mowa w ust. 1 pkt 2, zalicza się grunty zajęte pod budynki, budowle i urządzenia wchodzące w skład biogazowni	Uwaga nieuwzględniona.

	Biogazowego i Biometanowego			rolniczej, a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, z wyłączeniem powierzchni gruntów rolnych zajętych pod zbiorniki ziemne (laguny), przeznaczone do magazynowania produktu pofermentacyjnego	
124.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 7 ust. 1	Rozszerzenie zakresu działalności objętej postanowieniami ustawy	Art. 7. 1. W okresie 10 lat od dnia, w którym pozwolenie na użytkowanie biogazowni rolniczej stało się ostateczne, albo od dnia, w którym upłynął termin na zgłoszenie sprzeciwu przez organ nadzoru budowlanego na zawiadomienie o zakończeniu inwestycji zakresie biogazowni rolniczej, albo od dnia, w którym organ nadzoru budowlanego wydał zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia sprzeciwu po zawiadomieniu o zakończeniu inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej, o którym mowa w art. 54 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego, lub działalności powiązanej bezpośrednio z działalnością biogazowni	Uwaga nieuwzględniona.
125.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 7 ust. 1	Przepisy dotyczące okresu trwałości inwestycji w biogazownię rolniczą (art. 7) powinny zostać wykreślone. Nie znajdujemy uzasadnienia za wymaganiem aby podmiot uprawniony, który przeprowadził inwestycję w	Usunięcie art. 7 i 9. Propozycja alternatywna: W art. 7 ust. 1 wyrazy „10 lat” zastępuje się wyrazami „5 lat”.	Uwaga częściowo uwzględniona. Przyjęto I propozycję.

biogazownię rolniczą przez 10 lat był ograniczony w możliwości jej sprzedaży, najmu albo dzierżawy. Projektowana ustawa nie wiąże się z przyznaniem wsparcia finansowego, a jedynie uproszczeniem długotrwałych procedur administracyjnych. Dodatkowo obecne brzmienie przepisów uniemożliwia wykorzystanie różnych modeli biznesowej współpracy pomiędzy podmiotami specjalizującymi się w określonych działalnościach gospodarczych. Obecne brzmienie wyklucza m.in. wykorzystanie modelu biznesowego, w którym podmiot uprawniony dysponuje prawem własności instalacji biogazowni rolniczej oraz gruntów na których jest posadowiona, ale biogazownię chciałby oddać w dzierżawę innemu przedsiębiorstwu, które zajmuje się tym profesjonalnie. Przepis nie dopuszcza zawarcia umowy typu O&M na usługowe zarządzanie instalacją, a wymaga zarządzania bezpośrednio przez właściciela. Takie rozwiązanie będzie ograniczające dla rozwoju rynku świadczenia usług profesjonalnych w obszarze biogazu oraz biometanu i będzie wymagało posiadania szeregu kompetencji przez jeden podmiot - właściciela.

Ponadto, literalne brzmienie art. 7 ust. 1 wskazuje, że w okresie 10 lat od

Propozycja alternatywna II:

2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust. 1, polegająca na:

- 1) zbyciu biogazowni rolniczej lub oddaniu jej w posiadanie innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony,
 - 2) sprzedaży akcji lub udziałów, przeniesienia całości praw i obowiązków w spółce osobowej, obciążająca zarówno rzeczowo lub obligacyjnie akcje, udziały lub prawa i obowiązki w spółce osobowej, w taki sposób, że spółka handlowa przestanie spełniać warunki określone w art. 3 ust. 1 pkt 7 w wyniku tej czynności
- jest nieważna, chyba, że ma miejsce podmiotami uprawnionymi.

		<p>wydania prawomocnego pozwolenia na użytkowanie (i inne) podmiot uprawniony nie może prowadzić w tej biogazowni rolniczej innej działalności niż polegająca na wytwarzaniu biogazu rolniczego, energii elektrycznej z biogazu rolniczego, ciepła z biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego. Przepis tym samym wyklucza prowadzenie działalności gospodarczej związanej z dodatkowymi produktami np. pofermentem.</p> <p>Zwracamy uwagę, że</p> <ol style="list-style-type: none">1. poferment, który w różnych formach może podlegać sprzedaży - postać płynna; osad może być suszony i sprzedawany jako paliwo do kotłów w różnych segmentach przemysłu;2. dodatkowo w wyniku procesu separacji biogazu i upgradingu do biometanu powstaje biogeniczne CO₂, które może podlegać sprzedaży;3. w biogazowni z silnikiem kogeneracyjnym powstaje ciepło, które podlega sprzedaży do odbiorców końcowych (najczęściej) lub jest wykorzystywane na miejscu na min. 2 sposoby - do procesu technologicznego oraz na cele komercyjne, np. do suszenia drewna, pelletu, produktów spożywczych;4. we wstępnej fazie fermentacji możliwe jest wytwarzanie biowodoru;		
--	--	---	--	--

5. substraty stosowane w biogazowni mogą być źródłem przychodów (gate fee);

Nie jest też jasne czy dopuszcza się działalność polegającą na wytwarzaniu energii elektrycznej, w tym w innych źródłach OZE w ramach tej samej instalacji (biogazownia rolnicza może funkcjonować w ramach instalacji hybrydowej).

Brak nieuzasadnionych ograniczeń działalności wolnorynkowej jeśli budowa instalacji będzie pochodziła wyłącznie ze środków prywatnych. Pozostawienie takiego zapisu jest niepokojące i zniechęcające dla potencjalnych podmiotów rozważających przedmiotową inwestycję gdyż sami mogą nie być pewni opłacalności i obawiać się ewentualnych zdarzeń nieprzewidzianych, które uniemożliwią im prowadzenie inwestycji przez 10 lat. Konsekwencją usunięcia art. 7 niniejszego projektu jest konieczność usunięcia także art. 9.

Propozycja alternatywna

Proponuje się skrócenie terminu, o którym mowa w art. 7 ust. 1, z 10 do 5 lat – termin ten jest zbieżny z maksymalnym, stosowanym dla tzw. okresu trwałości inwestycji w przypadku

			<p>otrzymania pomocy publicznej. Należy podkreślić, iż zastosowanie przedmiotowej ustawy nie przyczynia się do zwiększenia pomocy publicznej dla instalacji OZE, a jedynie skraca proces przygotowawczy od roku do dwóch lat. W tym przypadku niezasadne jest stosowanie znacznie dłuższych okresów obostrzeń niż korzyść z nich wynikająca.</p> <p>Okres 5 lat to wystarczający okres, aby biogazownia wywarła trwały efekt na gospodarkę i pozytywne zmiany w środowisku.</p>		
126.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art.8.	<p>W związku z tym, że ustawa dotyczy m.in. ułatwieniu w produkcji energii również w postaci paliw gazowych czyli biometanu konieczne jest rozszerzenie Art. 8 o proponowany zapis</p>	<p>3. Podmiot uprawniony ubiegający się o przyłączenie, biogazowni rolniczej lub instalacji wytwarzającej biometan z biogazu rolniczego o łącznej ilości nie większej niż X MWh energii chemicznej w paliwie, do sieci gazowej informuje przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych o spełnianiu przez przyłączaną biogazownię rolniczą lub instalację wytwarzającą biometan z biogazu rolniczego, warunków określonych w art. 4 ust. 1.</p> <p>4. Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku o przyłączenie do gazowej</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
127.	Unia Producentów i Pracodawców	Art. 10	<p>W konsekwencji ułatwień pozwalających na budowę biogazowni na terenach objętych miejscowym</p>	<p>Art. 10. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany</p>	Uwaga nieuwzględniona.

	Przemysłu Biogazowego i Biometanowego		planem zagospodarowania przestrzennego nie wymienających wprost tego rodzaju inwestycji, należy poza samym dopuszczeniem ich realizacji uelastyczyć charakterystyczne parametry zabudowy, które zostały ustalone pierwotnie dla innego rodzaju inwestycji, np. budynków inwentarskich.	<p>1) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...)”.</p> <p>2) w art. 35 ust. 6b dodaje się wyrazy „oraz w przypadku instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, realizowanej przez podmiot uprawniony prowadzący działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...)”.</p>	
128.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 11	Zmiana powierzchni pod instalację biogazową	<p>Art. 11. W ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 2 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a) pod budynkami, budowlami i urządzeniami wchodzące w skład biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), a także grunty położone między tymi budynkami, budowlami i urządzeniami lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie, tworzące zorganizowaną całość gospodarczą, w tym zajęte pod dojazdy, place składowe, postojowe</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.

				i manewrowe, śmietniki, składowiska odpadów i ogrodzenia, o ile ich łączna powierzchnia jest nie większa niż 4 2 ha i wchodzi one w skład gospodarstwa rolnego	
129.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 11 pkt 1	<p>W ostatnim czasie zmienił się sposób interpretacji powierzchni terenu objętego przedsięwzięciem. Coraz częściej branża spotyka się z podejściem Organu, który pod pojęciem „terenu podlegającego przekształceniu” czy „terenu objętego przedsięwzięciem” czy „terenu objętego wnioskiem” rozumie teren liczony wg. wyznaczonych linii rozgraniczających, poprowadzonych po obwodzie zewnętrznym układu obiektów wchodzących w skład biogazowni rolniczej, a nie jak to było w poprzednich latach tylko teren pod planowanymi do budowy obiektami. Niejednokrotnie obiekty będące niezbędnym wyposażeniem instalacji ze względów np. technologicznych zostają zaplanowane pomiędzy istniejącymi budynkami lub obiektami infrastruktury technicznej w gospodarstwie Inwestora. Dodatkowo biorąc pod uwagę strefy ochronne niektórych obiektów oraz konieczność uwzględnienia przestrzeni wokół obiektu głównego, np. podjazdu lub parkingu, już nawet dla biogazowni o małej mocy np. 100-200 kW, teren będący przedmiotem inwestycji przekracza niejednokrotnie powierzchnię 0,5ha a nawet 1ha. W tej</p>	<p>Prośba o wydanie interpretacji w niniejszego przepisu przez Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Dodatkowo prośba o uzupełnienie uzasadnienia projektu w przedmiotowym zakresie. Analogiczna uwaga dotyczy art. 6, który jest merytorycznie powiązany z art. 11.</p>	Uwaga uwzględniona w zakresie uzasadnienia.

			<p>sytuacji zablokowana zostaje możliwość lokalizacji małych instalacji biogazowych (do 500 kW) bez rozpoczęcia długiej i skomplikowanej procedury środowiskowej.</p> <p>Mając na uwadze zalety źródła energii odnawialnej jakim jest biogazownia rolnicza, powierzchnia którą zajmuje taka instalacja nie powinna osiągać rangi kryterium wielkości/mocy biogazowni rolniczej, decydującego o możliwości jej lokalizacji na zasadach uproszczonych (bez wymogu przeprowadzania pełnej oceny oddziaływania na środowisko). Istotna jest funkcjonalność i niewątpliwe zalety dla środowiska.</p> <p>Ponadto zapis „(...) wchodzi one w skład gospodarstwa rolnego” powoduje ryzyko sztucznego zawyżenia powierzchni zabudowy (kumulacja powierzchni obiektów biogazowni i gospodarstwa)</p> <p>Z uwagi jednak na brak jednoznaczności prawnej w rozróżnieniu pojęcia gruntu od pojęcia terenu proponuje się przygotowanie jednoznacznej definicji, nie budzącej wątpliwości interpretacyjnych.</p>		
130.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i	Art. 11a i 11 b ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569)	możliwość uznania pofermentu jako produktu pofermentacyjnego na podstawie jego jakości	„Art.11a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego	Uwaga nieuwzględniona.

	Biometanowego			<p>z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.</p> <p>Art. 11b. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, surowce służące do produkcji biogazu rolniczego niezagrożające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.”;</p>	
131.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 11c (nowy) ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569)	<p>Umożliwienie uzyskania decyzji o produkcji nawozowym dla substancji pochodnych produkcji biogazu lub biogazu rolniczego, ale innych niż wytworzonych w biogazowniach rolniczych, o których mowa w art. 2 pkt 2) ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych</p> <p>W przypadku przyjęcia uwagi 4, propozycja jest bezzasadna.</p>	<p>Art. 11c. Substancja wytworzona w biogazowni innej niż biogazownia rolnicza, o której mowa w art. 2 pkt 2) ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, może być uznana za nawóz organiczny, organiczno-mineralny, mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin, na zasadach określonych w art. 4.</p> <p>Na gruncie projektowanych zmian powinno być wyraźne uprawnienie podmiotów do uzyskania decyzji o produkcji nawozowym, dla substancji pochodnych produkcji biogazu lub biogazu rolniczego, które nie będą wytworzone z substratów określonych jak dla produktu pofermentacyjnego</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykracza poza cel ustawy.
132.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 12 pkt 1 w zakresie zmienianego art. 64 ust. 1 pkt 1 lit. b	Z uwagi na ograniczenie ilości stron postępowania oraz doprecyzowanie warunków, z których wynika brak konieczności przeprowadzania postępowania ws. oddziaływania na środowisko dla biogazowni rolniczych	<p>Wyrazy „65 dni” zastępuje się wyrazami „30 dni”</p> <p>b) biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...), termin ten wynosi 30 dni;”;</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>oraz zawartą w niniejszym opracowaniu propozycję wyjęcia w/w biogazowni z interpretacji przedsięwzięcia powodującego skumulowane oddziaływanie na środowisko w przypadku lokalizacji w sąsiedztwie innego przedsięwzięcia (propozycja zmiany w art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko); brak jest przesłanek dla utrzymania tak długiego terminu na wydanie DWZ. Ponadto z uwagi na istniejące bariery w zakresie wydawania Warunków przyłączenia do sieci elektroenergetycznej Podmiot uprawniony szybciej pozyskałby informację czy planowana inwestycja będzie możliwa do realizacji, czy ewentualnie konieczne będzie poszukiwanie innej lokalizacji co wiąże się z koniecznością złożenia nowego Wniosku o wydanie warunków zabudowy dla biogazowni.</p>		
133.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 12 pkt 1 w zakresie dodawanego art. 64ab ust. 4	<p>Zawarte w ust. 4 pojęcie „inwestor” nie ma związku z treścią ust. 1 przedmiotowego przepisu. Wydaje się, iż jest to błąd legislacyjny, a pojęcie „inwestor” należy zastąpić odniesieniem do ust. 1 lub wykorzystaniem zawartych w ust. 1 pojęć.</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona. Terminologia stosowana zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.</p>

134.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 13. pkt 16 lit. b w zakresie zmienianego ust. 2 pkt 2	Proponuje się opublikowanie wytycznych w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych.		Uwaga nieuwzględniona. Materia rozporządzenia.
135.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 13 pkt. 18)	Doprecyzowanie kto jest odpowiedzialny za sporządzenie analizy ryzyka	2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, polega na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne oraz jest przeprowadzana na podstawie analizy ryzyka wykonana przez właściwy organ albo na wniosek zainteresowanych podmiotów.”,	Uwaga nieuwzględniona.
136.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 13 pkt. 19)	Doprecyzowanie zapisu o wysokości opłat za przeprowadzane działania kontrolne	„ a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Podmioty podlegające nadzorowi, o którym mowa w art. 30, ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzanie badań laboratoryjnych, jeżeli w ich wyniku stwierdzono, że: 1) nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10 pkt 5 i 6, art. 11 pkt 5 lub art. 12 pkt 5 lub w pozwoleniu, o którym mowa w art. 4 ust. 1, lub nie spełniają wymagań określonych w art. 5, lub nie spełniają wymagań dodatkowych zadeklarowanych przez producenta, importera lub inny podmiot wprowadzający do obrotu nawóz, środek wspomagający uprawę roślin, 2) produkty pofermentacyjne nie spełniają	Uwaga nieuwzględniona.

				<p>wymagań o zawartościach procentowych substancji organicznej i składników pokarmowych, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 4, deklarowanych przez producenta albo dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i ich wartości określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu: 2a. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, ustala w drodze decyzji wojewódzki inspektor przeprowadzający kontrolę, na podstawie poniesionych kosztów</p> <p>Ograniczenie dowolności kształtowania opłat</p>	
137.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Proponuje się zmianę definicji mikroinstalacji w zakresie instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającego energię elektryczną z biogazu o mocy elektrycznej do 150kW oraz odpowiednie zwiększenie mocy instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej.	19) mikroinstalacja - instalację odnawialnego źródła energii o łącznej mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 50 kW, przyłączonej do sieci elektroenergetycznej o napięciu znamionowym niższym niż 110 kV albo o mocy osiągalnej cieplnej w skojarzeniu nie większej niż 150 kW, w której łączna moc zainstalowana elektryczna jest nie większa niż 50 kW, a w przypadku instalacji odnawialnego źródła energii wytwarzającej energię elektryczną lub ciepło z biogazu rolniczego – instalację biogazu rolniczego o łącznej mocy odpowiednio 150 kW i 450 kW	Uwaga uwzględniona.
138.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Niniejsza propozycja legislacyjna jest konsekwencją powyższej propozycji brzmienia przepisu.	W art. 19 ust. 1 wyrazy „200 m3” zastępuje się wyrazami „600 m3”.	Uwaga uwzględniona.

139.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 39a ust. 10 ustawy o odnawialnych źródłach energii	Przepis wprowadza możliwość uwzględnienia obniżenia poziomu pomocy inwestycyjnej lub jej zwrotu przy wyliczeniu ceny skorygowanej. Obniżenie poziomu pomocy inwestycyjnej nie jest wcale tak unikalną sprawą. Proponowany przepis w uczciwy sposób „symetryzuje” sytuację w stosunku do sytuacji uzyskania dodatkowej pomocy inwestycyjnej po złożeniu pierwotnej deklaracji o wysokości pomocy inwestycyjnej.	W art. 39a ustawy o OZE zmienia się ust. 10 nadając mu następującą treść: „10. Zmiana wartości udzielonej pomocy inwestycyjnej, o której mowa w ust. 1, która została uwzględniona przy obliczaniu ceny skorygowanej, o której mowa w ust. 5 i 7, polegająca na obniżeniu wartości pomocy lub jej zwrocie w całości, powoduje odpowiednią korektę ceny skorygowanej. Postanowienia ust. 7 stosuje się odpowiednio, przy czym wysokość obniżenia pomocy publicznej lub jej zwrotu, uwzględnia się przy wyliczeniu nowej ceny skorygowanej jako PI ze znakiem „ - „	Uwaga nieuwzględniona.
140.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 70b, ust. 10a i 10b ustawy o odnawialnych źródłach energii	W systemie FIP/FIT niezbędne jest wprowadzenie przepisów jednoznacznie wyjaśniających skutek dla poziomu ceny skorygowanej, ewentualnej zmiany mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji OZE w trybie art. 70b ust. 10 pkt 2. Proponowany przepis jednoznacznie potwierdza konieczność przeliczenia ceny skorygowanej do przodu oraz określa moment, od kiedy nowa cena skorygowana będzie miała zastosowanie. Na konieczność wprowadzenia takiego przepisu wskazywało URE na spotkaniu z branżą biogazową w 2020 r.	po ust. 10 dodaje się ust. 10a i 10b w brzmieniu: „10a. Zmiana mocy zainstalowanej elektrycznej instalacji odnawialnego źródła energii, o której mowa w ust. 3 pkt 4, powodująca zmianę pierwotnej kwalifikacji określonej zgodnie z art. 77 ust. 5, właściwej dla tej instalacji w dniu złożenia deklaracji, o której mowa w ust. 1, skutkuje ustaleniem nowej stałej ceny zakupu, o której mowa w art. 70e ust. 1 pkt 1, stosowanej od miesiąca następującego po miesiącu aktualizacji wpisu tej instalacji w rejestrze wytwórców energii w małej instalacji. 10b. W przypadku, o którym mowa w ust. 10 pkt 2, do ustalenia nowej stałej ceny zakupu stosuje się stałą cenę zakupu obowiązującą w momencie złożenia przez wytwórcę pierwotnej deklaracji, o której mowa w ust. 1, do ustalenia której stosuje się art. 39a i coroczną waloryzację średniorocznym wskaźnikiem cen towarów i usług konsumpcyjnych ogółem z poprzedniego roku kalendarzowego, określonym w komunikacie Prezesa GUS,	Uwaga nieuwzględniona.

				ogłoszonym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".",	
141.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 70b ust. 12a ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	<p>Proponuje się zawarcie w projekcie zmiany ustawy OZE, tj. umożliwienia ubiegania się ponownie o wydanie zaświadczenia o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w sytuacji, gdy instalacja takie zaświadczenie otrzymała, jednak w czasie 36 miesięcy nie wytworzyła energii. Przykład: Inwestor otrzymał zaświadczenie o możliwości sprzedaży niewykorzystanej energii w 2019, jednak nie wytworzył energii w ciągu 36 miesięcy. Obecnie po zapytaniu o możliwość ponownego złożenia deklaracji URE powołuje się na art. 70b ust 12a Ustawy OZE. Proponuje się zmianę brzmienia tego przepisu. Zgodnie z Art. 70f ust 1."Obowiązek zakupu niewykorzystanej energii elektrycznej zgodnie z art. 70c ust. 2 lub prawo do pokrycia ujemnego salda, o którym mowa w art. 93 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 3, powstaje od pierwszego dnia sprzedaży energii elektrycznej objętej systemem wsparcia, o którym mowa w ustawie, i trwa przez okres kolejnych 15 lat, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2047 r."</p> <p>Uznanie, że wspomniane prawa i obowiązki są nadal zachowane mimo niewypełnienia zobowiązań, prowadzą do abstrakcyjnej tezy, że są one nadawane bezterminowo.</p>	Art. 70b ust. 12a. „W przypadku niewypełnienia przez wytwórcę zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d lub pkt 2 lit. a, albo w przypadku niewypełnienia zobowiązania, o którym mowa w ust. 4 pkt 1 lit. d, z uwzględnieniem przedłużenia terminu, o którym mowa w art. 70ba ust. 1, zabezpieczenie ustanowione zgodnie z ust. 6, podlega przypadkowi na rzecz Prezesa URE, przy zachowaniu przez okres 3 miesięcy praw i obowiązków, o których mowa w art. 70f ust. 1.”	Uwaga nieuwzględniona.

142.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 3 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko	W przypadku planowanej lokalizacji biogazowni na działkach sąsiadujących z gospodarstwami lub różnego rodzaju zakładami rolno-przetwórczymi, lub na fragmencie tej samej działki, która fizycznie zajmuje znaczną powierzchnię; Organy podnoszą zarzuty „kumulacji przedsięwzięć” traktując przedsięwzięcia jako jedną całość. Jeżeli podmiot planuje biogazownię rolniczą w sąsiedztwie innego istniejącego lub planowanego obiektu/ przedsięwzięcia np. chlewni, fermy, zakładu przetwórczego itp. Organy stoją na stanowisku, że bliska lokalizacja obu przedsięwzięć/obiektów powoduje podwyższone emisje do środowiska czyli tzw. „skumulowane oddziaływanie”. Pominięte zostają pozytywne aspekty oddziaływania biogazowni na środowisko takie jak zmniejszenie emisji CO ₂ , zmniejszenie śladu węglowego, zagospodarowanie uciążliwych materiałów i właściwe ich przechowywanie, ograniczenie niepożądanych odcieków do gleby, ograniczenie transportu kołowego czy produkcja wysokowartościowego nawozu o bardziej przyjaznym zapachu niż wywożona na pola surowa gnojowica. Są to aspekty o ogromnej pozytywnej wartości dla środowiska, jednak w żaden nie mierzone i nie pokazywane w ogólnym rozrachunku. Inwestorzy zobowiązani są do	13) przedsięwzięciu – rozumie się przez to zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu, w tym również na wydobywaniu kopalin; przedsięwzięcia powiązane technologicznie kwalifikuje się jako jedno przedsięwzięcie, także jeżeli są one realizowane przez różne podmioty, z wyłączeniem sytuacji, gdy obok przedsięwzięcia planuje się zamierzenie budowlane polegające na budowie instalacji do wytwarzania biogazu rolniczego w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii, o zainstalowanej mocy elektrycznej nie większej niż 0,5MW lub wytwarzających ekwiwalentną ilość biogazu rolniczego wykorzystywanego do innych celów niż produkcja energii elektrycznej albo przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 63 ust. 8 ustawy o udostępnianiu informacji – takie przedsięwzięcia rozumie się jako przedsięwzięcia osobne.	Uwaga kierunkowo uwzględniona.
------	---	---	--	---	-----------------------------------

			właściwego zagospodarowania swoich „odpadów” a jednocześnie ogranicza im się możliwości wykorzystanie ich w ramach obiegu zamkniętego.		
143.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa	Przepisy w żadnym z zapisów nie uwzględniają możliwości budowy w obrębie biogazowni rolniczej instalacji do produkcji BioLNG (skroplonego biometanu). W tej sytuacji zachodzi duże prawdopodobieństwo, że w przypadku, kiedy np. częścią projektowanej instalacji biogazowej będzie również zespół urządzeń i obiektów służących do produkcji BioLNG gmina odmówi wydania decyzji o warunkach zabudowy ze względu na ten fakt.	Propozycja zmiany definicji biogazowni rolniczej i uwzględnienia w zapisach ustawy instalacji do produkcji BioLNG	Uwaga nieuwzględniona.
144.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	art. 7 Ustawy Prawo Energetyczne		<p>Dodaje się w art. 7 ust. 8d¹¹ pkt. 4 o następującym brzmieniu:</p> <p>4) instalacji wytwarzających energię z biogazu rolniczego, w wielkości określonej decyzjami o pozwoleniu na budowę wydanymi na podstawie art. 28 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r.</p> <p>Prawo budowlane - w wielkości równej sumie mocy określonych w tych decyzjach</p> <p>Proponowana regulacja ma chronić przyszłych inwestorów przed sytuacją, iż w toku przygotowania inwestycji biogazowni przy swoim gospodarstwie, utracą oni możliwość jej podłączenia do sieci energetycznej (np. gdy obok wybuduje się farma fotowoltaiczna). Jest to o tyle ważne, iż duże gospodarstwa rolne, zajmujące się intensywną produkcją zwierzęcą mają wręcz nakaz budowy</p>	Uwaga nieuwzględniona.

				<p>biogazowni. W przypadku braku realizacji projektu będą oni zmuszeni do ograniczenia działalności lub w najgorszym przypadku, jej całkowitego zatrzymania. Dodatkowo należy podkreślić, iż biogazownie nie ograniczają się tylko do produkcji energii elektrycznej w sposób stabilny i przewidywalny, ale pełnią też funkcje związane z:</p> <ul style="list-style-type: none"> - ochroną środowiska (zagospodarowanie odpadów), - redukcją emisji (redukcja śladu węglowego, emisji metanu). <p>Niniejsza propozycja jest zgodna z Dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE, Artykuł 8, ust. 2, pkt., zwłaszcza w punktach a, c, g oraz k</p>	
145.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Uwaga dodatkowa Art. 2 pkt 41 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii	Dodanie zapisu o precyzującego “rozruch technologiczny”. Określenie czasu trwania, etapu budowy na którym się rozpoczyna oraz surowców możliwych do wykorzystania	rozruch technologiczny – proces trwający nie dłużej niż 90 dni, mający na celu sprawdzenie prawidłowości wykonania i funkcjonowania instalacji odnawialnego źródła energii, w tym potwierdzenia przyjętych wymagań ochrony środowiska, norm umożliwiających końcowy odbiór tej instalacji oraz uzyskania pozwolenie na użytkowanie.	Uwaga nieuwzględniona.
146.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 2	Brak odesłania do innych, istotnych z punktu widzenia branży biogazu rolniczego, aktów prawnych, których stosowanie powinno pozostać	Po pkt. 4 dodać pkt. 5)-7): 7) w odniesieniu do gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.); 8) w odniesieniu do wytwarzania odpadów stosuje	Uwaga częściowo uwzględniona.

				<p>się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.);</p> <p>w odniesieniu do ubiegania się o uznanie substancji lub produktu za produkt nawozowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 569), inne niż określone w art. 13.</p>	
147.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art. 4. 2) b)	Wytwarzając na biogazowni energię cieplną można z niej wytworzyć „ciepło” lub „chłód” jedno i drugie jest „energią cieplną” pozostawiając zapisy w ustawie „chłodu” raczej nie będzie można produkować a to niepotrzebne zawężanie możliwości.	b) energii cieplej – łączna osiągalna moc cieplna nie większa niż 10,5 MW	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
148.	Unia Producentów i Pracodawców Przemysłu Biogazowego i Biometanowego	Art.3 ust.1 pkt 5)	Obecnie funkcjonuje w Polsce widoczna liczba biogazowni rolniczych, których istotną częścią używanych substratów stanowi wywar gorzelniany. Ww. substrat stanowi kaloryczny i łatwy w obróbce materiał wsadowy, ponadto gorzelnie rolnicze działają w trybie ciągłym i są tym samym idealnym odbiorcą ciepła odpadowego biogazowni rolniczych. Uwzględnienie zmiany z pewnością wesprze cele określone w OSR przedmiotowej Ustawy m.in. aktywizacja lokalnej przedsiębiorczości wykorzystującej energię elektryczną lub cieplną lub biogaz z biogazowni rolniczej.	będący producentem wina w rozumieniu art. 2 pkt 23 ustawy z dnia 2 grudnia 2021 r. o wyrobach winiarskich (Dz. U. z 2023 r. poz. 550), który wyrabia wino lub moszcz z winogron pozyskanych wyłącznie z upraw winorośli wpisanych do ewidencji winnic położonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 21 ust. 1 tej ustawy oraz będący podmiotem wytwarzającym alkohol etylowego w rozumieniu ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, których ewidencje prowadzi Prezes KOWR.	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
149.	PSE S.A.	Art. 6 ust. 1	Lokalizacja budynków, urządzeń technologicznych zawierających instalacje niebezpieczne pod względem pożarowym oraz stref zagrożonych wybuchem, w pobliżu linii elektroenergetycznych NN stwarza	Proponujemy dodanie w art. 6 ust. 1 punktu 4 w brzmieniu: 4) minimalna odległość budynków, urządzeń technologicznych zawierających instalacje niebezpieczne pod względem pożarowym oraz stref zagrożonych wybuchem od skrajnego przewodu	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.

		<p>zagrożenia dla bezpieczeństwa pracy linii. W wyniku pożaru pod linią lub w jej otoczeniu linia elektroenergetyczna może ulec uszkodzeniu. Mając na uwadze takie zagrożenia w normach branżowych dot. napowietrznych linii elektroenergetycznych NN (norma PN-EN 50341) ujęte zostały wymagania dot. minimalnych odległości budynków, urządzeń technologicznych zawierających instalacje niebezpieczne pod względem pożarowym oraz stref zagrożonych wybuchem od linii:</p> <p>Zbliżenie linii do budynków, magazynów, urządzeń technologicznych zawierających instalacje niebezpieczne pod względem pożarowym oraz stref zagrożonych wybuchem należy wykonywać zgodnie z odpowiednimi przepisami.</p> <p>Jeśli przepisów takich nie ma, linie powinny przebiegać tak, aby odległość skrajnego przewodu linii od tych obiektów była równa, co najmniej 1,5-krotnej wysokości zawieszenia najwyższego przewodu fazowego na słupie.</p> <p>Jeśli istnieje konieczność przejścia linią o napięciu znamionowym do 110 kV włącznie w odległości mniejszej od 1,5-krotnej wysokości zawieszenia najwyżej położonego przewodu fazowego zaleca się ograniczyć przęsło skrzyżowaniowe słupami mocnymi. Odległość od obrysu słupa do strefy zagrożenia wybuchem powinna wynosić co najmniej 1,5-krotność wysokości zawieszenia najwyższego przewodu fazowego na słupie tej linii, ale nie mniej niż 30 m.</p>	<p>napowietrznej linii elektroenergetycznej 220 kV lub 400 kV jest mniejsza niż 1,5-krotność wysokości zawieszenia najwyższego przewodu fazowego na słupie tej linii lub 30 m.</p>	
--	--	---	--	--

			Na terenie elektrowni dopuszcza się skrzyżowanie budynków, magazynów, urządzeń technologicznych zawierających instalacje niebezpieczne pod względem pożarowym liniami o napięciu znamionowym powyżej 110 kV, pod warunkiem zastosowania dodatkowych rozwiązań technicznych zapobiegających opadnięciu przewodów linii na te budowle i urządzenia.		
150.	PIGEOR	Art. 2	Brak odesłania do innych, istotnych z punktu widzenia branży biogazu rolniczego, aktów prawnych, których stosowanie powinno pozostać Ustawa, jeżeli wprowadza już zamknięty krąg podmiotów uprawnionych, to powinna również wyraźnie wskazywać, że działalność innych podmiotów, niż wskazanych w art. 3, nie jest niniejszą ustawą ograniczana, a prowadzona działalność w zakresie biogazowni rolniczych może być nadal kontynuowana na podstawie dotychczasowych przepisów.	Po pkt. 4 dodać pkt. 5)-7): 5) w odniesieniu do gospodarowania odpadami stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 699 z późn. zm.); 6) w odniesieniu do wytwarzania odpadów stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2556 z późn. zm.); w odniesieniu do ubiegania się o uznanie substancji lub produktu za produkt nawozowy stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 569), inne niż określone w art. 13.	Uwaga częściowo uwzględniona.
151.	PIGEOR	Art. 3 ustawy z dnia ☐ o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych	Rozszerzenie zakresu podmiotów uprawnionych. Wszystkie podmioty, które w świetle obowiązujących dzisiaj przepisów prawnych mogą i prowadzą działalność gospodarczą jaką jest produkcja „zielonej” odnawialnej energii z biogazu rolniczego	W ust. 1 dodać pkt 7): 7) będący spółką handlową prowadzącą działalność w zakresie wytwarzania biogazu rolniczego, o którym mowa w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii bądź spółką handlową z udziałem podmiotów wskazanych w pkt 1-6”.	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
152.	PIGEOR	Art. 3 ustawy z dnia ☐ o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych	Należy wyraźnie podkreślić, iż dotychczasowa działalność podmiotów innych, niż określona w ust. 1 jest dozwolona na dotychczasowych warunkach	Dodać ust. 3: 3. Podmiot inny, niż określony w ust. 1, jest uprawniony do budowy i eksploatacji biogazowni rolniczych, na zasadach ogólnych, określonych w przepisach odrębnych, w szczególności wskazanych w art. 1 ust. 2.	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.

153.	PIGEOR	Art. 11a i 11 b ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz.U. z 2023 r. poz. 569)	<p>Możliwość uznania pofermentu jako produktu pofermentacyjnego na podstawie jego jakości</p> <p>Poferment powinien być dopuszczony do nawożenia lub ulepszania gleb pod warunkiem spełniania parametrów fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych, istotnych z punktu widzenia zachowania jakości środowiska glebowego, ochrony wód przed eutrofizacją oraz zapewnienia bezpieczeństwa produkcji żywności i/lub pasz.</p>	<p>„Art.11a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych otrzymywanych z biogazu rolniczego wytwarzanego z surowców, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. b, lub wytworzonych z ich mieszanin z surowcami, o których mowa w art. 2 pkt 10b lit. a, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.</p> <p>Art. 11b. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, surowce służące do produkcji biogazu rolniczego niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska.”;</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
154.	PIGEOR	Art. 11c (nowy) ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2023 r. poz. 569)	<p>Umożliwienie uzyskania decyzji o produkcji nawozowym dla substancji pochodnych produkcji biogazu lub biogazu rolniczego, ale innych niż wytworzonych w biogazowniach rolniczych, o których mowa w art. 2 pkt 2) ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych</p> <p>W przypadku przyjęcia uwagi 4, propozycja jest bezzasadna.</p> <p>Na gruncie projektowanych zmian powinno być wyraźne uprawnienie podmiotów do uzyskania decyzji o produkcji nawozowym, dla substancji pochodnych produkcji biogazu lub biogazu rolniczego, które nie będą wytworzone z substratów określonych jak dla produktu pofermentacyjnego.</p>	<p>Art. 11c. Substancja wytworzona w biogazowni innej niż biogazownia rolnicza, o której mowa w art. 2 pkt 2) ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, może być uznana za nawóz organiczny, organiczno-mineralny, mineralny lub środek wspomagający uprawę roślin, na zasadach określonych w art. 4.</p>	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
155.	Polska Izba	Uzupełnienie	Jedną z kluczowych kwestii dla	Art. ... W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o	Uwaga

	<p>Biopaliw</p>	<p>projektu specustawy o następujący nowy artykuł w brzmieniu:</p> <p>Art. ... W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych</p>	<p>zasadności inwestycji oraz praktycznych możliwości długoterminowej działalności operacyjnej biogazowni rolniczych jest stabilna dostępność do odpowiednich rodzajów biomasy. Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu do specustawy, lokalne zakłady przetwórstwa rolno-spożywczego, obok gospodarstw rolnych, stanowią naturalne i podstawowe źródło substratów, których wykorzystanie w biogazowniach rolniczych stanowi realny idealny przykład gospodarki obiegu zamkniętego na obszarach wiejskich. Pragniemy w tym kontekście zwrócić uwagę Pana Ministra na szczególną synergię biogazowni z gorzelniami rolniczymi i zakładami spirytusowymi, które nie tylko zagospodarowują znaczne ilości surowców rolniczych, ale same jednocześnie są najważniejszym ich źródłem wykorzystywanym w krajowej produkcji biogazu rolniczego. Zgodnie bowiem z wykazem surowców zużytych do produkcji biogazu rolniczego Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w 2022 roku to wywar gorzelniany w ilości ponad 1 068 tys. ton był największym pod względem wolumenowym rodzajem biomasy wykorzystanej na cele biogazowe stanowiąc 19% wszystkich rodzajów surowców wykorzystanych w tym zakresie. Jednocześnie zauważyć należy, że produkcja alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego w Polsce zanotowała w 2022 roku, po wielu</p>	<p>biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2021 r., poz. 1355, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w art. 23 ust. 4: „- w części wspólnej po wyrazach „współczynnika redukcyjnego” dodaje się wyrazy „w wysokości 0,85”;</p> <p>2) w art. 23b ust. 3: a) pkt 1 otrzymuje następujące brzmienie: „1) 5,3%, w tym 4,59% bioetanolu – w benzynach silnikowych o kodzie CN 2710 12 45;”; b) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) 3,2% – w pozostałych benzynach silnikowych;”;</p>	<p>uwzględniona.</p>
--	-----------------	--	---	--	----------------------

latach wzrostu, nieznacznych spadek i wyniosła 496 tys. m3 (w 2021 roku było to 529 tys. m3). Kluczowym rynkiem dla krajowej produkcji alkoholu etylowego pozostaje niezmiennie od lat sektor biopaliw. Zgodnie z danymi Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi na cele wytwórcze bioetanolu przeznaczono w 2022 roku 413 tys. m3 alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego. Chcąc więc rozwijać sieć biogazowni rolniczych w Polsce konieczne jest jednocześnie wypracowanie systemowego zabezpieczenia surowcowego, które pozwoli na efektywne skonsumowanie ułatwień w przygotowaniu i realizacji inwestycji w takie instalacje, a więc spełnienie zasadniczego celu specustawy.

Sektor wytwórczy biokomponentów, w tym szczególnie branża spirytusowa, odgrywa w tym kontekście zasadniczą rolę, dlatego wnosimy do Pana Ministra o rozszerzenie projektowanych przepisów o nowelizację ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych poprzez ustanowienie w sposób trwały współczynnika redukcyjnego Narodowego Celu Wskaźnikowego zapewniającego dominującą pozycję polskiego bioetanolu w strukturze zakupów biokomponentów dokonywanych przez podmioty paliwowe zobowiązane do realizacji NCW, jak również wdrożenie standardu E10 poprzez zwiększenie obligatoryjnego blendingu

biokomponentów w benzynach silnikowych. Oba działania legislacyjne wynikają jednocześnie z ustaleń zapisanych w porozumieniu podpisanym po obradach Okrągłego Stołu Rolniczego w dniu 29 marca 2023 r. dotyczących koniecznych i pilnych działań na rzecz stabilizacji sytuacji na krajowym rynku zbóż i rzepaku poprzez stymulację popytu w sektorze wytwórczym biokomponentów. W ramach pkt 4 resort rolnictwa zobowiązał się do podjęcia natychmiastowych działań na rzecz „wprowadzenia nowelizacji ustawy o biopaliwach wg załącznika przygotowanego przez Polską Koalicję Biopaliw i Pasz Białkowych, w terminie do końca maja 2023 roku, jako ważnego elementu stabilizacji dochodów rolniczych”. Wśród przyjętych do realizacji postulatów branżowych literalnie z kolei wybrzmiewa zarówno ustanowienie, w ramach odrębnego procesu legislacyjnego od tzw. „dużej” nowelizacji ustawy biopaliwowej procedowanej w Ministerstwie Klimatu i Środowiska (UC 110), współczynnika redukcyjnego NCW oraz pilne wdrożenie w Polsce benzyny E10 począwszy od 1 stycznia 2024 roku. Naprzeciw temu ostatniemu wychodzi realnie również największy dostawca paliw w Polsce PKN Orlen S.A., którego Prezes Daniel Obajtek zadeklarował publicznie w dniu 12 kwietnia 2023 r. przyspieszenie inwestycji rafineriach należących do koncernu „aby już od stycznia 2024 roku produkować paliwo E10 (...), co w

efekcie zwiększy o blisko 50% zapotrzebowanie na bioetanol potrzebny do produkcji paliwa”. Podobnie jak branża wytwórcza bioetanolu reprezentowana przez Krajową Izbę Biopaliw, PKN Orlen S.A. oczekuje „jedynie na wypracowanie przez rząd stosownych regulacji”, co może mieć miejsce, w kontekście wykazanej powyżej wydaje się bezspornie zbieżności merytorycznej, poprzez omawianą inicjatywę legislacyjną Pana Ministra specustawy biogazowej.

Ustanowienie w sposób trwały wartości współczynnika redukcyjnego NCW na 2024 rok i kolejne lata ramach prawnej jego definicji ustawowej pozwoli na utrzymanie co najmniej dotychczasowej absorpcji surowców rolnych przez polski przemysł wytwórczy biokomponentów, w tym sektor gorzelniczy, który wynosi obecnie w tej części rynku biopaliwowego ponad 1 mln ton zbóż, przede wszystkim kukurydzy, dostarczając jednocześnie ponad 1 mln ton surowców do produkcji biogazu rolniczego w postaci wywaru gorzelnianego. Bez tej regulacji – współczynnik redukcyjny NCW w obecnie obowiązującym prawie dotyczy bowiem tylko 2023 roku – istnieje poważne ryzyko znacznej utraty rynku przez polskich wytwórców biokomponentów na rzecz importu, którego jednocześnie skala znacznie wzrośnie w związku z brakiem możliwości ograniczenia w ten sposób poziomu celu

			<p>wskaźnikowego dla biopaliw obowiązującego podmioty paliwowe. W sposób dobitny ryzyko to obrazują dane sprzed wprowadzenia mechanizmu redukcyjnego, kiedy to podmioty paliwowe zaopatrywały się w biokomponenty przede wszystkim u dostawców zagranicznych. Taki stan rzeczy oznaczać będzie jednocześnie drastyczny spadek podaży wywaru na cele biogazowe, a tym samym znaczne uszczuplenie bazy surowcowej dla polskich biogazowni rolniczych i ryzyko destabilizacji branży.</p> <p>Wdrożenie normy blendowania w standardzie E10 benzyny RON 95 spowoduje zwiększenie średniorocznego udziału w niej bioetanolu z ok. 6% do co najmniej 8% w ujęciu objętościowym, co będzie miało przełożenie na zwiększenie pojemności rynku paliwowego dla tego biokomponentu o co najmniej 200 tys. m³ tj. do ok. 550-570 tys. m³. Dla rolnictwa oznacza to, że wygenerowany zostanie dodatkowy rynek dla co najmniej 500 tys. ton ziarna zbóż, a jednocześnie wzmocniony zostanie potencjał surowcowy dla biogazowni rolniczych o ok. 200 tys. ton wywaru gorzelnianego.</p>	
156.	Polska Izba Biopaliw		<p>Mając na uwadze napływające do nas wątpliwości interpretacyjne dotyczące art. 12 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2023 r. poz. 463), uprzejmie prosimy Pana Ministra o rozważanie możliwości rozszerzenia przepisów</p>	Uwaga uwzględniona.

			specustawy również o nowelizację ust. 1 w/w artykułu w części wspólnej punktów poprzez zastąpienie wyrazu „grzywnie” wyrazami „karze grzywny”.		
157.	Polska Federacja Rolna	art. 4 ust. 1 pkt 2) CO 2 – skraplanie jako koszt kwalifikowany inwestycji związanej z biogazownią	wnoszę o dodanie w po literze d) kolejnego punktu, tj e) skroplonego ciekłego dwutlenku węgla,	. e) skroplonego ciekłego dwutlenku węgla,	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
158.	Polska Federacja Rolna	wnoszę o uzupełnienie art. 2 pkt 3)	Uzupełnienie art. o zapis w tym produkcję warzywniczą pod osłonami.	gospodarstwo rolne – gospodarstwo rolne w rozumieniu art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 333), w skład którego wchodzi zabudowa zagrodowa w rozumieniu art. 4 pkt 31 ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2409), w tym produkcję warzywniczą pod osłonami.	Uwaga niezasadna, postulat zawarty w ustawie.
159.	Polska Federacja Rolna	Dodanie w treści ustawy	Zagwarantowanie ceny zbytu energii na 15 lat od chwili produkcji energii z biogazowni. Sposób kształtowania ceny zbytu energii elektrycznej oraz innych dopłat np.: certyfikaty: Cena giełdowa energii + dopłata 400 złotych Cena energii nie może być mniejsza jak 1100 złotych	Zagwarantowanie ceny zbytu energii na 15 lat od chwili produkcji energii z biogazowni. Sposób kształtowania ceny zbytu energii elektrycznej oraz innych dopłat np.: certyfikaty: Cena giełdowa energii + dopłata 400 złotych Cena energii nie może być mniejsza jak 1100 złotych	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.
160.	Polska Federacja Rolna	Dodanie w treści ustawy	Wsparcie dla biogazowni podczas budowy – uzależnione od wykorzystania (zagospodarowania) produktów wytworzonych przez biogazownię np.: wykorzystanie energii elektrycznej, ciepłej i pofermentu skutkować będzie	Wsparcie dla biogazowni podczas budowy – uzależnione od wykorzystania (zagospodarowania) produktów wytworzonych przez biogazownię np.: wykorzystanie energii elektrycznej, ciepłej i pofermentu skutkować będzie wsparciem nie mniej jak 60 %. W przypadku wykorzystania jeszcze CO2	Uwaga nieuwzględniona, wykraczająca poza cel ustawy.

			wsparciem nie mniej jak 60 %. W przypadku wykorzystania jeszcze CO2 – wsparcie powinno osiągnąć poziom nie mniejszy jak 80 %	– wsparcie powinno osiągnąć poziom nie mniejszy jak 80 %	
161.	Polska Federacja Rolna	Dodanie w treści ustawy	Zgłaszamy do ujęcia w wykazie produktów do biogazowni rolniczych możliwość stosowania mat i kostek pouprawowych z uprawa pod osłonami, które zawierają resztki organiczne poprzez cały system korzeniowy oraz część łodygi rośliny.	Zgłaszamy do ujęcia w wykazie produktów do biogazowni rolniczych możliwość stosowania mat i kostek pouprawowych z uprawa pod osłonami, które zawierają resztki organiczne poprzez cały system korzeniowy oraz część łodygi rośliny.	Uwaga nieuwzględniona, materia rozporządzenia.
162.	Polska Federacja Rolna	Wnoszę o zmianę art. 8 pkt. 2	Zakłady energetyczne zobowiązane powinny być do wydania warunków technicznego przyłączenia biogazowni do sieci w ciągu 60 dni kalendarzowych.	Przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej jest obowiązane wydać warunki przyłączenia dla podmiotu, o którym mowa w ust. 1, w terminie 60 dni kalendarzowych od dnia złożenia wniosku o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej.	Uwaga nieuwzględniona.
163.	Rada Gminy Raba Wyżna	Uwaga ogólna	Uchwała nr LIV/513/2023 Rady Gminy Raba Wyżna z dnia 13 kwietnia 2023 r. w sprawie Apelu do ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Parlamentarzystów w sprawie projektu ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych		Uwaga nieuwzględniona o charakterze ogólnym.
164.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy		Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni

			<p>zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do</p>		<p>rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	--	--	--

		<p>podmiotu uprawionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być wiec np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.</p> <p>Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.</p> <p>Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jedyłą możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.</p> <p>W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje</p>		
--	--	---	--	--

bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w

			<p>bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednio zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.</p> <p>Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających</p>	
--	--	--	---	--

			<p>warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnoskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w</p>	
--	--	--	--	--

			<p>przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
165.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji</p>

		<p>sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnej pracy nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej</p>		<p>biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	--	---

na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i

współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni

			<p>rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.</p> <p>Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnoskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo</p>	
--	--	--	--	--

			<p>budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowi rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowi. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
166.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji</p>

			<p>mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnej pracy nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do</p>		<p>lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	---	--	---

biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być wiec np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jedyłą możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z

miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano

pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza. Ułatwienia lub liberalizacja przepisów

		<p>ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowi rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnoskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowi rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również,</p>		
--	--	--	--	--

			<p>aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
167.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości</p>

			<p>planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy</p>		<p>konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	--	--	---

			<p>ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być wiec np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.</p> <p>Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.</p> <p>Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jedyłą możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.</p> <p>W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do</p>	
--	--	--	--	--

swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej

		<p>podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.</p> <p>Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p>		
--	--	---	--	--

			<p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowi rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnioskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowi rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana</p>	
--	--	--	---	--

			<p>jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzone konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
168.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza</p>

		<p>2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczycyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4</p>		<p>możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	---	--	--

			<p>ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.</p> <p>Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.</p> <p>Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.</p> <p>W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby</p>	
--	--	--	---	--

powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki

			<p>gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnoskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
169.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie</p>

			<p>mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykle otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego</p>		<p>ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	---	--	--

przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw

mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla

biogazowni mieszkańcy.
Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym

			<p>stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowi rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnoskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowi rolniczych została dodana</p>	
--	--	--	--	--

			<p>gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
170.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie	Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym.

		<p>biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczycza, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma</p>		<p>Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	---	--	---

według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej

ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty

ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje

			<p>na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza. Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowi rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnioskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej</p>	
--	--	--	---	--

			<p>biogazowi rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowi rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowi. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>		
171.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i		Uwaga nieuwzględniona, o

		<p>realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp.</p> <p>W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby</p>		<p>charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	--	--

nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest

zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku

„greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką

			<p>jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza. Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnioskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o</p>	
--	--	--	---	--

			<p>warunkach zabudowy dotyczącej biogazowi rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowi rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowi. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.</p>	
172.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	W związku z projektem ustawy o	Uwaga

			<p>ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na miejscu, a następnie, jako poferment,</p>		<p>niewwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
--	--	--	--	--	---

lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

W kontekście prac nad ustawą, chcemy

podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.

Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście umiejscawiałoby plany tworzenia

biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń

			<p>wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnioskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który określa katalog</p>	
--	--	--	---	--

stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowi rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowi rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowi. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca w którym żyją.

173.	Osoba fizyczna	Uwaga ogólna	<p>W związku z projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jako mieszkańcy wsi, gdzie od października 2022 r. ponosimy konsekwencje planów ulokowania biogazowni o mocy 499 KW w bezpośrednim sąsiedztwie naszych domów, chcemy zwrócić uwagę na kwestie, które w ciągu czterech miesięcy intensywnych prac nad tą ustawą zostały w naszej opinii pominięte.</p> <p>W projekcie ustawy pominięto czynnik ludzki i rzeczywiste oddziaływanie biogazowni na okolicznych mieszkańców oraz środowisko naturalne. Doświadczenia mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują (m.in. Rzeczyca, Tragamin, Olesno i wiele innych) pokazują, że powstanie zakładów, jakimi są biogazownie, mimo wcześniejszych zapewnień o braku jakichkolwiek negatywnych konsekwencji, diametralnie zmienia funkcjonowanie całej miejscowości - wszechobecny odór uniemożliwia normalne funkcjonowanie, wyjście do ogrodu, czy też zwykłe otwarcie okien. Uproszczona procedura względem lokalizacji może spowodować wykluczenie jakichkolwiek zewnętrznych aktywności fizycznych takich jak spacer, rower, bieganie itp. W uzasadnieniu do projektu ustawy podkreśla się, że „sytuacja w której surowce do tego typu instalacji są produkowane na miejscu, zużywane na</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona, o charakterze ogólnym. Projekt ustawy nie ogranicza możliwości konsultacji lokalizacji biogazowni rolniczych z podmiotami na które biogazowni rolnicza może rzeczywiście oddziaływać.</p>
------	----------------	--------------	---	--	---

miejscu, a następnie, jako poferment, lokalnie wykorzystywane na potrzeby nawożenia gleb uprawnych...” nie ma według nas bezpośredniego przełożenia w projekcie ustawy. Art. 4 ust. 1 pkt 1 stwierdza, że przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną w art. 3 ust. 1 pkt 4 lub 5, z których będzie pochodzić część substratów wykorzystywanych w tej biogazowni rolniczej. Jednak zapisy ustawy nie precyzują jaka to ma być część (może to być więc np. 1%) oraz nie określono w jaki sposób ani z jakiej odległości od instalacji ma być pozyskiwana pozostała część substratów.

Ustawa mocno ułatwia zakwalifikowanie pofermentu (który obecnie uważany jest za odpad niebezpieczny) jako nawóz, jednak przepisy nie określają w jaki sposób, gdzie i jak długo ma być on składowany.

Podkreślenia wymaga również fakt, że w Polsce nie zostały uchwalone tzw. normy odorowe, które zapewniłyby jakąkolwiek ochronę prawną (administracyjną) w przypadku wystąpienia tego typu uciążliwości. Jediną możliwością jaka mogłaby wymusić na użytkowniku zmianę sposobu funkcjonowania biogazowni będzie droga postępowania cywilnego, które często jest procesem długotrwałym i kosztowym.

			<p>W kontekście prac nad ustawą, chcemy podkreślić, że koniecznym jest zapewnienie w niej odpowiedniej ochrony podstawowych praw mieszkańców, w których miałyby powstać biogazownie – prawa do swobodnego i zdrowego korzystania z miejsca, w którym chcą żyć i współtworzyć, bez obaw o swoje bezpieczeństwo fizyczne, psychiczne oraz zdrowotne.</p> <p>Już teraz przepisy dotyczące dystansu biogazowni do najbliższych zabudowań nie są dostosowane do faktycznego ich oddziaływania na otoczenie. Rozumiemy, że biogazownie jako OZE muszą istnieć i dla wielu gospodarstw rolnych są niezbędne, jednak przy lokalizacji takich inwestycji nie można pomijać kwestii ich oddziaływania na środowisko naturalne, na tereny i budynki zabytkowe oraz na parki krajobrazowe. Jeśli takie kwestie nie będą brane pod uwagę, to tereny w ich sąsiedztwie zostaną faktycznie utracone dla ich właścicieli oraz użytkowników - przy dzisiejszym braku przepisów i norm dotyczących uciążliwości zapachowych skazuje się ludzi na życie w warunkach szkodliwych dla ich dobrostanu, którego ochrona należy do obowiązków ustawodawcy. Nie można tworzyć prawa korzystnego wyłącznie dla nielicznej grupy osób inwestujących w biogazownie, kosztem absolutnie podstawowych i nieodzownych praw pozostałych mieszkańców. Takie podejście</p>	
--	--	--	--	--

umiejscawiałoby plany tworzenia biogazowni w zjawisku „greenwashingu” a ich koszty ponosiliby wszyscy okoliczni dla biogazowni mieszkańcy.

Widzimy to na przykładzie naszej podhalańskiej wsi, w której wydano pozwolenie na budowę biogazowni rolniczej w samym jej centrum, w bezpośrednim sąsiedztwie kluczowej dla jej funkcjonowania infrastruktury. Taka decyzja dla nastawionej na rozwój turystyczny Raby Wyżnej stwarza bezpośrednie zagrożenie utraty zainteresowania ze strony inwestorów oraz turystów i (z racji na uciążliwość życia w pobliżu biogazowni) rozpoczęcia procesu depopulacji oraz wykluczenia społeczno-gospodarczego. Już teraz można zauważyć znaczny trend obniżenia wartości nieruchomości oraz gruntów na terenie naszej wsi. Czy ustawodawca zdaje sobie sprawę, że w ten sposób skazuje mieszkańców na pozwy na drodze cywilnej by mogli walczyć o swoje prawa? Niejednokrotnie są to osoby w wieku poprodukcyjnym oraz młode małżeństwa z dziećmi, którym odbierać się będzie możliwość normalnego funkcjonowania i rozwoju.

Jako przedstawiciele Stowarzyszenia EKO Raba Wyżna chcemy wskazać, iż regulacja z art. 6 projektowanej ustawy, która przewiduje możliwość lokalizacji biogazowni rolniczych na terenie przeznaczonym pod zabudowę związaną z rolnictwem lub produkcją

			<p>wzbudza kontrowersje. Z doświadczeń wiadomo, że kompletna instalacja jaką jest biogazownia rolnicza oddziałuje na środowisko w znacznie wyższym stopniu niż pozostałe inne budynki gospodarskie lub zabudowa rolnicza.</p> <p>Ułatwienia lub liberalizacja przepisów ustawy w odniesieniu do lokalizowania biogazowni rolniczych spełniających warunki określone w przedmiotowej ustawie na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidują możliwość lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją rolną zasadniczo naruszy rekomendowane odległości od terenów zamieszkałych oraz przeznaczonych na konkretne cele. Wnosimy zatem o dodanie w art. 6 ust. 1 projektowanej ustawy dodatkowego warunku odnoszącego się do lokowania biogazowni rolniczych, który uniemożliwi ich sytuowanie w odległości mniejszej niż 4000 m od terenów zamieszkałych oraz zabudowanych, a także mniejszej niż 4000 m od terenów przeznaczonych na inne, konkretne cele przewidziane w planie miejscowym danej gminy, miasta.</p> <p>Jednocześnie uważamy, że w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych, czy też w postępowaniu o wydanie pozwolenia na budowę, stroną postępowania powinna być gmina, oraz właściciele sąsiednich działek. Wnioskujemy, aby do dodawanego art. 64ab ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu</p>	
--	--	--	--	--

przestrzennym, który określa katalog stron postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczych została dodana gmina, oraz właściciel działek sąsiednich w obrębie których planowana jest taka inwestycja. Wnosimy również, aby w art. 28 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, dodany został wyjątek iż w przypadku pozwolenia na budowę biogazowni rolniczej, oprócz stron wskazanych w tym przepisie, stroną przedmiotowego postępowania byłaby również gmina, na obszarze której planowana jest budowa biogazowni. Uważamy, że dla terenu, na którym zamierzona jest budowa biogazowni powinny zostać przeprowadzane konsultacje społeczne, których wynik byłby wiążący dla organu wydającego decyzję w przedmiotowej sprawie, mając na względzie interes społeczny mieszkańców ponad interesem inwestora. Bazując na obserwacjach i dotychczasowych doświadczeniach naszych oraz mieszkańców miejscowości, w których takie biogazownie już funkcjonują apelujemy do Pana Posła Janusza Kowalczyka oraz do Pana dr Marcina Rokosza, aby kontynuując i dopracowując niniejszą ustawę wzięli pod uwagę faktyczne i codzienne konsekwencje działalności biogazowni ponoszone przez osoby żyjące w ich sąsiedztwie i na podstawie ich trudów i doświadczeń stworzyli prawo uwzględniające nie tylko inwestujących w biogazownie rolników oraz inwestorów, lecz również ochronę okolicznych mieszkańców oraz miejsca

OPINIOWANIE

1.	ARMiR	<p>Art. 1 ust. 2 pkt 2) W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie: w odniesieniu do postępowania w sprawie wydania decyzji o pozwoleniu na budowę stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.2)) oraz</p> <p>Art. 10. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.5)) w art. 35 w ust. 6 w pkt 2 po wyrazach „inwestycji kolejowej” dodaje się wyrazy „lub inwestycji w zakresie biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i</p>		<p>Art. 29 ust. 2 pkt 3) lit. e) ustawy Prawo budowlane, informuje że nie wymaga decyzji o pozwoleniu na budowę, natomiast wymaga zgłoszenia, o którym mowa w art. 30, wykonywanie robót budowlanych polegających na instalowaniu mikroinstalacji biogazu rolniczego, o której mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.</p> <p>Mając na uwadze, że na biogazownię rolniczą, oprócz ww. mikroinstalacji biogazu rolniczego, składa się również cała infrastruktura towarzysząca, tj. m.in. urządzenia, zbiorniki, silosy, lub inne obiekty budowlane, ruch drogowy itp. wydaje się że powyższe zapisy są nieprecyzyjne, nawet jeżeli art. 29 ustawy Prawo budowlane wskazuje, które ww. pojedyncze obiekty budowlane wymagają uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę, czy zgłoszenia, czy brak pozwolenia i zgłoszenia. Z uwagi na zbyt skomplikowany charakter inwestycji budowlanej związanej z budową biogazowni rolniczych, wydaje się że przepisy powinny być doprecyzowane w kontekście budowy całej inwestycji, tj. mikroinstalacji wraz z całą infrastrukturą, a nie w rozbiciu na jej poszczególne elementy, które w zależności od interpretacji różnych organów administracji architektoniczno-budowlanych, przy tej samej inwestycji, mogą być odmiennie traktowane. Przy braku dookreślenia tych przepisów, kompleksowa ocena całej inwestycji budowlanej będzie spoczywać na organach, które m. in. oceniają wnioski o</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, definicja mikroinstalacji odnosi się do definicji instalacji OZE, która zawiera wszystkie wymagane elementy.</p>
----	-------	---	--	--	--

		realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych (Dz. U. poz. ...).”.		<p>dofinansowanie, a które nie mają kompetencji do tej oceny, gdyż organy budowlane „nie widząc” całej inwestycji będą oceniać tylko jej poszczególne elementy – co może skutkować niewłaściwą oceną w stosunku do całej biogazowni rolniczej.</p> <p>Dodatkowo mając na uwadze, że przygotowanie dokumentacji budowlanej dla inwestycji niewymagającej uzyskania pozwolenia na budowę, nie będzie w większości przypadków wymagała sporządzenia projektu budowlanego (który sporządza uprawniony projektant budowlany dysponujący odpowiednią wiedzą budowlaną), może skutkować jej złym przygotowaniem, a w konsekwencji złą realizacją inwestycji związanej z budową biogazowni rolniczej. Zwracam jednocześnie uwagę, że biogazownia rolnicza m. in. produkuje biogaz, którego głównym składnikiem jest metan, który w mieszaninie z powietrzem w stężeniu 4,5%-15% ma właściwości wybuchowe, dlatego bardzo ważne jest w pierwszej kolejności właściwe przygotowanie dokumentacji budowlanej, a w kolejnej wybudowanie tej biogazowni.</p>	
2.	ARMiR			<p>Dlatego też, należy zmieniane niniejszą ustawą zapisy ustawy Prawo budowlane uzupełnić o kwestię wymagalności uzyskania pozwolenia na budowę lub zgłoszenia budowy biogazowni rolniczej jako kompleksowej inwestycji (instalacja + cała infrastruktura towarzysząca) z jednoczesną wymagalnością wykonania projektu budowlanego również w przypadku, gdy jest wymagane tylko zgłoszenie tej budowy, np. poprzez dodanie zapisu w brzmieniu</p> <p><i>budowa biogazowni rolniczych, w tym instalowanie mikroinstalacji biogazu rolniczego wraz z całą</i></p>	<p>Uwaga nieuwzględniona, definicja mikroinstalacji odnosi się do definicji instalacji OZE, która zawiera wszystkie wymagane elementy.</p>

				<p><i>infrastrukturą towarzyszącą (urządzenia, zbiorniki, silosy lub inne obiekty budowlane, ruch rogowy itp.) wymaga zgłoszenia, w przypadku gdy żaden z elementów biogazowni rolniczej nie wymaga uzyskania pozwolenia na budowę. W pozostałych przypadkach budowa biogazowni rolniczej wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wymaganym załącznikiem do wniosku o pozwolenie na budowę (PB-1) lub Zgłoszenia budowy lub wykonywania innych robót budowlanych (PB-2) jest projekt budowlany, o którym mowa w art. 34 ust. 1.</i></p>	
3.	ARMiR	<p>Art. 3. 1. Podmiotem uprawnionym do przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych zgodnie z przepisami ustawy jest podmiot: (...); 2) o którym mowa w pkt 1, wpisany do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, którego przedmiot wykonywanej działalności gospodarczej obejmuje wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu</p>	<p>Art. 3 (...) 2) osoba fizyczna wpisana do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności gospodarczej, której przedmiot wykonywanej działalności obejmuje wytwarzanie energii elektrycznej, ciepła, biogazu rolniczego lub biometanu z biogazu rolniczego</p>	<p>Projektowany przepis jest nieprecyzyjny, z uwagi na fakt, że w art. 3 ust. 1 pkt 1 zostały wymienione podmioty, które nie mają obowiązku wpisu w CEIDG takie jak np. osoby prawne. Wobec powyższego wskazanie literalnie <i>osoby fizycznej</i> w przedmiotowym przepisie jest zasadne.</p>	Uwaga uwzględniona.

		rolniczego; (...)			
4.	ARMiR	Art. 4. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej: 1) zlokalizowanej na nieruchomości należącej do podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną	Art. 4. 1. Przepisy ustawy mają zastosowanie do biogazowni rolniczej: 1) zlokalizowanej na nieruchomości lub współwłasność albo przedmiot użytkowania wieczystego albo dzierżawy z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub od jednostek samorządu terytorialnego zawartej na czas nieoznaczony albo na okres co najmniej 7 lat liczony od dnia złożenia wniosku o przyznanie podmiotu uprawnionego prowadzącego gospodarstwo rolne lub działalność określoną (...)	W obecnym brzmieniu użyte zostało określenie nieznane prawu cywilnemu: „nieruchomości należącej do”. Przepisy ustawy nie powinny zostawiać pola interpretacyjnego. Należy jednoznacznie wskazać co należy rozumieć pod pojęciem nieruchomości „należącej”. Definicja słownikowa wskazuje że słowo „należeć” oznacza „być czyjąś własnością” Jeżeli zatem ustawodawca przez sformułowanie „należeć” ma na myśli własność proponujemy doprecyzowanie zapisu. Z obecnego brzmienia wynika, że biogazownia musi być zrealizowana wyłącznie na 1 nieruchomości. Wskazujemy, że może zaistnieć sytuacja, gdy inwestycja będzie realizowana na kilku działkach objętych odrębnymi księgami wieczystymi (które stanowią osobne nieruchomości). Ponadto należałoby dopuścić możliwość realizacji inwestycji również na gruntach oddanych w użytkowanie wieczyste. Jednocześnie wskazujemy, że w projekcie wytycznych szczegółowych – I.10.2 OZE i poprawy efektywności energetycznej w PS WPR pkt IV.2 Warunki przedmiotowe, ust. 1 wskazano, że, „Pomoc przyznaje się na operację realizowaną na nieruchomościach, stanowiących własność lub współwłasność wnioskodawcy lub przedmiot użytkowania wieczystego lub dzierżawy z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub od jednostek samorządu terytorialnego zawartej na czas nieoznaczony albo na okres co najmniej 7 lat liczony od dnia złożenia wniosku o przyznanie pomocy”. Konieczne jest zatem rozszerzenie możliwości zlokalizowania biogazowni rolniczej także na nieruchomości będące w użytkowaniu wieczystym i	Uwaga uwzględniona kierunkowo.

				<p>dzierżwione z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub od jednostek samorządu terytorialnego zawartej na czas nieoznaczony albo na okres co najmniej 7 lat. liczony od dnia złożenia wniosku o przyznanie pomocy.</p> <p>W tym zakresie nie może być rozbieżności między projektem ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a wytycznymi szczegółowymi I.10.2 OZE i poprawy efektywności energetycznej w PS WPR, gdyż będzie to powodowało odrzucanie wniosków, w których wskazano użytkowanie wieczyste nieruchomości albo jej dzierżawę.</p> <p>Ponadto wskazujemy, że ustawa prawo budowlane w art. 4 definiuje prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, które jest pojęciem szerszym niż prawo własności.</p> <p>Pod rozwagę dajemy, czy nie należałoby opiniowanego artykułu uzupełnić o prawa do nieruchomości wskazane w tym artykule.</p>	
5.	ARMiR	<p>Art. 7 ust. 2</p> <p>2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust.1, polegająca na:</p> <p>1) zbyciu biogazowni rolniczej lub oddaniu jej w posiadanie innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony.</p>	<p>Art. 7 ust. 2</p> <p>2. Czynność prawna podmiotu uprawnionego dokonana w okresie, o którym mowa w ust.1, polegająca na:</p> <p>1) zbyciu nieruchomości zabudowanej biogazownią rolniczej lub oddaniu jej w posiadanie innemu podmiotowi niż podmiot uprawniony.</p>	<p>Zauważyć należy, że zgodnie z zasadą superficies solo cedit, biogazownia stanowi część składową gruntu, nie jest więc możliwe jej zbycie bez jednoczesnego zbycia nieruchomości na której został wybudowana.</p>	Uwaga uwzględniona.
6.	ARMiR	Art. 12. W ustawie z	Do usunięcia	Zgodnie z art. 28 ust. 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994	Uwaga

		<p>dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503, 1846, 2185 i 2747 oraz z 2023 r. poz. 553) wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>ust.2</p> <p>2) po art. 64a dodaje się art. 64ab w brzmieniu:</p> <p>„Art. 64ab. 1. Stroną postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, jest wyłącznie wnioskodawca oraz właściciele i użytkownicy wieczystości nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który inwestycja będzie oddziaływać.</p>		<p>r. prawo budowlane:</p> <p>„Stronami w postępowaniu w sprawie pozwolenia na budowę są: inwestor oraz właściciele, użytkownicy wieczystości lub zarządcy nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania obiektu”. W tym stanie sprawy wprowadzanie przepisu o prawie identycznym brzmieniu do ustawy i planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wydaje się zbędne. Tym bardziej, że do realizacji inwestycji w postaci biogazowni mają zastosowanie przepisy ustawy prawo budowlane.</p>	<p>niewwzględniona.</p>
--	--	--	--	--	-------------------------

7.	ARMiR	Art. 13. pkt 2) w projektowanym 10b)	<p><i>Propozycja zastąpienia zwrotu: obornika, gnojówki i gnojowicy albo innych odchodów zwierząt</i></p> <p>zwrotem: <i>nawozów naturalnych pochodzących od zwierząt (...). (ewentualnie z doprecyzowaniem) płynnych lub nawozów naturalnych stałych</i></p>	<p>Terminy takie stosowane są m.in. w ustawie o nawozach i nawożeniu jak i w Rozporządzeniu RM w sprawie „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu”. Są one bardziej ogólne i obejmują również przywołane „inne odchody zwierząt”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>
8.	Prezes URE	Uwaga ogólna	<p>Pomimo posługiwania się w projektowanym akcie prawnym pojęciem „biometanu” projekt nie zawiera definicji legalnej tego pojęcia. Zauważyć należy, że żaden akt prawny obecnie obowiązujący nie zawiera takiej definicji. Jedynie w ustawie o biokomponentach i biopaliwach ciekłych znajdują się definicje skroplonego biometanu oraz sprężonego biometanu. Aktualnie procedowany jest projekt ustawy o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz niektórych innych ustaw (UC99), który wprowadza do ustawy o odnawialnych źródłach energii (dalej jako: UOZE) definicję biometanu („gaz uzyskany z biogazu, biogazu rolniczego lub wodoru odnawialnego, poddanych procesowi oczyszczenia, wprowadzany do sieci gazowej lub transportowany w postaci sprężonej albo skroplonej środkami transportu innymi niż sieci gazowe lub wykorzystany do tankowania pojazdów silnikowych bez konieczności jego transportu”),</p>		<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>

			konieczne jest zatem ew. skorelowanie projektów.	
9.	Prezes URE	Art. 1 ust. 2 pkt 4 lit. d	Projektowany przepis zakłada stosowanie uOZE w odniesieniu do zasad i warunków wykonywania działalności w zakresie wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego w instalacjach odnawialnego źródła energii. Należy jednak zauważyć, że aktualnie uOZE nie zawiera jeszcze przepisów dotyczących wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego – konieczne jest zatem skorelowanie projektów.	Uwaga nieuwzględniona.
10.	Prezes URE	Art. 2 pkt 1 w związku z art. 15 pkt 1	Projekt w definicji biogazu rolniczego wskazuje, że jest to biogaz rolniczy w rozumieniu art. 2 pkt 2 uOZE. Ponadto, art. 15 pkt. 1 projektowanej ustawy nadaje nowe brzmienie artykułowi 2 pkt 2 uOZE. Jednakże, jak już wcześniej wskazano, aktualnie procedowany jest projekt zmiany ustawy o odnawialnych źródłach energii (UC99), w którym m.in. zmianie ulega właśnie definicja biogazu rolniczego. Definicja biogazu rolniczego zawarta w tych projektach ustaw jest odmienna. Aktualnie mamy zatem sytuację, w której równocześnie proceduje się zmiany art. 2 pkt 2 uOZE (<i>vide</i> projekt UC99 i opiniowany projekt UD 485) i są to zmiany o różnej treści.	Uwaga uwzględniona.
11.	Prezes URE	Art. 4 ust. 1 pkt 1	Projektowany przepis stanowi o "co najmniej część substratów", przy czym częścią może być nawet 0,5% substratów, co w takim przypadku nie	Uwaga niezasadna.

			jest zgodne z założeniem podanym w uzasadnieniu, że "biogazownia rolnicza ma mieć stały i stabilny dostęp do substratu" (str. 7 uzasadnienia). Pożądane w takim przypadku wydaje się określenie minimalnego poziomu substratów pochodzących z gospodarstwa rolnego lub działalności w celu osiągnięcia celów regulacji określonych w uzasadnieniu.		
12.	Prezes URE	Art. 6 ust. 1	W projektowanym przepisie powinien zostać użyty zwrot „produkcją”, a nie „produkcji”.		Uwaga uwzględniona.
13.	Prezes URE	Art. 7 ust. 1	W projektowanym przepisie zamiast zwrotu „inwestycji zakresie” powinno być: „inwestycji w zakresie” (str. 5 projektu ustawy).		Uwaga uwzględniona.
14.	Prezes URE	Art. 7 ust. 2 pkt 2	W związku z projektowanym przepisem powstaje pytanie, czy postępowanie spadkowe po śmierci rolnika indywidualnego będącego podmiotem uprawnionym i udziałowcem w spółki handlowej, o której mowa w art. 3 ust. 1 pkt 7 projektu ustawy, którego skutkiem będzie nabycie przez spadkobierców niebędących podmiotami uprawnionymi majątku, będzie skutkowało koniecznością sprzedaży udziałów w spółce podmiotom uprawnionym, czy nadal mogą posiadać udziały w tej spółce.		Uwaga nieuwzględniona.
15.	Prezes URE	Art. 12	W projektowanym przepisie zakłada się wprowadzenie art. 64ab do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu		Uwaga nieuwzględniona.

		<p>przestrzennym, odnoszącego się do decyzji o warunkach zabudowy dotyczącej biogazowni rolniczej. W ust. 4 projektowanego art. 62ab proponuje się, że zawieszenie postępowania w przedmiocie wydania takiej decyzji może nastąpić wyłącznie na wniosek inwestora. Jednoznaczne brzmienie tego przepisu wskazuje, że stanowi on <i>lex specialis</i> wobec przepisów art. 97 i art. 98 Kodeksu postępowania administracyjnego, które wskazują przesłanki zawieszenia postępowania administracyjnego z urzędu i na wniosek stron.</p> <p>Wydaje się jednak, że wyłączenie zastosowania art. 97 Kodeksu postępowania administracyjnego może prowadzić do problemów w praktyce stosowania proponowanych przepisów. Przykładowo, jeżeli wnioskodawca będący osobą fizyczną w trakcie postępowania umrze, albo będąc osobą prawną ze względu na brak organów albo braków w składzie organu uprawnionego nie będzie mógł być reprezentowany, to organ wykonawczy gminy nie będzie miał podstawy prawnej do zawieszenia takiego postępowania.</p> <p>Co więcej należy zwrócić uwagę, że projektowany przepis zakłada możliwość zawieszenia postępowania tylko na wniosek inwestora. Wymaga zaś podkreślenia, że inwestor może nie być wnioskodawcą (por. 63 ust. 1 ustawy o</p>		
--	--	--	--	--

planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym) i wówczas projektowany nie będzie miał zastosowania, bo inwestor nie będzie stroną tego postępowania, a co za tym idzie nie będzie mógł złożyć wniosku o zawieszenie postępowania. Natomiast co do zasady inwestor jest wnioskodawcą, co powoduje, że projektowany przepis stanowi powtórzenie art. 98 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, który przewiduje, że z wnioskiem o zawieszenie postępowania może wystąpić tylko strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte.

Mając powyższe na uwadze, jeżeli intencją projektodawcy było wprowadzenie *lex specialis* tylko do art. 98 Kodeksu postępowania administracyjnego, który zakłada, że organ administracji publicznej może zawiesić postępowanie administracyjne, przy spełnieniu łącznie trzech przesłanek:

1. wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte,
2. nie sprzeciwiają się temu inne strony oraz
3. nie zagraża to interesowi społecznemu, to należy zmodyfikować brzmienie proponowanego przepisu, żeby nie budził wątpliwości interpretacyjnych.

Można zatem zaproponować następujące brzmienie projektowanego przepisu:

„4. Wójt, burmistrz albo prezydent

			miasta może zawiesić postępowanie oraz podjąć tak zawieszony postępowanie, w odniesieniu do decyzji, o której mowa w ust. 1, jeżeli wystąpi o to wnioskodawca. Przepisu art. 98 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego nie stosuje się.”.		
16.	Prezes URE	OSR	Jednocześnie przedstawiam uwagę do OSR, proponując jednocześnie wprowadzenie do ustawy reguły wydatkowej, ponieważ w pkt 4 „Podmioty, na które oddziałuje projekt” nie uwzględniono Urzędu Regulacji Energetyki. Wpływ projektowanej regulacji na organ polegał będzie na zwiększeniu liczby wniosków o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy przyłączenia biogazowni do sieci, co przełoży się na większe obciążenie pracowników URE (art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne). Proponuję w ustawie oraz w części 6 OSR uwzględnić wydatki Prezesa URE na zatrudnienie, wyposażenie i utrzymanie 2 etatów, aby faktycznie można było skutecznie uruchomić proces przyłączania do sieci biometanowni i biogazowni rolniczych w przypadku ewentualnych, a ostatnio obserwowanych, odmów w tym zakresie wydawanych przez operatorów sieci.		Uwaga nieuwzględniona.
17.	KOWR	Art. 1 ust. 2 pkt 4	Projektowana ustawa rozszerza zasady i warunki wykonywania działalności regulowanej w porównaniu do obecnie	W art. 1 ust. 1 pkt 4 po lit. d) dodaje się lit. e) w brzmieniu „chlodu”.	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>obowiązującej ustawy o odnawialnych źródłach energii (dalej „uoze”). W obecnym kształcie przepisy uoze nie określają zasad i warunków wytwarzania biometanu z biogazu rolniczego.</p> <p>Mając jednak na uwadze trwające prace legislacyjne w zakresie nowelizacji uoze, w których przewiduje się możliwość rozszerzenia wykonywania działalności w zakresie wytwarzania biometanu oraz zasady wydawania gwarancji pochodzenia dla wytwarzanych w instalacjach odnawialnego źródła energii chłodu, w ocenie KOWR, zasadnym wydaje się dostosowanie specustawy do zasad i warunków wykonywania działalności określonych w nowelizacji ustawy oze.</p> <p>Uwzględnienie ww. propozycji powinno być związane z usunięciem publikatorów ustawy o odnawialnych źródłach energii, które odnoszą się do obecnie obowiązującego stanu prawnego.</p>		
18.	KOWR	Art. 2 pkt 4	<p>W celu ujednoczenia nazewnictwa w projektowanej ustawie, KOWR proponuje zmianę definicji prowadzącego instalację na prowadzącego biogazownię rolniczą. Instalacja jest pojęciem szerokim, a przepisy specustawy odnoszą się wyłącznie do inwestycji</p>	<p>W art. 2 pkt 4 „prowadzący instalację” zmienić na „prowadzący biogazownię rolniczą”.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p>

			w zakresie biogazowni rolniczych, której definicja została zresztą określona w przepisach tej ustawy.		
19.	KOWR	Art. 3 ust. 2	W celu ujednoczenia nazewnictwa w projektowanej ustawie KOWR proponuje zmianę nazewnictwa.	W art. 3 ust. 2 „prowadzący instalację” zmienić na „prowadzący biogazownię rolniczą”	Uwaga nieuwzględniona.
20.	KOWR	Art. 5 ust. 1 pkt. 1 i 2	<p>W opinii KOWR przedkładanie dokumentów potwierdzających spełnianie warunków określonych w art. 3 ust. 1 projektowanej ustawy nie jest konieczne, ponieważ do wniosku o wszczęcie postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy oraz decyzji o pozwoleniu na budowę, dołączone będzie oświadczenie, w którym wnioskodawca potwierdzi, że spełnia warunki uznania za podmiot uprawniony.</p> <p>W związku z powyższym, KOWR wnosi o usunięcie przepisu art. 5 ust. 1 pkt 1.</p> <p>Jednocześnie, w ocenie KOWR, w art. 5 ust. 1 pkt 2 w treści oświadczenie słowa „spełnia warunki określone...” należy zmienić na „będzie spełniać warunki określone”. W momencie składania oświadczenia biogazownia rolnicza jest na etapie planowania.</p>	<p>Art. 5. 1. W przypadku postępowania o wydanie decyzji o warunkach zabudowy oraz pozwoleniu na budowę do wniosku o wszczęcie takiego postępowania dotyczącego biogazowni rolniczej, poza dokumentami wymaganymi dla tych postępowań, dołącza się oświadczenie podmiotu uprawnionego, który składa ten wniosek, o następującej treści:</p> <p>„Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że jestem podmiotem uprawnionym, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a biogazownia rolnicza, której dotyczy wniosek, będzie spełniać warunki określone w art. 4 ust. 1 tej ustawy.”.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona.
21.	KOWR	Art. 6 ust. 1 pkt. 2	W opinii KOWR, przepis określający możliwość lokalizacji biogazowni rolniczej, spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 projektowanej ustawy (m.in. o mocy do 3,5 MWe), na terenach	Brak propozycji.	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>objętych miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, o ile powierzchnia tych gruntów nie jest większa niż 1 ha, jest mało realny.</p> <p>Z informacji posiadanych przez KOWR wynika, iż umiejscowienie biogazowni rolniczej o mocy zainstalowanej elektrycznej do 3,5 MWe na działce o powierzchni nie większej niż 1 ha jest niemożliwe, w szczególności biorąc pod uwagę projektowaną treść art. 6 ust. 2.</p>		
22.	KOWR	Art. 9	<p>Projektowana ustawa nadaje Dyrektorowi Generalnemu KOWR nowe kompetencje w zakresie nakładania administracyjnych kar pieniężnych.</p> <p>W ocenie KOWR tryb ich nakładania powinien być tożsamy z zasadami ich nakładania, które zostały określone w uoze. W związku z powyższym KOWR wnosi o zmianę treści art. 9 ust. 3.</p>	Art. 9 ust. 3 otrzymuje brzmienie „Do kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii.”	Uwaga uwzględniona.
23.	KOWR	Art. 9 ust. 4	Proponuje się dodać w art. 9 ust. 4.	Art. 9 ust. 4 otrzymuje następujące brzmienie: „Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji”.	Uwaga uwzględniona.
24.	KOWR	Art. 15 (dotyczący nowelizacji art. 2 pkt 2 uoze)	Projektowana ustawa w art. 15 wprowadza zmianę w definicji biogazu rolniczego, która została określona w art. 2 pkt 2 uoze. W celu uszczegółowienia projektowanej definicji, jak również ujęcia w jej treści substratów, które są faktycznie wykorzystywane w procesie produkcji biogazu rolniczego, KOWR	„Art. 15. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2022 r. poz. 1378, 1383, 2370 i 2687), wprowadza się następujące zmiany: 1) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) biogaz rolniczy – gaz otrzymywany w procesie fermentacji metanowej: a) produktów rolnych oraz produktów ubocznych	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>proponuje jej rozszerzenie.</p> <p>Proponowane zmiany dotyczą dodania substratów w postaci gliceryny, stanowiącej pozostałość po produkcji biokomponentów oraz pozostałości z przetwórstwa produktów pochodzących z rybołówstwa.</p>	<p>rolnictwa, w tym odchodów zwierzęcych,</p> <p>b) produktów z przetwórstwa produktów pochodzenia rolniczego, rybołówstwa i produktów ubocznych, odpadów lub pozostałości z tego przetwórstwa, w tym z przetwórstwa i produkcji żywności, z zakładów przemysłowych, a także z zakładowych oczyszczalni ścieków z przetwórstwa rolno-spożywczego, w których jest prowadzony rozdział ścieków przemysłowych od pozostałych rodzajów osadów i ścieków,</p> <p>c) produktów spożywczych przeterminowanych lub nieprzydatnych do spożycia,</p> <p>d) tłuszczów i mieszanin olejów z separacji olej / woda zawierających wyłącznie oleje jadalne i tłuszcze,</p> <p>e) biomasy roślinnej zebranej z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne lub leśne,</p> <p>f) odchodów zwierzęcych pozyskanych z działalności innej niż rolnicza,</p> <p>g) gliceryny będącej pozostałością po produkcji estrów, o których mowa w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych – z wyłączeniem biogazu pozyskanego z odpadów komunalnych, ze składowisk odpadów, a także z substratów pochodzących z oczyszczalni ścieków innych niż wymienionych w lit. b;”.</p>	
25.	GIORiN	Art. 13 pkt 2 lit. a) tiret pierwsze projektu (art. 2 ust. 1 pkt 10b, lit. b) ustawy o nawozach i nawożeniu)	Art. 13 pkt 2 lit. a) tiret pierwsze projektu w art. 2 ust. 1 pkt 10b, lit. b) zmienianej ustawy określa definicję produktu pofermentacyjnego, który może być wytworzony z innych surowców służących do produkcji biogazu niezagrażających zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowiska określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11b.	„innych surowców wskazanych w rozporządzeniu Ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanym na podstawie art. 11b służących do produkcji biogazu rolniczego”	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>Należy jednak wskazać, że niezależnie od rozporządzenia MRiRW wydanego na podstawie art. 11b, Minister właściwy do spraw rolnictwa, zgodnie z art. 11a zmienianej ustawy o nawozach i nawożeniu określi w drodze rozporządzenia dopuszczalne wartości i rodzaje zanieczyszczeń, które mogą występować w produktach pofermentacyjnych, mając na względzie zapewnienie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochrony środowiska. Wobec tego, w opinii GIORiN, o tym czy produkt nie będzie zagrażał zdrowiu ludzi, zwierząt i środowiska decydują parametry produktu, takie jak zanieczyszczenia, a nie tylko zastosowane surowce wskazane w przepisach wydanych na podstawie art. 11b zmienianej ustawy o nawozach i nawożeniu.</p>	
26.	GIORiN	Art. 13 pkt 2 lit. a), tiret drugie projektu, (art. 2 ust. 1 pkt 13 lit. c) ustawy o nawozach i nawożeniu)	<p>Przepis nie wskazuje odniesienia do produktów pofermentacyjnych przywiezionych z innych krajów członkowskich, ani z krajów trzecich. Pragnę uprzejmie zauważyć, że w przypadku braku w powyższym zakresie przepisów, rozporządzenie 2019/515 (w sprawie wzajemnego uznawania towarów z innych krajów członkowskich UE), będzie należało stosować wprost, tj. obrót produktami pofermentacyjnymi z innych krajów członkowskich UE oraz krajów EFTA należących do EOG oraz Turcji nie będzie podlegał żadnym ograniczeniom, jeśli produkty te zostały legalnie dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim UE, przy czym produkty takie nie będą musiały spełniać</p>	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>wymagań adekwatnych do tych samych wymagań ustanowionych dla produktów pofermentacyjnych wyprodukowanych na terytorium RP.</p> <p>Dodatkowo, przepisy nie odnoszą się do importu produktów pofermentacyjnych do celów rolniczych z krajów trzecich. Wobec tego, zasady importu powinny zostać wskazane w projektowanych przepisach.</p>		
27.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. a), tiret trzecie, podwójne tiret drugie projektu (art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o nawozach i nawożeniu)	<p>W opinii GIORiN, niezależnie od zastosowanych surowców wymagania dla produktów pofermentacyjnych powinny pozostać tożsame, zarówno w zakresie zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, jak również zanieczyszczeń. Innymi słowy w odniesieniu do produktów pofermentacyjnych otrzymywanych np. z obornika, powinny być także określone dopuszczalne rodzaje i wartości zanieczyszczeń, w szczególności w odniesieniu do zanieczyszczeń biologicznych.</p>	<p>Produkty pofermentacyjne, o których mowa w art. 2 pkt 10b ustawy o nawozach i nawożeniu o dopuszczalnych rodzajach i wartościach zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ustawy o nawozach i nawożeniu oraz o zadeklarowanych przez producenta zawartościach substancji organicznej i składników pokarmowych</p>	Uwaga nieuwzględniona.
28.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. b) projektu w powiązaniu z art. 2 lit. a) tiret drugie projektu (art. 3 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu w powiązaniu z art. 2 pkt 13 lit. c) ustawy o nawozach i nawożeniu)	<p>Zgodnie z uzasadnieniem do projektowanej ustawy „wymogiem uznania produktu z produkcji biogazu za produkt pofermentacyjny jest konieczność przeznaczenia go do bezpośredniego rolniczego wykorzystania, czyli użycia go przez producenta do celów nawozowych we własnym gospodarstwie (o ile producent prowadzi także działalność rolniczą) lub zbycia albo innego przekazania podmiotowi, który prowadzi działalność rolniczą.</p> <p>Produkty pofermentacyjne nie mogą być konfekcjonowane, a także zbywane innym podmiotom niż podmioty</p>	<p>(Art. 13 pkt 4 lit. b) projektu)Nawozy naturalne i produkty pofermentacyjne mogą być zbywane wyłącznie do bezpośredniego rolniczego wykorzystania na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej pod rygorem nieważności.</p>	Uwaga nieuwzględniona.

prowadzące działalność rolniczą. W przypadku zamiaru dokonywania zbytu przez producenta produktu powstałego w wyniku produkcji biogazu innym podmiotom wymagane będzie uzyskanie pozwolenia Ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W projektowanych zmianach wprowadzono także przepisy dotyczące opłat sankcyjnych i przepisy karne w zakresie produktów pofermentacyjnych, w przypadku naruszenia przepisów wynikających z wprowadzanych w projekcie ustawy zmian oraz uwzględnia się w brzmieniu dotychczasowych przepisów zmiany wprowadzone w projektowanej ustawie.”

Powyższe uzasadnienie nie znajduje swojego odzwierciedlenia w proponowanych przepisach, tj. definicji wprowadzania do obrotu produktu pofermentacyjnego (art. 2 pkt 13 lit. c) oraz art. 3 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu). Zgodnie z art. 2 pkt 13 lit. c) wprowadzanie do obrotu produktu pofermentacyjnego jest to „oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia produktu pofermentacyjnego przez jego producenta, wyprodukowanego na terytorium RP”. Przepis nie ogranicza możliwości wprowadzania do obrotu produktu pofermentacyjnego jedynie podmiotom prowadzącym działalność rolniczą do bezpośredniego rolniczego wykorzystania. Brak jest też przepisów karnych w tym zakresie.

Dodatkowo, w przypadku jeśli produkt pofermentacyjny mógłby być zbywany jedynie do bezpośredniego rolniczego

			<p>wykorzystania, jedynie na podstawie umowy, należy odpowiednio zmodyfikować brzmienie art. 3 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu. W teraźniejszym brzmieniu art. 3 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu, zbywania nawozów odbywa się wyłącznie na podstawie umowy, jednak nie zostało ograniczone jedynie do bezpośredniego rolniczego wykorzystania.</p> <p>Ponadto, niezależnie od projektowanego art. 9a ust. 2 zmienianej ustawy o nawozach i nawożeniu należy wskazać, jakie informacje powinna zawierać umowa (np. informacje dotyczące kto komu zbywa, w jakiej ilości oraz termin zawarcia tej umowy, a w przypadku produktu pofermentacyjnego nazwę tego produktu, tak by można było go powiązać ze zgłoszonym do wiorin produktu pofermentacyjnego).</p> <p>Należałoby również rozważyć zawężenie definicji „wprowadzania do obrotu” do możliwości zbycia produktów pofermentacyjnych do bezpośredniego rolniczego wykorzystania na podstawie umowy</p>		
29.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. c) projektu (art. 3 ust. 4a ustawy o nawozach i nawożeniu)	<p>Zgodnie z obowiązującymi przepisami organy PIORiN prowadzą nadzór nad wprowadzaniem do obrotu m. in. nawozów i środków wspomagających uprawę roślin, w związku z powyższym nie powinny być wskazywane jako organ właściwy do zbierania danych na temat zastosowania produktów pofermentacyjnych.</p> <p>Dodatkowo, produkty pofermentacyjne wytworzone z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub produktów</p>	<p>Producent, który po raz pierwszy wprowadza do obrotu produkt pofermentacyjny, informuje na piśmie wojewódzkiego inspektora ochrony roślin i nasiennictwa, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, właściwego na miejsce zamieszkania albo siedzibę tego producenta, o zamiarze wprowadzania do obrotu tego produktu wraz z podaniem:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) nazwy produktu pofermentacyjnego; 2) imienia i nazwiska oraz miejsca zamieszkania i adresu albo nazwy oraz siedziby i adresu producenta, który 	Uwaga nieuwzględniona.

			<p>pochodnych lub, zawierające w swoim składzie produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego lub produkty uboczne, z uwagi, że właściwość co do przeprowadzania kontroli w zakresie spełnienia wymagań określonych dla tych produktów sprawuje Inspekcja Weterynaryjna (art. 36 ustawy o nawozach i nawożeniu) powinny być zgłaszane tej Inspekcji.</p> <p>Ponadto, w opinii GIORiN, zasadnym jest wprowadzenie obowiązku informowania o zastosowanych do produkcji produktu pofermentacyjnego surowcach oraz ich pochodzeniu.</p> <p>Przed wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego, producent powinien również przeprowadzić badania takiego produktu w celu potwierdzenia spełnienia odpowiednich wymagań oraz możliwości wprowadzania do obrotu takich produktów.</p>	<p>wprowadza do obrotu produkt pofermentacyjny oraz numer ewidencyjny nadany przez KOWR;</p> <ol style="list-style-type: none"> 3) daty rozpoczęcia wprowadzenia do obrotu produktu pofermentacyjnego, 4) adresu miejsca, w którym produkt pofermentacyjny został wytworzony; 5) postaci produktu pofermentacyjnego; 6) informacji o surowcach, z których produkt pofermentacyjny został wytworzony oraz pochodzeniu tych surowców, w przypadku gdy pochodzą z innych źródeł niż własne; 7) informacji o szacowanej ilości średniorocznie produktu pofermentacyjnego jaką zamierza wprowadzić do obrotu 8) wyniki badań produktu pofermentacyjnego potwierdzające, że spełniają zadeklarowaną przez producenta zawartość substancji organicznej i składników pokarmowych oraz o dopuszczalnych rodzajach i wartościach zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 11a ustawy o nawozach i nawożeniu przeprowadzone w akredytowanych laboratoriach. 	
30.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. c) projektu (art. 3 ust. 4b ustawy o nawozach i nawożeniu)	Zgodnie z obowiązującymi przepisami organy PIORiN prowadzą nadzór nad wprowadzaniem do obrotu m. in. nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, w związku z powyższym nie powinny być wskazywane jako organy właściwe do zbierania danych na temat zastosowania produktów pofermentacyjnych.	Informacje, o których mowa art. 3 ust. 4a ustawy o nawozach i nawożeniu przekazuje się wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 14 dni przed pierwszym wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego	Uwaga nieuwzględniona.
31.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. c) projektu (art. 3 ust. 4c ustawy o nawozach i nawożeniu)	W opinii GIORiN, producent powinien przekazywać stosowne informacje w każdym przypadku dokonanych zmian przekazanych na podstawie art. 3 ust. 4a ustawy o nawozach i nawożeniu.	4c. W przypadku zmian zgłoszonych na podstawie art. 3 ust. 4a, producent przekazuje taką informację wojewódzkiemu inspektorowi nie później niż w terminie 7 dni przed wprowadzeniem do obrotu produktu pofermentacyjnego oraz przekazuje wyniki	Uwaga nieuwzględniona.

				badan produktu pofermentacyjnego, o których mowa w ust. 4a pkt 8 ustawy o nawozach i nawożeniu.	
32.	GIORiN	Art. 13 pkt 4 lit. c) projektu (art. 3 ust. 4d ustawy o nawozach i nawożeniu)	Należy wprowadzić obowiązek prowadzenia i przechowywania przez okres 5 lat dokumentacji dotyczącej stosowanych surowców z których produkt pofermentacyjny został wytworzony oraz pochodzeniu tych surowców, w przypadku gdy pochodzą z innych źródeł niż własne oraz dokumentów związanych z wprowadzanymi do obrotu produktami pofermentacyjnymi.		Uwaga nieuwzględniona.
33.	GIORiN	Art. 13 pkt 5 projektu (art. 9a ust. 2 pkt 5 ustawy o nawozach i nawożeniu)	Dokument zawierający informacje o produkcji pofermentacyjnym powinien wskazywać także sposób stosowania takiego produktu pofermentacyjnego. Powyższe informacje powinny być udostępniane rolnikowi, tak by miał one wiedzę, w jaki sposób stosować ww. produkt.	Pkt 5 otrzymuje brzmienie: instrukcję stosowania produktu pofermentacyjnego	Uwaga nieuwzględniona.
34.	GIORiN	Art. 13 pkt 6 projektu (art. 11b ustawy o nawozach i nawożeniu)	W opinii GIORiN, o tym czy dany surowiec (a tym samym powstały z niego produkt) może stanowić zagrożenie, świadczą określone w art. 11a ustawy o nawozach i nawożeniu zanieczyszczenia oraz ich poziom. Wobec tego, nie należy z góry zakładać, że sam surowiec nie stanowi zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska.	Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia surowce służące do produkcji biogazu rolniczego.	Uwaga nieuwzględniona.
35.	GIORiN	Art. 13 pkt 16 lit. a) projektu (art. 30 ust. 1 ustawy o nawozach i nawożeniu)	Nadzór organów PIORiN prowadzony jest w sposób określony w przepisach ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa, wobec czego ww. ustawę należy wskazać jako właściwą.	Inspekcja sprawuje nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych w sposób określony w ustawie z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa (aktualny publikator).	Uwaga nieuwzględniona.
36.	GIORiN	Art. 13 pkt 16 lit. b) projektu (art. 30 ust. 2 ustawy o nawozach i nawożeniu)	Organ przeprowadzając kontrolę działa poprzez upoważnionych do tego pracowników, wobec tego konstrukcja przepisu nie powinna wskazywać, że w	W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji przeprowadzają kontrolę w zakresie: 1) spełniania przez nawozy i środki wspomagające uprawę roślin wymagań w	Uwaga nieuwzględniona.

kontroli uczestniczyć powinien Organ i jego upoważnieni pracownicy.
Należy odpowiednio zmodyfikować zapis art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o nawozach i nawożeniu wskazując na możliwość kontroli przez organy PIORiN wapna nawozowego na zgodność z wymaganiami jakościowymi, określonymi dla typów wapna nawozowego.
Dodatkowo, należy usunąć proponowany zapis art. 30 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy o nawozach i nawożeniu. O tym, czy dany produkt jest nawozem, środkiem wspomagającym uprawę roślin, czy produktem pofermentacyjnym z punktu widzenia ustawy nie wynika jedynie jego oznakowanie, ale też spełnienie odpowiednich wymagań, takich jak przydatność z rolniczego punktu widzenia, pozytywny efekt wpływający na wzrost i rozwój roślin, itp., co możliwe jest do zidentyfikowania jedynie na podstawie badań oraz prowadzonych doświadczeń, a także opinii przez odpowiednie instytuty (analogicznie do nawozów i środków wspomagających uprawę roślin na potrzeby rejestracji MRiRW, na co wskazuje art. 4 ustawy).
Ponadto, produkty takie jak mocznik, czy zeolit, które spełniają przepisy ustawy o nawozach i nawożeniu, mogą być dedykowane także innemu przeznaczeniu niż jako nawóz lub środek wspomagający uprawę roślin, np. mocznik może być stosowany do produkcji AdBlue, który jest wykorzystywany w motoryzacji.
Należy również zauważyć, że w

zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz wymagań jakościowych, dokonywane na podstawie badań parametrów chemicznych, fizycznych, fizykochemicznych i biologicznych, wykonywanych w okręgowych stacjach chemiczno-rolniczych;

- 2) spełniania przez produkty pofermentacyjne wymagań w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń oraz zadeklarowanej zawartości substancji organicznej i zadeklarowanych zawartości składników pokarmowych, przeprowadzane na podstawie badań parametrów chemicznych i biologicznych wykonywanych w okręgowych stacjach chemiczno-rolniczych;
- 3) zgodności wapna nawozowego, do którego zalicza się wapno nawozowe zawierające magnez, z wymaganiami jakościowymi typów wapna określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 12 pkt 5 ustawy o nawozach i nawożeniu oraz w zakresie dopuszczalnych rodzajów zanieczyszczeń i wartości tych zanieczyszczeń, przeprowadzanych na podstawie badań parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych wykonywanych w okręgowych stacjach chemiczno-rolniczych.

			<p>proponowanym przepisie wskazano możliwość prowadzenia przez wiorin badań w laboratoriach akredytowanych (innych niż okręgowe stacje chemiczno-rolnicze, jak to miało miejsce do tej pory), czego nie wyjaśniono w uzasadnieniu do zmiany ustawy. Dodatkowo, w OSR do ustawy nie uwzględniono przyznania organom PIORiN dodatkowych środków budżetowych na przeprowadzanie badań nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych w innych laboratoriach, co wymaga uwzględnienia.</p>		
37.	GIORiN	Art. 13 pkt 16 lit. c) projektu (art. 30 ust. 3 ustawy o nawozach i nawożeniu)	<p>Zgodnie z art. 30 ust. 1 wskazano sposób sprawowania nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu na podstawie przepisów o PIORiN. W art. 2 pkt 5a ustawy o PIORiN określono, że do zakresu działań Inspekcji należą obowiązki określone w ustawie o nawozach i nawożeniu. Z kolei w art. 21 i następne ustawy o PIORiN określono prawa i obowiązki pracowników Inspekcji w związku z prowadzonymi przez nich kontrolami. Wobec tego, uprawnienia i obowiązki powinny być wskazane w ustawie o PIORiN. Mając na uwadze, że w art. 21 ustawy o PIORiN wskazano uprawnienia do wstępu na grunty oraz do obiektów, bezpłatnego pobierania próbek, należy wykreślić ww. przepis.</p> <p>Dodatkowo, mając na uwadze kompetencje organów PIORiN do pobierania próbek, w przepisach należy wskazać sposób pobierania próbek nawozów organicznych, organiczno-</p>	Należy wykreślić	Uwaga nieuwzględniona.

			mineralnych, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych na potrzeby kontroli.		
38.	GIORiN	Art. 13 pkt 16 lit. c) projektu (art. 30 ust. 4 ustawy o nawozach i nawożeniu)	Proponujemy doprecyzować przepis, ponieważ w obecnym brzmieniu nie jest jasne, które podmioty mogą podlegać kontroli PIORiN. Wydaje się, że PIORiN powinna działać w zakresie posiadanych kompetencji określonych w szczegółowych ustawach i w związku z powyższym nie powinna kontrolować podmiotów, prowadzących inną niż nadzorowana działalność.		Uwaga nieuwzględniona.
39.	GIORiN	Art. 13 pkt 17 projektu (art. 31 ust. 1 ustawy o nawozach i nawożeniu)	W opinii GIORiN, zaproponowane w przepisie art. 31 ust. 1 ustawy o nawozach i nawożeniu postępowanie naprawcze w drodze decyzji administracyjnej może utrudniać, a nawet uniemożliwiać sprawowanie skutecznego nadzoru nad wprowadzaniem do obrotu nawozów, środków wspomagających uprawę roślin i produktów pofermentacyjnych, gdyż podmiot może kwestionować wskazany przez organ zarówno termin do usunięcia naruszenia, jak i rodzaj naruszeń, z uwagi, że rodzaje naruszeń nie zostały wprost wskazane przez projektodawcę. Ponadto, pozostawienie przepisu w niniejszym brzmieniu będzie również skutkowało utrudnieniami w wydaniu decyzji, o których mowa w pkt 2 i 3, bowiem podmiot może kwestionować zasadność zastosowania tych sankcji, skoro przewidziane zostały także działania naprawcze. W opinii GIORiN, postępowanie naprawcze powinno być ograniczone przez ustawodawcę do konkretnie wyszczególnionych nieprawidłowości		Uwaga nieuwzględniona.

oraz terminu wskazanego na usunięcie naruszeń. Nieostre sformułowanie odnoszące się do stwierdzenia naruszenia w zależności od stopnia i zakresu nieprawidłowości, czy też dowolność określenia terminu może spowodować, że decyzje będą miały bardzo duży margines dowolności, co skutkuje, że decyzje te będą miały charakter uznaniowy.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, że obecnie, w przypadku jeśli nieprawidłowości dotyczą kwestii możliwych do usunięcia, zazwyczaj czyni się to w wyniku postępowania pokontrolnego, np. w zaleceniach pokontrolnych.

Dodatkowo, należy usunąć proponowany zapis, analogicznie do propozycji usunięcia art. 30 ust. 2 pkt 4 i 5 ustawy o nawozach i nawożeniu. W opinii GIORiN, brak jest podstaw do karania w przypadku jeśli dany produkt jest nawozem, środkiem wspomagającym uprawę roślin lub produktem pofermentacyjnym, a nie został oznakowany w sposób wskazujący, że jest to ten produkt. Nie zawsze postać produktu świadczy o tym, że produkt ten oferowany ma być w danej postaci (np. mocznik, nie zawsze jest oferowany jako nawóz, pomimo tego, że co do zasady może służyć do dostarczania azotu). Dodatkowo, w opinii GIORiN, o tym czy dany produkt może być oferowany jako nawóz, środek wspomagający uprawę roślin lub produkt pofermentacyjny może być ustalone po przeprowadzeniu konkretnych badań, doświadczeń oraz wydaniu opinii przez upoważnione

			instytuty (tak jak ma to miejsce w przypadku rejestracji MRiRW, zgodnie z art. 4 ustawy).		
40.	GIORiN	Art. 13 pkt 19 lit. a) projektu (art. 32a ust. 1 ustawy o nawozach i nawożeniu)	W art. 32a ust. 1 pkt 1) zmienianej ustawy o nawozach i nawożeniu wskazano, że podmioty podlegające nadzorowi ponoszą opłaty za wykonywanie przez Inspekcję czynności kontrolnych i przeprowadzenie badań laboratoryjnych, jeśli stwierdzono że nawozy albo środki wspomagające uprawę roślin nie spełniają wymagań określonych w art. 5. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że art. 5 nie wskazuje konkretnych wymagań, natomiast wskazuje, że przepisy kraju pochodzenia danego nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin mają zapewnić ochronę zdrowia, ludzi, zwierząt i ochronę środowiska oraz przydatność do stosowania w zakresie odpowiadającym wymaganiom określonym w art. 4 ust. 6. W opinii GIORiN, brak jest podstaw do egzekwowania przez organy PIORiN przepisów kraju pochodzenia nawozu lub środka wspomagającego uprawę roślin.		Uwaga nieuwzględniona.
41.	GIORiN	Ustawa z dnia 13 lutego 2020 r. o Państwowej Inspekcji Ochrony Roślin i Nasiennictwa	Należy odpowiednio dostosować brzmienie przepisu art. 2 ust. 5a ustawy o PIORiN.		Uwaga nieuwzględniona.
42.	GIORiN		Należy także ustalić przepisy przejściowe, mając na uwadze rozpoczęte kontrole oraz postępowania administracyjne.		Uwaga nieuwzględniona.
43.	GDOŚ	Art. 6 ust. 1 ustawy o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w	Umożliwienie lokalizacji biogazowni rolniczych na terenach przewidujących w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego (mpzp) możliwość	Po art. 6 ust. 1 pkt 3 dodać pkt 4 w brzmieniu: „4) teren ten znajduje się w granicach obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody.”	Uwaga nieuwzględniona.

		zakresie biogazowni rolniczych	<p>lokalizacji zabudowy związanej z rolnictwem lub produkcją może doprowadzić na wielu terenach do niezgodności tych planów z przepisami w zakresie ochrony przyrody. Ustalenia każdego mpzp, położonego w granicach obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody, przed jego uchwaleniem były uzgadniane z regionalnymi dyrektorami ochrony środowiska i weryfikowane w zakresie zgodności z odpowiednimi przepisami w ich konkretnym brzmieniu. Wprowadzenie przepisu rozszerzającego znaczenie pojęcia „zabudowa związana z rolnictwem lub produkcją” oznacza dopuszczenie realizacji inwestycji innych niż były brane pod uwagę przez regionalnych dyrektorów ochrony środowiska w toku uzgadniania projektów mpzp i umożliwia wypowiedzenie się tych organów ochrony przyrody w odniesieniu do ewentualnych lokalizacji biogazowni w zakresie ich zgodności z przepisami odrębnymi.</p> <p>Powyższe dotyczy również akceptacji społecznej dla konkretnych zapisów mpzp i w wielu przypadkach może być niezgodne z intencjami organów gminnych uchwalających mpzp.</p> <p>Wprowadzenie wyjątku od proponowanego zapisu jedynie dla planów zakazujących lokalizacji biogazowni jest niewystarczające dla zabezpieczenia zgodności z przepisami w zakresie ochrony przyrody. Rekomendujemy, aby przepis art. 6 ust. 1 nie miał zastosowania do terenów</p>		
--	--	--------------------------------	--	--	--

			<p>położonych w granicach obszarów objętych ochroną na podstawie przepisów o ochronie przyrody.</p> <p>Na marginesie, w ocenie GDOŚ wprowadzenie <i>de facto</i> nowego znaczenia przepisów już uchwalonych może naruszać zasadę <i>lex retro non agit</i>.</p>		
--	--	--	---	--	--

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia

**w sprawie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni
rolniczej**

Na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się szczegółową listę substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej spełniającej warunki określone w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia ... o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu, z podziałem na:

- 1) biomasę w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej,
- 2) inne substraty niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, z wyszczególnieniem przedmiotów lub substancji, które spełniają warunki uznania za produkt uboczny

– stanowiącą załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROLNICTWA

I ROZWOJU WSI

W POROZUMIENIU:

MINISTER KLIMATU

I ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 kwietnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. poz. 716).

Załącznik
do rozporządzenia
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
z dnia
(poz.)

Szczegółowa lista substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej

Lp.	Nazwa substratu	Warunki zastosowania
I	Biomasa w postaci odchodów zwierzęcych, słomy i innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej:	
	- odchody zwierzęce	
	- biomasa roślinna pochodząca z działalności rolniczej	
	- biomasę roślinną zebraną z terenów innych niż zaewidencjonowane jako rolne	

Lp.	Nazwa substratu	Warunki zastosowania	
II	Inne substraty niezagrażające zdrowiu ludzi, zwierząt lub środowisku, w tym spełniające warunki uznania za produkt uboczny		
	Kod odpadu	Nazwa odpadu	
	02 01 03	Odpadowa masa roślinna	
	ex 02 01 99	Inne niewymienione odpady	ex -wyłącznie zużyte podłoża po uprawie grzybów jadalnych
	02 01 06	Odchody zwierzęce	
	02 02 02	Odpadowa tkanka zwierzęca	
	02 02 83	Odpady z produkcji mączki rybnej inne niż wymienione w kategorii 02 02 80	
	02 03 03	Odpady poekstrakcyjne	
	02 03 80	Wytłoki, osady i inne odpady z przetwórstwa produktów roślinnych	
	02 03 81	Odpady z produkcji pasz roślinnych	
	02 03 82	Odpady tytoniowe	
	02 04 80	Wysłodki	
	02 05 80	Odpadowa serwatka	
	02 06 80	Nieprzydatne do wykorzystania tłuszcze spożywcze	
	02 07 02	Odpady z destylacji spirytusów	
	02 07 80	Wytłoki, osady moszczowe i pofermentacyjne, wywary	

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz.) przewiduje szereg ułatwień dla przygotowania i realizacji inwestycji biogazowni rolniczych, które będą spełniać określone warunki. Jednym z takich warunków jest wykorzystanie określonego rodzaju substratów, których lista będzie określona w drodze stosownego rozporządzenia. Przedmiotowy projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi ma na celu realizację upoważnienia zawartego w art. 4 ust. 3 tej ustawy przez wskazanie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowniach rolniczych, do których mają zastosowanie przepisy ustawy.

Według danych Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa w 2021 r. w biogazowniach rolniczych w Polsce zużyto blisko 5 mln ton różnego rodzaju substratów, które w głównej mierze stanowiły produkty uboczne z rolnictwa oraz odpady z przetwórstwa rolno-spożywczego.

Zgodnie z delegacją ustawową do wydania rozporządzenia, lista powinna zostać określona przez pryzmat bezpieczeństwa przetwarzania określonej biomasy w biogazowni rolniczej. Dlatego przy wydawaniu rozporządzenia należy mieć na uwadze bezpieczeństwo weterynaryjne, fitosanitarne oraz ochronę środowiska. Uwzględniając te wytyczne, przy określaniu listy możliwych do wykorzystania substratów ograniczono je do tych, które mają na celu zamknięcie obiegu biomasy wytwarzanej w ramach gospodarstw i zakładów przetwórstwa rolno-spożywczego, na terenie których zlokalizowana jest biogazownia rolnicza. Jest to zgodne z celem zamierzenia legislacyjnego zawartego w ustawie.

Podkreślić należy, że projektowane rozporządzenie będzie miało decydujący wpływ na ułatwienie zagospodarowania określonych surowców odpadowych przez możliwość ich wykorzystania jako produktu ubocznego bez konieczności uzyskiwania stosowanych zezwoleń. W konsekwencji, w określonych przypadkach, nie będzie konieczne prowadzenie postępowania przed odpowiednim marszałkiem województwa w przedmiocie uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny oraz potwierdzenia spełnienia warunków uznania przedmiotu lub substancji za produkt uboczny. Uznanie substratów za produkt uboczny zwolni ponadto określone podmioty z obowiązku uzyskiwania zezwolenia na przetwarzanie odpadów, które jest dla nich niepotrzebnym obciążeniem, w sytuacji, w której cały cykl wykorzystania substancji zamyka się w ramach jednego zakładu lub gospodarstwa.

Katalog substratów możliwych do wykorzystaniu w biogazowniach rolniczych został określony w niniejszym rozporządzeniu.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie podlega notyfikacji, o której mowa w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawienia, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348), właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie szczegółowej listy substratów możliwych do wykorzystania w biogazowni rolniczej</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Janusz Kowalski, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Pełnomocnik Rządu do spraw Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jarosław Wiśniewski – Radca Departament Rynków Rolnych i Transformacji Energetycznej Obszarów Wiejskich, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi e-mail: Jaroslaw.Wisniewski@minrol.gov.pl tel. 22 623-22-87</p>	<p>Data sporządzenia:</p> <p>Źródło art. 4 ust. 3 ustawy z dnia o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz.)</p> <p>Nr w Wykazie prac legislacyjnych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi:</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie ma na celu realizację upoważnienia zawartego w 4 ust. 3 ustawy z dnia o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie biogazowni rolniczych, a także ich funkcjonowaniu (Dz. U. poz.) przez określenie bezpiecznego zakresu substratowego możliwego do wykorzystania w biogazowniach rolniczych, aby ich rozwój nie powodował zagrożenia weterynaryjnego, fitosanitarnego, a także zwiększenia oddziaływania na środowisko naturalne.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rekomendowanym działaniem jest uregulowanie listy substratów, których wykorzystanie w procesie produkcji biogazu rolniczego przyczyni się do utrzymania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, a jednocześnie pozwoli na większy rozwój biogazowni rolniczych w Polsce.

Celu projektowanego rozporządzenia nie można osiągnąć środkami pozalegisłacyjnymi.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji biogazu rolniczego.	Ilość podmiotów, które są potencjalnie zainteresowane inwestycją w biogazownie rolnicze może wynieść około 2000. Na koniec 2021 r. było to 150 podmiotów.	Szacunki Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz dane Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa.	Producenci biogazu rolniczego, którzy zdecydują się na używanie wskazanych w projektowanym rozporządzeniu substratów, będą mogli skorzystać z ułatwień w zakresie lokalizacji biogazowni rolniczych oraz funkcjonowania biogazowni rolniczych, jak np. brak konieczności uzyskiwania

pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie powodować dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa i będzie realizowane w ramach limitu wydatków budżetowych Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian			0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)			
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
	Osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne		Brak wpływu.									
Niemierzalne												

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, osoby starsze, osoby niepełnosprawne, obywateli i gospodarstwa domowe.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz: –		
9. Wpływ na rynek pracy		
Brak wpływu.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Brak wpływu.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Wykonanie projektowanego rozporządzenia będzie następowało przez bieżące jego stosowanie.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
–		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		